

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

LOVE
BITES
REALLY
HARD

[illegible]

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Sove bi3er ceaSSy Gacd

KRALLA ÇİFTLEŞTİ

LOLA GLASS

contents

Bölüm 1
Bölüm 2
Bölüm 3
Bölüm 4
Bölüm 5
Bölüm 6
Bölüm 7
Bölüm 8
Bölüm 9
Bölüm 10
Bölüm 11
Bölüm 12
Bölüm 13
Bölüm 14
Bölüm 15
Bölüm 16
Bölüm 17
Bölüm 18
Bölüm 19
Bölüm 20 Sonsöz
Sonradan
Düşünülenler Bir
Sonsöz İki
İletişimde Kalın
Lola Glass'ın Tüm Serileri
Yazar Hakkında

Telif Hakkı © 2025 Lola Glass

authorlolaglass.com

Tüm hakları saklıdır. Bu kitap veya herhangi bir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın açık yazılı izni olmadan herhangi bir şekilde çoğaltılamaz veya kullanılamaz. Tarihi olaylara, gerçek kişilere veya gerçek yerlere yapılan atıflar kurgusal olarak kullanılmıştır. İsimler, karakterler ve yerler yazarın hayal gücünün ürünüdür.

Kapak Francesca Michelin

<https://www.merrybookround.com/>

Kocama
Çok fazla KitKat ve egzersiz yapmam gerekirken kitap okuduğumda beni
yargılamadığın için

one

Z ROA

Telefonuma gelen mesaja baktım.

OSCAR

Korumaları neredeyse bitti. Yakında seni dışarı çıkarıp kollarıma alacağım.

Kahretsin.

Kahretsin, kahretsin, kahretsin.

Daha fazla zamanım olduğunu sanıyordum.

Hale'in vampirleri haftalardır sistemlerine girmeye çalışan Oscar'a karşı savaşıyorlardı ama sonunda birkaç gün önce onu daha fazla dışarıda tutamayacaklarını itiraf etmişlerdi. Adam bir çeşit teknoloji dehasıydı.

Hale vampir kralıydı ve kız kardeşlerimden biri olan Blair'le çiftleşmişti. Beni uzun zamandır koruyordu ama sonunda bunu aşmış gibiydik.

Peki ya Oscar? Bir partide flört ettiğim bir canavardı. Daha doğrusu bir iblis. Ve görünüşe göre, canavarlar eş seçme zamanı geldiğinde kadınları *etkiliyorlarmış*. Gözlerinden biri, çiftleştikleri kadınıninkine uyacak şekilde renk değiştiriyor ve bunu takıntı takip ediyormuş. Bu konuda bildiğim tek şey buydu.

Kendimi bir dakika daha mesaja bakmaya bıraktım.

Sonunda başımı salladım, titrek bir nefes verdim ve canavar kral Bane'i aramak için düğmeye bastım.

Oscar'dan kaçmak için tek gerçek seçeneğim oydu.

Oscar'ın beni etkilemesinden sonraki haftalarda ona birkaç kez mesaj atmıştım. Bane beni dışı canavarlarla korumayı teklif edip duruyordu ama bunu yaparsam Oscar onlara ulaşmanın bir yolunu bulacaktı. Benim ona ait olduğuma ikna olmuştu.

Ben yapmadım.

Önemli bir şekilde değil. Bane bile baskının tek taraflı olduğunu söylemişti. Aslında beni değiştirmede.

Oscar'ı istemiyordum ama o hayır cevabını kabul etmedi. Bana mesaj atmaya devam etti. Ve beni aradı. Ve beni "kurtarmak" için Vampir Malikanesi'ne girmeye söz verdi.

Telefon birkaç kez çaldı ve Bane telesekretere düşmeden hemen önce cevap verdi.

"Merhaba." Bane'in derin, çakıllı sesi onunla tanıştığım günkü kadar nötrdü. Bu onu şahsen gördüğüm tek zamandı.

"Merhaba. Ben Zora. Siren. Kız kardeşlerim-"

"Kim olduğunu biliyorum, Zora. Korumamı kabul etmeye hazır mısınız?"

"Hayır. Bir iyiliğe ihtiyacım var."

Bir an sessizlik oldu.

"Ben iyilik yapmam," dedi sonunda.

O canavar kraldı. Tüm kralların en büyüğü ve tartışmasız en kötüsüydü. Kız kardeşlerim Blair, Izzy ve Clementine beş kraldan üçüyle çiftleşmiş, geriye sadece canavar kral ve ejderha kral kalmıştı. Kız kardeşlerimden biri bana erkeklerin hepsinin dövüşte eşit olduğunu söylemişti ama Bane ve Talon diğerlerinden bile büyükken buna inanmak zordu.

Yine de Talon'la hiç konuşmamıştım ve Bane'le de sadece kısa bir süre görüşmüştüm. Diğer kralları kız kardeşlerimle gördüğümü ve hepsinin aptalca aşık olduğunu düşünürsek, bu bana onları biraz daha zayıf gösterdi.

Elbette aşkın bir zayıflık olmadığını savunuyorlardı. Ama ben ikna olmadım.

"Bu iyilik daha iyi bir fikir. Eşleşmemiş dişi canavarları güvende tutan sistemi Oscar'ın tasarladığını kendin söyledin. Beni orada saklamaya çalışırsan ve o da sistemi kapatırsa, hepsini riske atmış olursun."

Bir sessizlik daha oldu.

Bane dişi canavarları korumasıyla bilinirdi. Dişi canavarlar oldukça nadirdi ve erkek canavarlar onları bir eş bağına zorlamak için üzerlerine baskı yapmaya çalışırdı. Bu yüzden kadınların hepsi kilit altında tutularak korunuyordu.

Kulağa pek ideal gelmiyordu ama her şey hoşlanmadığın bir adamın seni etkilemesinden daha iyidir diye düşünüyordum.

Ben bilirdim.

Bane sonunda homurdandı. "Ne oldu?"

"Sorunumu çözmek için benimle geçici olarak çiftleşmeyi düşünebilecek tüm çiftleşmemiş canavarların bir listesine ihtiyacım var. Sadece iş o noktaya gelirse Oscar'ı öldürebilecek kadar güçlü olanların. Onunla çiftleşmem gerektiğini düşündüğünü biliyorum ama biz uyumlu değiliz. O çok... hoş biri."

"İyi biri olduğu için başka bir adama meydan okuyarak ölmesini mi istiyorsun?"

"Hayır. Ben başka birine bağlandığımda bu baskı olayının kopacağını umuyorum, böylece *kimse* ölmek zorunda kalmaz," diye karşılık verdim. "Mutsuz bir çiftleşmenin sonuçlarını yaşadım ve bu cehennem gibi. Bunu ne kendime ne de başkasına yapmayacağım. Eğer bana yardım etmezsen, edecek başka birini bulurum. Ejderha kralının bir şey için sirene ihtiyacı olduğunu biliyorum."

"İstemediğin bir eş bağıni mühürlemeni önermiyorum, Zora. Birinin hayatını riske atmadan önce Oscar'ı tanımak için zaman ayırmanı öneriyorum. Özellikle de senin hayatını. Kazara bir canavar ya da bir ejderha tarafından öldürülürsen seni seven insanlar buna iyi tepki vermeyecektir," dedi Bane. Sesindeki tarafsızlık hâlâ oradaydı ama biraz gerilmişti.

"Beni etkilediğinden beri bir haftadır durmadan mesaj ," diye homurdandım. *"Sana ihtiyacım var, Zora. Seni özlüyorum, Zora. Seni korkunç vampirlerden uzaklaştırmaya geliyorum, Zora. Güvenlik sistemlerini geçmek üzereyim. Yakında seni kollarıma alacağım. Benim olduğunda bir daha asla endişelenmene gerek kalmayacak.* Bu mesajlardan herhangi biri -ki bunlar sadece bir kısmı- sana hiç eş istememiş bağımsız bir sirenle çiftleşmeye hazır olduğunu düşündürüyor mu Bane?"

Bir an sessizlik oldu ve sonunda " sayılmaz" dedi. "Kesinlikle."

"Ama işte bu yüzden kadınlar bir bağ kurmaya hazır olana kadar Malikâne'nin benim kanadımda kalıyorlar," diye ekledi Bane. "Potansiyel eşlerini güvenli bir şekilde tanıyorlar. Onları ayıran duvarlarla. Eğer benim korumamı kabul edersen, sen de-"

Sözünü kestim. "Liste konusunda bana yardım edecek misin, etmeyecek misin?"

"Sizin için bir liste hazırlamayacağım. Yapsam bile, listede sadece bir avuç isim olurdu. Size söyledim, o benim en güçlü adamlarımdan biri."

"Ne kadar güçlü olduğu umurunda değil, o lanet olası bir deli," diye tersledim.

"Bütün canavarlar delidir, Zora. Sadece bazılarımız bunu saklamakta diğerlerinden daha iyidir." Bir kapının sertçe kapandığını duyduğumda sesinden anlaşıldığından daha fazla sinirlendiğini düşündüm. "Bir liste olsa bile bu durumun tam olarak nasıl ilerlediğini görüyorsun?"

"Birkaç adamla konuştum. İçlerinden biri berbat değildi. Geçici bir bağ kurmayı kabul ediyor ve ben de Oscar'ona deliler gibi aşık olduğumu anlatmak için elimden geleni yapıyorum. En iyi ihtimalle, etkisi hemen kırılır."

"Bir izi kırmak o kadar basit değil. Öyle olsa bile, herhangi bir erkek canavarın bir yıl boyunca geçici olarak sizinle çiftleşme ihtimali sıfırın altında. Bir iz yaratmak için sadece iki şey gerekir. Fiziksel ve zihinsel çekim. Senin büyüün ilkinden kaçınmayı hemen imkânsız hale getiriyor."

Doğru.

Siren büyüü baştan ıkarıcıydı. Kelimenin tam anlamıyla, hepsi buydu. Cazibe. Arzu. İhtiyaç.

Biraz da kontrol.

"O halde benden nefret eden güçlü birini bulacağım," dedim.

"Söylediğim tek bir kelimeyi bile , değil mi?" Bane'in sesi daha da gerildi. Sinirlenmeye başlamıştı. Bu saçma olsa da hoşuma gitmişti. Belki de sinirlenirse bana gerçekten yardım etmenin bir yolunu bulurdu.

"Belki de gönüllü olmalısın. Belli ki benden hoşlanmıyorsun," diye karşılık verdim.

"Nefret duygusal bağlılık da gerektirir. Bunun *herhangi biriyle* yürümesine imkan yok. Benimle bile. Ve eşleşmemiş bir sirenle vakit geçirecek kadar aptal olduğum için bu kadar uzun süre baskı altında kalmadan hayatta kalamadım, Zora."

"Senin kadar uzun süre dayanan başka biri var mı?"

"Hayır. Ve bu daha da ileri gitmeden önce, hayır, deneyiniz için gönüllü değilim. Oscar'ı seviyorum. O piçi öldürmek zorunda kalmak istemiyorum."

"Onu *iyi biri* olduğu için , değil mi?" Bane cevap

vermedi.

Eğer tarafsızlığı bir şey ifade ediyorsa, muhtemelen dişlerini sıkıyor, bana sinirlenmemek için kendini tutmaya çalışıyordu.

"Aradım." Yatağımın başucuna yaslandım. "Lütfen, bana bir liste getir. Param var. Hem de çok. Kız kardeşlerimin ve benim artık ihtiyacımız yok. İsteyen herkese ödeme yapabilirim. Eğer biriyle eş bağını mhrlemenin bir yolu yoksa, bunu yaparım. Ama Oscar'la olmaz. Onunla bir ömür geiremem."

"Hayatlarını bir iz bırakmaktan kaçınarak geçirmiş bir grup erkek arasında istekli bir eş bulmak kolay olmayacaktır. Oscar'ı alt edebilecek kadar güçlü erkeklerin hiçbiri senin paran ya da mutluluğun için özgürlüklerinden vazgeçmeyecektir."

"Onlara benimle görüşüp görüşmeyeceklerini sorup bunu değerlendiremez misin?" "Çiftleşmemiş dişilerle görüşmezler."

"Hadi, Bane. Ben bir sirenim. Herkes büyümüzün cazip olduğunu biliyor. Onlardan bunu düşünmelerini istemekten zarar gelmez."

"Yaptığımı varsayarsak, onlardan biri üzerine basarsa ve Oscar ölürse ne yapmamı bekliyorsun?" diye sordu. "Halkım kan için dışarıda olurdu. Benim kanıma. Senin de."

"Bilmiyorum, tamam mı? Sadece bir çıkış yoluna ihtiyacım var," diye tısladım. "Onunla çiftleşmem. Çiftleşmeyeceğim."

Bane sert bir nefes verdi ve hat kesildi.

İçimden bir ses canavar kralı kızdırarak her şeyi daha da kötüleştirdiğimi söylüyordu.

Ve kesinlikle Oscar'ın dikkatinden kaçmaya *daha* yakın değildim, yani hiçbir şeyi *daha iyi* hale getirmemiştim.

Sanki bunu vurgulamak istercesine telefonum başka bir mesajla çaldı.

OSCAR

Seni seviyorum.

Yüzümü ellerimin arasına alarak inledim.

Siktiğimin Oscar'ı.

Siktiğimin Bane'i.

Siktiğimin canavarları.

Belki de ejderhalara gitmem gerekecekti.

two

B E A N

Masamın karşısındaki pencereye dik dik baktım, dışarıdaki ormanı görmeden cama baktım.

"Adamlarımızdan birinin onca insan arasından bir *sirenle* eş bağı kurabileceğini ve bir yıl boyunca onu etkilemeden hayatta kalabileceğini mi düşünüyor?" Lex masamın karşısındaki sandalyeye yayılmış bir halde sordu. Onun canavar formu bir orktu, bu yüzden ikimiz de insan formlarımızdayken bile neredeyse benim kadar iriydi.

"Evet."

Homurdandı. "O bir deli. Baskı yapmadığı bir *gün* mucize olurdu."

"Ben de dedim. Onunla çiftleşmek yerine başka biriyle bağ kurmayı teklif ."

"Yani ondan *gerçekten* hoşlanmıyor."

"Onu suçladığımı söyleyemem. Muhafız olarak katılması gereken bir partide onu etkiledi ve kendisiyle birlikte gitmesi için onu baştan çıkarmaya çalıştı."

"Geçerli bir nokta." Lex başını salladı. "Yine de kimse bunu kabul etmeyecek. Hepimizin baskı yapmak istememek için kendimize göre nedenleri var."

"Bunu açıklamaya çalıştım ama sanırım etmezsem yardım için ejderhalara gidecek." Bir elimi saçlarımın arasında gezdirdim. "Ve biz hala

Talon'un neden bir siren istediğini bilmiyorum, bunun olmasına izin veremem."

Fiziksel ve duygusal bağ arasında, bir canavarın gerçekten kontrol edebileceği tek bağ fiziksel olmalı. Uzak durarak, iz bırakmadan hayatta kalmayı garantileyebilirdik.

"Oscar'ı neden sevmiyor?" diye sordu. "Elimizdeki en iyi adam o." "Bu yüzden ondan hoşlanmıyor."

"İyi biri olduğu için mi?"

"Evet. Ve görünüşe göre, ona saçma mesajlar göndermeye devam ediyor. *Seni seviyorum. Seni özliyorum. Yakında birlikte olacağız.*" Yüzümü buruşturdum, başımı salladım.

"Eğer bir kadın bana mesajlar gönderseydi, tepelere doğru kaçardım." "Biliyorum."

"Yani güzel şeylerden hoşlanmıyor. Nasıl biri?"

"Bilmiyorum. Onunla sadece birkaç dakika görüşüm. Yıpratıcı görünüyordu." "Seksi mi?"

Alay ettim. "Çok bir kız."

Tanıştığımızdan beri onun meydan okuyan gözlerini, hafif ve vahşi saçlarını aklımdan çıkarmayı başaramamıştım.

"Bana bir resim göster. Şimdi merak ediyorum," dedi Lex.

"Benim bir resmim yok. Ona baskı yapan ben değilim."

Masamdan telefonunu aldı ve bir şeyler yazdı. Bir dakika sonra, Hale'in arkadaşı Blair'le ilk tanıştığımızda sirenlerinin gönderdiği bulanık bir güvenlik kamerası görüntüsünü gösterdi. Görüntüde Kai'nin eşi Clementine yoktu ama diğer dördü oradaydı.

"Hangisi o?"

"Kıvırcık kahverengi saçlı olan."

Telefonu yere koymadan önce resmi inceledi. "Evet, bir kız ama onun planını denemeyeceğim. Bir sirenle çiftleşmekle ilgilenmiyorum. Uzun vadede çok fazla güçlük çıkarır. İnsanlar hep sirenlerin peşinde. Ve Oscar'ı öldürmek zorunda kalmak istemiyorum. Kırılabilir görünüyor. Ona iyi gelecektir."

"O kırılmaz *değil*." O

kadınla tanışmıştım.

Kokusunu ciğerlerime çekmiştim ve vücudumun tepkisini hissetmiştim.

İlgilenmediği biriyle çiftleşmeyi reddetme konusundaki inatçılığına da saygı duyuyordum, Oscar'la ilişkisini yürütebileceğini düşünsem bile.

Bana baktı. "Bir gargoyle için yeterince kırılmaz mı?"

Yüzümü buruşturdum, "Bilmiyorum. Ama onun etrafında daha fazla zaman geçirirsem, büyük ihtimalle bir şeyler hissedeceğim. Ve Oscar'ın bu kadar yapışkan olmasından hoşlanmazsa, benden nefret edecek."

Lex bana doğru eğildi. "Ondan

hoşlanıyor musun?" "Ona saygı

duyuyorum. İstemeyerek de olsa."

"Akli başında hiç kimse, eğer senin baskı yapma ihtimalin olduğunu biliyorsa, onu Oscar'dan uzak tutmak için onunla çiftleşmeyi kabul etmez, dostum. Böyle bir şey olmayacak," dedi Lex açıkça.

"Baskı yapmayacağım."

"Öyle mi? Nasıl kokuyor?"

Göğsüm guruldadı. "Kahve ve tarçın."

Kahve kokusu genellikle canavarlar için iğrençti çünkü çok güçlüydü. Ama Oscar'ın üzerine damgasını bastığı gece onunla tanıştığımda teninde sadece bir miktar kahve kokusu vardı ve bu çok lezzetliydi.

Lex bir kahkaha attı. "Onu istiyorsun."

"Saçımdan çekilmesini istiyorum."

"Ona mesaj at. Oscar'la buluşmasını sağla. Yüz yüze daha iyidir. Belki onu aralarındaki bağı mühürlemeye ikna eder ve bu iş biter. Bunu atlatmak istiyorsan onu hemen çiftleştirmelisin. Bana numarasını ver. Ben hallederim."

Kaşlarımı çattım.

Onunla konuşmasına izin verme düşüncesi içimdeki sahiplenici bir şeyi öfkeliendirdi, bu da geri çekilmem gerektiğine dair iyi bir işaretti. Hem de hemen.

Lex hırıltımı duymazdan gelerek masanın üzerinden uzandı ve telefonumu aldı.

Kendimi yer değiştirmekten alıkoyamadım, masanın etrafından dolanıp telefonu geri alırken arkamda koyu gri kanatlar yayılıyordu ama artık çok geçti.

Ona çoktan mesaj atmıştı.

BEN

Sen Oscar'la konuşup bu işi hallettikten sonra, ben de seninle çiftleşecek başka birini bulmak için etrafa sormaya başlayacağım.

"Bunu zaten denedim," diye homurdandım. "O

yapmayacak-" Hemen geri mesaj attığında telefonum çaldı.

ZORA

Siktir git.

Gözlerimi kapattım ve kendimi düzenli nefes almaya zorladım. İnsan formuma geri dönmeye çalıştım ama başaramadım.

Lex omzumun üzerinden baktı ve mesajı görünce sırıttı. "Yıpratıcı doğru kelime gibi görünüyor. Belki de onunla çiftleşmelisin."

"Bunu bana başka biri söyleseydi, ölmüş olurdu." Sesimi neredeyse sakın tutmayı başarmıştım ama hâlâ durumu düzeltmek için bir yol bulmaya çalışıyordum.

Sırıttı. "Biliyorum. Beni seviyorsun."

Başka bir mesaj gönderdiğinde ikimiz de yere baktık.

ZORA

Yirmi dakika içinde orada olacağım. Korumalarla birlikte. sürü.

Rahatlama omuzlarımı gevşetti. "Bunun işe yaradığına inanamıyorum."

Lex onaylayarak, "Demek ki yıpratıcı ama aptal değil," dedi. "Daha kötüsünü de yapabilirsin. Eğer onu Oscar'a aşık edemezsek yedek plan sen olabilirsin."

"Neden onunla çiftleşecek kişinin ben olduğum konusunda ısrar edip duruyorsun?"

"Çünkü biz çiftleşmemiş piçlerin aksine, sen hiç birine bağlanmamak için mücadele etmedin. Onun ilk olması bir işaret gibi görünüyor." Bana tembel bir sırıtış fırlattı. "Tabii Oscar'la olan bağını mühürlemeyi kabul etmezse. O zaman tüm bunlar eğlenceli bir anıdan başka bir şey olmayacak."

Başımı salladım ve o piçi boğma isteğime karşı koydum.

Oscar'ın eline fırsat geçmeden onu sahiplenmeliydim.

Sikeyim.

Lex daha geniş sırttı.

TAMAMEN YİRMİ BEŞ DAKİKALAR DAHA SONRA, I durdu
içinde ve

Gözlem alanı iki toplantı odasına bağlanıyordu. Odalar metal parmaklıklar ve aşılmaz bir duvarla ayrılmıştı. Odalar arasına hoparlörler bağlanmıştı, böylece ayrı yaşayanlar birbirlerini görememelerine rağmen iletişim kurabiliyorlardı.

Zora'nın çiftleşmiş kız kardeşleri, kralları yanlarında olduğu halde gözlem alanında toplanmışlardı. Odadakilerle aramızdaki tek yönlü cam sayesinde biz onları görebiliyorduk ama onlar bizi göremiyordu.

Blair inledi ve konuşmanın iki dakikasında yüzünü Hale'in omzuna yasladı.

Izzy hasta olacakmış gibi görünüyordu ve Porter'ın elini bir can simidiymiş gibi tutuyordu.

Clementine dudağını öyle hoyratça çiğniyordu ki, Kai onu iki kez dişlerinin arasından kurtarmıştı.

Lex kulaklıklarını takmıştı ama vücut pozisyonlarını ilgiyle izliyordu. Onun konuşmasını dinleyerek ona karşı bir şeyler hissetme riskini göze almıyordu. Ben de aynısını yapmalıydım ama aralarındaki bağı zorlamalı mıydım yoksa Zora'nın bundan kurtulmasına yardım mı etmeliydim, bilmem gerekiyordu.

Uyumlu olmadıklarına neden bu kadar ikna olduğunu anlamam için bir dakika yetmişti. Beş dakika sonra, acı verici bir şekilde açıldı.

Oscar duvara yaslanmıştı, avuç içleri sanki onu hissedebilecekmiş gibi metalin üzerine yayılmıştı.

Yapamadı.

Saçmalıyordu.

Kendisine verilen koltuğa oturdu. Sohbeta çoğunlukla sakın başlamış olmasına rağmen, çabuk öfkelenmişti.

Çok çabuk.

"Lanet olası duygularından bahsetmeyi kes," diye hırladı Zora. "Benim hakkımda ne hissettiğin umurumda değil. Bu işin yürümesini istiyorsan, benim hızımda yapmaya istekli olmalısın. Biz-"

"Zora," diye karşı çıktı, alnını metale bastırarak. "Anlamıyorsun. Seni zaten seviyorum. I-"

Üzerinde tek yönlü pencereler olan duvara doğru hışımla ilerledi ve bizimle iletişim kurmak için düğmeye basmadan önce Oscar'ı susturmak için düğmeye bastı.

"Baskı yapmak otomatik olarak birini sevmeni mi sağlar?" diye sordu ve ardından düğmeyi bıraktı.

Herkes bana baktı.

Bizim taraftakine bastım ve hoparlöre doğru eğildim. "Hayır."

Tekrar düğmeye bastı. "Tam olarak ne işe yarıyor?"

Kız kardeşleri ve arkadaşlarının gözleri bana döndü.

"Yoğun bir sahiplenme hissi yaratır ve erkeğin bedenini dışıye daha iyi uyması için hafifçe değiştirir. Etkilenen kişiler tipik olarak üzerine baskı yaptıkları kişi olmadan yaşayamayacaklarına inanırlar. Bağın bu erken aşamasında genellikle hala mantıklı davranabilirler."

Zora metal duvara ters ters baktı. "Ne demek istediğimi anladınız mı? O bir deli."

Tam olarak aksini söyleyemezdim. "On beş dakika için anlaşıştınız. Onu sakinleştirmeye çalış ve bakalım kendini yeniden kontrol edebilecek mi?"

Bakışlarını pencereye dikti ve yemin ederim, kadın tüm öfkesini bana yöneltmiş gibi hissettim.

Uzun bir süre düşündükten sonra hışımla sandalyeye doğru yürüdü ve iki eliyle kenarından tutarak arkasına yaslandı.

Clementine bana özür dileyen bir bakış atarak, "Zora *insanları* pek *sakinleştirmez*," diye fısıldadı. "O daha çok *insanları* kızdıran bir kızdır."

Zora metal duvara tekrar bağırarak Oscar'a siktir olup gitmesini söyledi.

Aletim zaten yeterince sertleşmişti ve kotuma karşı mücadele ediyordu. "Bu sorun değil. Buralarda hemen uyum sağlayacaktır."

Izzy düğmeye basarak çiftin tartışmasını bir süreliğine susturdu. "Duyguları hakkında her zaman bu kadar çok konuşur mu?"

"Bilmiyorum." Lex'i dürttüm.

Kulaklıklarından birini çıkardı. "Huh?"

"Her zaman böyle duygusal mıdır?" Izzy üzgün iblisi işaret ederek sordu.

"Ah... Sanırım her zaman oldukça hassastır. Bu şekilde değil tabii ki. Ama tamamen karakter dışı da değil. Bana daha Zora tek kelime bile etmeden onu etkilediğini söylemişti."

Blair inledi. "Bunu düzeltmemiz gerek."

"Genelde daha anlayışlıdır, değil mi?" Lex kontrol etti. Izzy

homurdandı. "Hayır."

Kaşları kalktı ve bana baktı. "Yedek planı kullanmamız gerekecek. Aksi takdirde onu uykusunda öldürecek."

Bununla birlikte, kulaklığı tekrar kulağına taktı.

Piç kurusu.

Onun planıyla benimki aynı değildi.

"Yedek plan nedir?" Hale sordu.

"Bilmek istemezsin," dedim.

Zora'ya dönüp baktım. Yüzü o kadar kızarmıştı ki, patlamasından endişe ettim. Başka bir şey hissediyormuş gibi yapmadan öfkesini kucaklaması onu daha çok sevmemi sağladı.

Porter, "Bu durumda bilmemiz gerekiyor," dedi.

Onlara yedek planımı vermek zorundaydım. "Oscar'dan daha güçlü birkaç çiftleşmemiş erkeğim var Birini onun üzerine baskı yapmaya ve onunla çiftleşmeye ikna etmeye çalışacağım. Birlikte, yeterli PDA ile Oscar'ın bağlantısını koparabilirler."

"Peki ya beğenmezse?" Kai kontrol etti.

"Onlar ve Oscar arasında seçim yapabilir. Yapabileceğim en iyi şey bu."

"Ya onu sevmezlerse?" Porter sordu.

Izzy karnına bir dirsek attı ve adam homurdandı.

"Onu bir vampirle eşleştirebiliriz," diye önerdi Hale.

"Oscar en güçlü adamlarımdan biri ve o bir iblis. Vampirler ateşe dayanıklı değildir. Adamlarınızdan biri onunla karşı karşıya gelirse ölür," dedim açıkça. "Bir canavar olmalı. Ondan daha güçlü biri."

Tabii bir ejderha değilse. Onunla başa çıkabilirler.

Ama ejderhalar bizden daha kötüydü, bu da onları sınır dışı ediyordu.

Clementine, "Fae'lerimizden birinin onu bizim diyarımıza götürmesini ve izinin geçmesini beklemesini sağlayabiliriz," diye önerdi. "Orada bir eş seçebilir."

"İzler *uçup* gitmez. Eğer kadın giderse, adam aklını tamamen yitirene kadar hayatının geri kalanını ona ulaşmaya çalışarak geçirecek. Burada bir katliamı önlemek için onu öldürmek zorunda kalacağım."

Duvara doğru hışımla geri dönüp elini düğmeye vurarak "Benden bu kadar" diye hırlarken dikkatim Zora'ya döndü.

Tek yönlü camdan beni göremese de, meydan okuyan bakışları tam üzerimde sabitlenmişti.

Vahşiydi. İnatçıydı. *Güzeldi*.

İçimde bir şeyler değişti ve ani bir ihtiyaç dalgası beni o kadar sert vurdu ki çenemi sıktım, nefes alamadım.

Oscar ona sahip olamazdı. O

benimdi.

Arzumun yoğunluğuna karşı dişlerimi sıktım ve Lex'in kolunu tutarak onu kendime doğru çektim. Bakışları benimkilerle çarpışır çarpışmaz acımasızca sırtıttı ve beni kapıya doğru itti.

"Onu konferans odasına götür. Birazdan orada buluşuruz," dedim zorla.

"Bekle, ne?" seslendi Zora'nın kız kardeşlerinden biri arkamdan ama ben çoktan gitmiştim.

three

Z ROA

Oscar'la yaptığım konuşmadan sonra hâlâ sinirli bir şekilde parmaklarımı masaya vurdum.

Kötü bir adama benzemiyordu. Tatlı, duygusal bir kadını çok mutlu edebilirdi.

Ama ne tatlı ne de duygusal olduğumu düşünürsek, böyle bir şey olmayacaktı. Kelimenin tam anlamıyla benim için herkes ondan daha iyi olurdu, ya da tam tersi. Benimle gerçekten mutlu olabilecek gibi değildi.

"Bane önümüzdeki on dakika içinde geri dönmezse Talon'un kapısını çalacağım," diye konferans odasını koruyan çiftleşmiş canavarları uyardım.

"Neler olduğunu bilmiyorum ama cevap Talon *değil*," dedi Blair, bana ihtiyatla bakarak.

Bir saatten fazla bir süredir konferans odasında bekliyorduk. Görünüşe göre Bane, Oscar'la konuşmamın bittiğini söyledikten sonra kız kardeşlerimi ve arkadaşlarını ekmişti.

Muhtemelen diğer adama moral konuşması falan yapıyordu. Odaya birlikte gireceklerine yirmi dolar koyarım.

"Gittiğinde bir şeyler ters gidiyordu," dedi Izzy. "Sesi farklı geliyordu."

Clementine, "Tuhaf davranıyordu," diye onayladı.

"Bilmiyorum ama Oscar'la içeri girerse onlardan birini öldüreceğim," dedim.

Porter, "Sizin de bizden daha fazla birbirinize ait düşünüyor gibi görünmüyordu," diye önerdi. "Ve ork bir yedek plandan bahsetti."

"Lex," diye açıkladı Hale. "Bugünlerde Bane'in sağ kolu o."

Oscar'ın baskısını kırmama yardım etmeyi teklif etmediği sürece, kim olduğu pek de umurumda değildi.

Odaya açılan kapılar nihayet açıldı ve Bane ile sarışın bir adam içeri girdi.

Sanırım o Lex'ti.

En azından Oscar değildi.

Karşımızdaki masaya oturdular ve Bane'in gözlerini gördüğümde alnım kırıştı. Değişmişlerdi.

Biri hâlâ koyu kahverengiydi. Diğeri elaydı.

Benimki gibi.

Kahretsin.

"Bir gelişme oldu," dedi Bane, bakışları üzerimdeydi. Tıpkı odaya girdiği andan beri olduğu gibi.

"Benimle dalga geçiyor olmalısın," dedim sertçe. "Ne?"

Clementine bana doğru baktı.

Ona doğru dönmedim. "Ne yazık ki

değilim," dedi Bane. "Neyi

kaçırıyoruz?" Blair sordu.

"Bu şerefsiz bana da damgasını vurdu!" Kral'a bir el salladım.

Lex homurdandı ve bunu bastırmaya çalışmadı.

Onu işaret ederek, "Eğer çiftleşmediysen, bir daha olmadan önce bu odadan çık." dedim.

Ellerini kaldırarak ayağa kalktı. "Emredersiniz hanımefendi."

Kapılar arkasından kapandı ama benim öfkeli bakışlarım Bane'in üzerindeydi. "Herkes dışarı," dedi, sesi hâlâ rahatsız edici derecede nötrdü. "Bunu aklından bile geçirme," diye karşılık verdim.

Kimse kımıldamadı.

"Oscar'ın aksine ben hâlâ kendimi kontrol edebiliyorum. Konuşmamız gerek. Yalnız," dedi Bane.

Ben de ona ters ters baktım ama o hiç irkilmedi. Gergin bir dakika geçti.

Sonra bir tane daha.

Hale boğazını temizledi. "Kapının hemen dışında bekleyeceğiz. Bane aklını kaçırmayacak."

Çenem gerildi ama hepsi dışarı çıktığında yine itiraz etmedim. Clem'in eli yanımdan geçerken omzuma dokundu ve "İyi şanslar" diye fısıldadı.

Kapılar arkalarından kapandığında, bir kilit sesi bekledim. Ama gelmedi.

Bane hâlâ dikkatle beni izliyordu.

Bir açıklama bekleyerek ona ters ters baktım. Birkaç dakika sonra nihayet gözlerini kapattı. Derin bir nefes aldı, bir nefes daha verdi ve sonunda tekrar bana baktı.

"Daha önce de çiftleşmemiş kadınların etrafında vakit geçirdim ve hiç böyle bir şey yaşamadım," dedi sakince. "Bunu ben planlamadım ve istediğin bu olmadığı için üzgünüm ama artık bunu geri almanın bir yolu yok. Çiftleşmek zorunda kalacaksın

Ben ya da Oscar, ve eğer onu seçersen, seni bulamayacağım bir yere taşınmak zorunda kalacaksın. Aksi takdirde onu öldürürüm."

"*Beni kalıcı olarak olman için korkunç bir açıklama bu,*" diye karşılık verdim.

"Çok güzelsin. Ateşlisin. Olmadığın biri gibi davranmıyorsun. Söylenecek başka ne var ki?"

Biraz geriye doğru sarsıldım.

Duymayı beklediğim şey *bu* değildi.

"Oscar'la çiftleşmeyeceğim," dedim

sonunda. "Tamamen uyumsuzsunuz," diye

kabul etti. "Peki ya sen ve ben?"

"Birlikte sen ve o kadar kötü olamayız." Alay ettim ama

haklıydı.

Hayatının geri kalanında benim kişiliğimle başa çıkmak için daha az uygun birini bulmak neredeyse imkansız olurdu. Adam *hassastı*. Yumuşak. Duygusal.

Bu onu bazı kadınlar için mükemmel yapar, ama benim için değil.

"Seni istediğine onu nasıl ikna ettin?" Bane sordu. Gözlerinde tehlikeli bir şey vardı.

"Ben daha tek kelime etmeden bana aşık olduğunu iddia ediyor. Ama içimdeki Clementine'i yönlendiriyordum. Belli ki bu bir hataydı. Bazılarımız çekici olmak için yaratılmamışız." Sandalyemde arkama yaslandım ve ona baktım.

Olduğu yerde kaldı ve bana onu incelemem için zaman

verdi. Dürüst olmak gerekirse, cehennem gibi ateşliydi.

Büyük, kalın kaslar.

Keskin yüz ve çene.

Kalın, dalgalı, koyu renk bukleler gevşekti ve bana neredeyse bir sörfçününkini hatırlatıyordu.

Üzerindeki kot pantolon ve tişörtün ikisi de siyahtı ve ikisi de yeni ya da özel dikilmiş gibi görünmüyordu. Böyle kasları varken, her halükârda doğru yerlerinden ona yapışıyorlardı.

"Ya benimle çiftleşmek isteyecek diğer erkeklerle tanışmak istersem?" Sonunda sordum.

Kıkırdadı ama sesinde mizah yoktu. "Tatlım, bu gezegende kazanmak istediğim bir dövüşte beni yenebilecek tek bir adam bile yok. Oscar dışında beni tanıyan hiç kimse artık seni düşünmez."

Çünkü Oscar beni etkilemişti.

Omurgamdan aşağı bir karıncalanma yayıldı ve tam kalçalarımın arasına girdiğinde bunu görmezden geldim. "Talon olabilir."

"Bu pek olası değil. Bir savaş başlatacak kadar sirene ihtiyacı olsaydı, çoktan vampirlere saldırmış olurdu."

Geçerli bir noktaydı.

Ve diğer krallar Bane'i Talon'u sevdiklerinden ve güvendiklerinden çok daha fazla seviyor ve güveniyor gibiydiler. Kabul etmek istemesem de bunun bir anlamı vardı.

"Nesin sen?" diye sordum.

Canavarlar hakkında pek bir şey bilmiyordum ama temel şeyleri biliyordum. Boynuzları ve Oscar'inki gibi ateş büyüğü olan iblisler vardı. Orklar. Tepegözler. Dokunaçlı yaratıklar. Gölge canavarlar. Bir sürü de başkaları. Hepsinin insan formları vardı ve canavar formlarına dönüşebiliyorlardı. Ejderhalar ve kurtadamlarla bazı özellikleri paylaşıyorlardı ama kendi liderliklerine ve krallıklarına sahip olacak kadar farklıydılar.

"Bu herkesçe bir şey. Bildiğinizi varsaymıştım," dedi Bane.

"Magazin gazetelerini sadece Clementine yüzüme vurduğunda okuyorum." Yavaşça başını salladı. "Ben bir gargoyle'um."

Göz kırptım.

Beni izledi.

Tekrar göz kırptım. "Gargoylelerin soyunun tükendiğini sanıyordum." "Pek sayılmaz."

Lanet olsun.

Gargoyleler... en güçlü canavarlardı. Tüm vücutlarını taşa dönüştürebilirlerdi. Bunun dışında neye benzediklerini ya da neler yapabildiklerini gerçekten bilmiyordum.

"Kabul etmeden önce yer değiştirmemi ister misin?" diye sordu. Hâlâ sinir bozucu derecede sakindi.

"Yani, sığ olmak istemem ama evet."

"Eşinden fiziksel olarak etkilenmeyi istemek sığlık değildir, tatlım." "Ben senin sevgilin değilim," diye uyardım.

Ayağa kalkıp masadan uzaklaşırken bu yorumu duymazdan geldi. Kot pantolonunun düğmelerini açıp fermuarını indirdi ve ben de hızla ayağa kalktım.

Neden soyunuyordu?

Fermuarının altındaki siyah kumaşı görebiliyordum ve ereksiyonunu fark etmemek imkânsızdı.

"Sakin ol." Ellerini teslim olur gibi kaldırdı ve yer değiştirdi.

Vücudu yavaşça şişti, güneşten bronzlaşmış teni grileşirken daha da büyüdü ve kalınlaştı. Aleti de büyüyüp kumaşı zorlayınca neden düğmelerini açıp fermuarını çektiğini anladım.

Gözlerim nihayet kasıklarından ayrıldığında, sırtından sarkan bir çift geniş, gri kanada sabitlendi

"Lanet olsun," dedim.

Beni izlerken bakışları çok yoğundu. İçimden bir ses bunun iyi bir lanet mi yoksa kötü bir lanet mi olduğunu söylememi beklediğini söylüyordu.

Yaklaşmak için kendime pek güvenmiyordum ama ayaklarım beni yine de masanın etrafına taşıdı. "Sakıncası yoksa..." Evet demeden önce koluna doğru uzanarak sözümü kestim.

"Devam et."

Tenine hafifçe dokundum ve verdiği his şaşırttı. Elbette sertti ama o kadar pürüzsüzdü ki yumuşak hissettiriyordu.

"Vay canına." Parmaklarımı kanadına doğru kaldırdım. Şiddetle ürperdi ve ben dokunur dokunmaz parmaklarımı geri çekti.

"Dikkatli ol." Sesi alçak ve çakıllıydı. "Özür dilerim. Orada hassas mısın?"

"Son derece."

Oops.

Tekrar dokunmak istedim ama kendimi tutmaya zorladım. "Yani bu formdayken bile bir şeyler hissedebiliyor musun?"

"Evet. Tüm hisler farklı ama hiçbiri acıtmıyor."

Pazısını sertçe dürttüm ve bana verdiği acıyla irkildim. Kesinlikle taştan yapılmış.

Ereksiyonuna baktım. Görmezden gelinemeyecek kadar açıktı. "Peki ya orası?"

"Sikim her iki şekilde de aynı şekilde çalışıyor. Seks her iki katılımcı için de farklı hissettiriyor ama aynı derecede zevkli."

Çıkıntıyı inceledim.

Görmeyi istemek garip olurdu, değil mi?

Muhtemelen, evet.

Yine de kelimelerin çıkmasını engelleyemedim.

"Eğer çiftleşmiş olsaydık, bu şekilde seks yapmak ister miydin? Benim sihrim çiftleşen çiftler için seksi neredeyse kaçınılmaz kılıyor."

Aleti zonkluyordu.

"Eğer rahat ederse, evet." İyi bir cevaptı.

"O zaman malları görmem gerekecek. Her ihtimale karşı taş penis benim için uygun değil."

" , değil mi?" "Hayır."

Gömleğini başının üzerinden çekerek tam anlamıyla yontulmuş bir karnı ortaya çıkardı, ardından pantolonunu kalçalarından aşağı itti ve yere bıraktı.

Boxer-brief'i takip ettiğinde bakışlarım ereksiyonuna yapışmıştı ve *kahretsin*, bu bir şaheserdi.

Kalın ve ağır. Kelimenin

tam anlamıyla kaya gibi

sert. "yoksa..."

Parmaklarımı boyunun etrafına doladığımda homurdandı.

Vay canına, iyi hissettirdi.

"Zaten yapacaksan sorma," dedi, sesi biraz gergin çıkmıştı.

"Sormak daha kibarca geldi."

"Sikimi test etmek yeterince kibarca değil diye mi?" Elimi yavaşça uzunluğundan aşağıya doğru sürüklerken sesinde bir ürpertiye bastırmama neden olan bir sertlik vardı.

"Ben buna kibarlık demezdim. Ama nasıl hissettirdiğini bilmezsem, içimde kocaman bir taşla başa çıkıp çıkamayacağımı bilemem," dedim, sikiinin başını biraz çevirmekten kendimi alamadım.

Kalçaları hafifçe sarsıldığında sırtıtmamak için kendimi zor tuttum. Evet, yapardı.

"Bu içime sığacak mı onu bile bilmiyorum," diye uyardım.

"Kabul etmeden önce bunu anlamak , seni kesinlikle durdurmayacağım."

Gözlerindeki bir şey bunu bir meydan okuma gibi hissettirdi ve ben asla bir meydan okumadan geri adım atmadım.

"Pekâlâ. ," dedim ve kot pantolonumun kemerine uzandım. Bane bir an hareketsiz kaldı.

Fikrini değiştirmesi için ona meydan okuyarak kotumu indirdim.

İki büyük adımda sandalyesine döndü ve oturduğunda yüzünü bana çevirdi.

Ne yapıyordum ben?

Çıldırılmışım.

Ama artık geri dönmeyecektim.

Kot pantolonumu tamamen çıkarıp yere bıraktım ve kucağına oturmadan önce külotumu çıkardım.

Parmakları sandalyenin kolçaklarına dolanmıştı, bu yüzden sikini yarığım la hızalarken ellerini kışıma doğru çektim. Taş ten gibi hissettirmiyordu ama yine de sıcak ve pürüzsüzdü. Hoşuma gitmişti.

Kavrayışı o kadar sıkı ve bakışları o kadar ateşliydi ki beklemeden içime girmesini bekledim.

Ama yapmadı.

Ona sertçe binmesi gereken baskıyı düşünürsek, kontrolü beni etkiledi. Oscar da aynı büyü yüzünden delirmişti.

"Geri adım atmam," diye uyardım, ereksiyonunun başı benimde zonklarken tüm vücudum sıcaktı. Precum sızdırıyordu, beni zaten olduğumdan daha da kaygan hale getiriyordu.

"Bunu görebiliyorum." Sesi gergindi ama tarafsızdı.

Aptalca bir şekilde nötr.

Beni sinirlendirdi ama Oscar'ın yaptığı gibi değil. Sadece onu kızdırmak, soğukkanlılığını kaybettiğini görmek istememe neden oldu.

"Geri adım atıyor *musun*, Bane?" Bakışlarını tuttum, burunlarımız neredeyse birbirine değecek kadar yakınına eğildim.

"Asla." Dudakları neredeyse benimkilere

deği-yordu. "Bunu kanıtla."

Sonunda homurdandı ve kıcıımı kavrayarak beni üzerine çekti. Kabaca ya da şiddetle değil ama nazikçe de değil.

Aletin başı girdiğinde dudaklarım bir nefesle aralandı, şimdiye kadar hissettiğim her şeyden çok daha büyük ve sertti.

Onu hissettiğimde kafamı , hatta uyum sağlamaya bile vakit bulamadan konferans odasının kapısı arkamızda açıldı.

Bane kükredi ve bir kalp atışı sonra sandalyede kıcıımın üzerindeydim, bacaklarım birbirine yapışmış ve vücudum sarsılmıştı.

Tek yapabildiğim, artık tarafsız olmayan kralın masanın üzerinden fırlamasını, taş kanatlarını açmasını ve uçlarında beliren pençelerini izlemektir. Yumruğu davetsiz misafirimizin yüzüne çarptı ve onun Oscar olduğunu anladım.

Saçmalık.

Taşın deriyle buluştuğu o gümbürtü midemi bulandırdı.

Diğer krallar da onun arkasından içeri doluşarak beni etkileyen iki adamın arasına girdiler. Pantolonumu yerden aldım ve çok geç olmasına rağmen tekrar giydim. Oscar beni kesinlikle Bane'in üstünde görmüştü.

"Dostumu siktin," diye hırlamaya çalıştı Oscar ama yerdeydi ve kırık burnundan kan akıyordu. Derisi boyunca alevler dans ediyordu ve boynuzları ortaya çıkmıştı. Ama şu anda tekrar ayağa kalkacak kadar güçlü görünmüyordu.

"Zora benimdir." Bane tekrar iblise doğru ilerledi.

Hale ve Kai onu geride tutarken, Porter onunla diğer adam arasında durdu ve ellerini önüne uzattı.

Izzy koridordan, "Bane onu öldürmeden önce buradan çıkarın," diye seslendi.

Bane hırladı, ve Hale parladı Ben a bak o hepsi ama
"Müdahale et, ZORA." diye bağırdı.

Doğru.

Bu benim pisliğimdi.

Şu anda tek gerçek tehdit Bane'di ve onun izi sayesinde onu
sakinleştirebilecek tek kişi bendim.

Ben de ona doğru koştum ve kollarından birini yakaladım. Kai bana biraz yer
açmak için geri çekildi, böylece gargoyle ona meydan okumaya çalıştığını
falan düşünmeyecekti.

"Duşa ihtiyacım var, Bane. Odanızda var mı?" Elimi koluna dolayarak
sordum.

Hâlâ gargoyle formundaydı ve lanet olsun, pazusu çok güzeldi.

Bana baktı, benim varlığımla öfkesi biraz azalmıştı. Bu sadece bir an sürdü,
sonra hırlamaya başladı ve yeniden Oscar'a odaklandı.

Hale hâlâ kollarından birini tutuyordu, ben de elimdekini çektim.

İblisin bizi *tam anlamıyla seks yaparken* içeri nasıl girdiğini hatırladığından
hiç şüphem yoktu.

Tam anlamıyla seks değildi ama penis kesinlikle vajinanın içindeydi. En
azından ucu.

Ve sahiplenici bir canavar için, başka birinin bunu görmesine izin vermek
cinayetin insani eşdeğeri.

Onun dikkatini dağıtmak için tek gerçek şansım -korkunç bir şekilde- içimdeki
Clementine'i tekrar yönlendirmektir.

Sihrimi kullanmak zorundaydım.

Clem'in her zaman yaptığı gibi benim sesimle değil ama. Ondan beslenmem gerekiyordu. Ve henüz çiftleşmemiştik, yani bunu yapmanın tek bir yolu vardı.

Parmak uçlarımda yükseldim, bir elimi yüzüne koyarak onu kendime doğru çektim ve öptüm.

Ağzı ilk başta sertti.

Ne de olsa taştan yapılmıştı.

Ama duygularını yakaladığımda dudakları aralandı. Büyümün onu sadece daha fazla kontrolden çıkarma riski vardı ama ereksiyonunun hâlâ dışarıda olduğunu düşünürsek, bunun onu benim için tekrar azdıracağından oldukça emindim.

Sonunda onun hissettiklerini tattığımda beni daha da yaklaştırdı.

Çaresiz sahiplenme. Azgın

öfke.

Erimiş ihtiyaç.

Daha önce hiç bu kadar güçlü bir şey hissetmemiştim ve hemen daha fazla içtim. Daha sert. Daha derine.

Bir parçam kralların Oscar'ı sürükleyerek odadan çıkardığını duydu.

Ve arkasından çarpan kapıyı.

Ama tek hissedebildiğim ve tadabildiğim Bane'di.

Acı veren yalnızlık.

Yanan umut.

Korkunç bir korku.

Elleri kalçalarımdaydı.

Göğüslerimde.

Kıcımın üstüne.

Sıkma, kavrama ve okşama.

Beni yerden kaldırdığında bacaklarım beline dolandı ve dili daha derine indiğinde ağzının içine doğru soludum.

Daha fazlasını talep etmek.

Daha fazlasını *almak*.

Öpüşmeyi hep sevmişimdir ama Bane'i öpmek? Bu tamamen yeni bir deneyimdi.

Birkaç adım attı ve beni duvara yapıştırdı. Parmaklarım saçlarının yumuşak tellerine saplandı. Saçlarının geri kalanının aksine, taşa dönüşmemişti.

Aleti merkezime mükemmel bir şekilde oturdu. Daha fazla içtikçe ona doğru sürtünmekten kendimi alamıyordum. Onunla o kadar doluydum ki karnımın şiştiğini hissettim. İstemesem de, vücudum akışı sona erdirmeye zorladı.

Yine de ağızlarımız ve bedenlerimiz duraksamadı.

Dudaklarım şimdiden ısınmış ve şişmiş, dilim biraz acımıştı ama umurumda değildi. Tadı ve hissi bu kadar güzelken olmazdı.

Sonunda kapı açıldı. Durmadık. Yavaşlamadık bile.

"Zora," dedi tanıdık bir ses kapı aralığından. Zar zor kaydedildi.

"Zora," diye tekrarladılar.

Hayal meyal Clementine olduğunu fark ettim.

"Zora, biri ölecek. Ateşini daha fazla durduramazlar. Buradan çıkmak zorundasın. Oscar aklını kaçırıyor," diye ısrar etti Clem.

Oscar.

Künye.

Kimsenin ölmesini istemedim.

Olması gerekenden daha uzun sürdü ama sonunda ağzımı Bane'inkinden çektim.

Bana hırladı ve gözlerinde baskıya ne kadar kapıldığını gördüm. Onun üzerindeki gücünü nasıl azaltacağımı bilmiyordum... ama bir fikrim vardı.

Elimi boğazına götürdüm.

Parmaklarım titredi ama kendimi bunu görmezden gelmeye zorladım.

Yapmak üzere olduğum şey tüm içgüdülerime ters düşüyordu. Bu ona benim üzerimde kontrol sağlayacaktı. Durum üzerinde. *Her şey* üzerinde.

Ama kendimi içine soktuğum bu karmaşadan herkesin sağ çıkmasını sağlamanın en iyi yolu buydu.

Ve çıkış yolu yoktu, bu yüzden her şeyi yapabilirdim.

İkimize de uyacağını düşündüğüm bir işaretleme hayal ettim ve hissettiğimden çok daha fazla güvenle, "Sen benimsin, Bane," dedim.

Yoğun ve güçlü bir büyü üzerime çökerek beni devasa çirkin yaratığa bağlarken, boğazının etrafında hayal ettiğim işaret belirdi. Koyu mavi bant ince ve basitti, üzerinde dikenlere benzeyen bir çıkıntı vardı.

Onu serbest bıraktım ve insan formuna geri dönerek parmaklarını boğazına götürdü. Göğsü hızla inip kalkmasına rağmen parmakları ona verdiğim işaretin üzerinde yavaşça hareket etti.

"Yine bizimle misin?" diye sordum.

Koridordaki kavgayı duyabiliyor ve yanık kokusu alabiliyordum.

Bu iyi değildi, ama Bane'in akli başında değilse, ikimizin de yardım etmek için yapabileceği bir şey yoktu.

"Evet." Sonunda beni bıraktı. "Sen burada kal. Oscar'ı ben

hallederim." "Onu öldürmeyeceksin, değil mi?"

"Mecbur kalmadıkça
olmaz." Bununla birlikte,
gitti.

O kapıyı kapatırken Clementine içeri süzüldü. çarpmamıştı, bu da iyiye işaret gibiydi.

Gözleri iriydi, çene hizasındaki saçları dağınıktı ve etrafına birden fazla sarmaşık sarılmıştı. Yerleştirilme şekilleri bana bunun Kai'nin onu güvende tutma çabası olduğunu düşündürdü.

Sandalyelerden birine otururken biraz gülererek "Vay canına," dedi. "Bu çok yoğundu."

"Şaka yapmıyorum." Kendi sandalyeme çöktüm, bir tür seksin, öpücüğün ve eş bağının yoğunluğundan biraz sersemlemiştim.

"Ona verdiği işaret çok güzel." Omzunun üzerinden işaret etti. "Sen iyi misin?"

"Sanırım öyle." Elimi saçlarımın tepesinde gezdirdim. Evet, çılgıncaydı. Muhtemelen çok büyük ve kıvırcıktı da.

"Biz kapının diğer tarafındayken onunla burada seks yaptığına inanamıyorum," dedi, gülümsemesi küçük bir sırtışa dönüştü. "Seksten pek hoşlanmıyorsun, unuttun mu?"

"Bana meydan okudu," diye itiraf ettim. "Ve daha başlamadan bitti, bu yüzden sayıldığını sanmıyorum."

"Yine de iyi miydi?"

"Bilmiyorum. O şeyin büyüklüğünü gördün mü? Sığacağını bile düşünmemiştim ama lanet olsun."

Clem'in sırtışı hınzırlaştı. "Gördüm. Yine de Kai'ye söyleme."

"O biliyor. Hepimiz gördük," dedi Izzy, arkasında Blair olduğu halde odaya girerken. "Kai umursamayacak kadar kendinden emin görünüyor."

Clementine'in hınzırlığı yerini saf, mutlu bir gülümsemeye bıraktı. "Güzel."

"Bütün bunların olduğuna inanamıyorum." Blair masayı ve etrafımızdaki odayı işaret etti. "Bu da ne böyle? Ele mi geçirildin, Zora? Baskı olayı kişiliğini tamamen mi değiştirdi? Gargoyle siki gerçekten o kadar iyi mi?"

Diğer kız kardeşlerimle birlikte ben de bir kahkaha attım. "Akışına bırakmaya çalışıyorum. Belli ki bu konuda berbatım."

Izzy kaşlarını çatarak, "İyi gidiyorsun," dedi. "Hiçbirimizin daha iyi başa çıkabileceğini sanmıyorum."

"Avery'nin bunu kaçırdığına inanamıyorum," diye itiraf etti

Blair. "Kaçırdığı için rahatlayacak," diye alay etti Clem.

"Keşke kaçırıyordım." Izzy sandalyesinde arkasına yaslandı. "Bazı görüntüler asla aklınızdan silinmez. Zora'nın büyük boy bir taş sakin üzerine oturtulması bunlardan biri."

Porter, Hale ve Kai ile birlikte içeri girerken, "Ortalık bu kadar gerginken kimsenin seks hayatı hakkında konuşmayalım, bebeğim," dedi.

"Muhtemelen iyi bir karar," diye kabul etti Hale.

"Bunu sonra konuşuruz o zaman." Kai onu sandalyesinden kaldırırken Clementine bana şakacı bir şekilde göz kırptı. "Şimdi ne yapacağız?"

"Biz gidiyoruz. Bane'in aklı başına geldi ve Oscar'ı havuzumuzda serinlemeye götürüyor," diye açıkladı Kai. "Teorik olarak, sudaki sihir, biraz daha başa çıkana kadar olanları işlemesine yardımcı olacak."

Yüzümü buruşturdum.

Beni etkilemesinin mümkün olabileceğine dair hiçbir fikrim olmamasına rağmen, partide onunla flört ettiğim için kendimi kötü hissediyordum. Bunu yaptığımda bana doğru gelmemişti. Sadece yeni bir deneyim yaşamaya çalışıyordum.

Bu bir daha olmayacaktı. Sadece hayatımı muhtemelen canavar kralın yanında geçireceğim için değil.

Hale bana, "Ondan bir an bağı mühürlemesini istemelisin," dedi ve Blair onun koluna vurdu. Hiç irkilmedi, ben de öyle düşünmedim.

muhtemelen incitebilirdi.

"Hazır olana kadar hiçbir şeyi mühürlemiyorlar," diye uyardı Blair onu. "Beni asla zorlamazdın."

Ama bunu çok çabuk yapmıştı. Çünkü başka bir alternatif olmadığını fark etmişti.

Ve bizim için de başka bir alternatif yoktu. Her halükarda Bane'in elindeydi ve içimden bir ses o devasa taş avuçların boğazıma sarılıp beni de işaretlemeden önce tereddüt etmeyeceğini söylüyordu.

SANKİ SONSUZLUK GİBİYDİ, ama saat ailem gittikten sadece yirmi dakika sonra Bane'in benim için geri geldiğini gösteriyordu.

İnsan formuna geri dönmüş ve yeni bir pantolon takımı bulmuştu ama kesinlikle çok küçüktü. Eşofman altı kapriye benziyordu ve neredeyse hiçbir şeyi saklamıyordu. Gömleği de aynı derecede küçüktü.

"Nereye gidiyoruz?" Konferans salonundan çıkarken ona bakmamak için kendimi zor tutarak sordum.

Duvardaki ve yerdeki kanı görmezden gelmek mümkün değildi. İğrenç.

"Benim dairem." Boğazını temizledi. "*Bizim* ."

Birlikte yaşamamanın tam bir eş bağından kaçınmak için iyi bir yol olduğunu düşünmüyordum, ama anladığım kadarıyla artık bundan kaçınma şansı yoktu.

Canavar kralla çiftleşecektim. Kafamı

toparlamam gereken çok şey vardı.

"Hale ile konuştum. Eşyalarınızı getirmeleri için kız ayarlayacak. Sadece çiftleşmiş olanları tabii ki."

"Hepsi çiftleşmiş gibi davranmam gerekiyor," dedim, yaptığımız dönüşlere çok dikkat ederek. Gerekirse Canavar Malikânesi'nden nasıl çıkacağımı bilebilmek için rotayı ezberlemeye çalışıyordum ama Oscar'la zorla buluştuğum yerden konferans salonuna giderken çoktan geri dönmüştüm. Öfkem kesinlikle hiçbir şeyi takip etmeme yardımcı olmamıştı.

Bane kıkırdadı. "Sadece bir tane kalmış olmalı."

"Evet. Avery ayakta kalan son kadın," dedim hüzünle. "Ben olacağımı düşünmüştüm."

"İşlerin bu şekilde ilerlemesini beklediğimi

söyleyemem." "Ne zamandır çiftleşmemiştin?"

"Uzun bir süre. Şu tüm canavarlar arasındaki rekoru elimde tutuyorum, annemin üzüntüsüne rağmen."

Dudaklarım hafifçe yukarı doğru kıvrıldı. "Seninle çiftleşmek mi istiyor?"

"Çiftleşti ve küçük gargoyller doğuruyor. Bana her hafta kalan tek çiftleşmemiş dişi gargoyle'un fotoğraflarını gönderiyor. Beni mümkün olduğunca rahatsız etmek için birlikte çalışıyorlar."

"Ne tür resimler?" Resmen ilgimi çekmişti. "Çıplak olanlar."

Islık çaldım. "Ballsy."

"İşin içinde top olmadığına dair elimde kanıt olduğunu iddia ediyorum."

Güldüm ve onun küçük, isteksiz bir gülümseme takındığını gördüm. "Yani sen ve annen yakın değil misiniz?"

"Hayır. Birbirimizi yılda bir ya da iki kez görüyoruz ama bazı konularda çok farklı görüşlerimiz var ve bu da birbirimizi sık sık görmemizi oldukça gergin hale getiriyor. Özellikle de çiftleşme ve aileler konusunda. O, türümüzün devamı için sevgisiz bir eş bağına girmenin benim görevim olduğunu düşünüyor. Ben öyle düşünmüyorum."

"Yani o ve baban..."

"Düşmanlar."

"Vay canına."

"İlişkileri hiçbir zaman mutlu olmadı. Dişi gargoyleler pek doğurgan değildir, ama yıllar içinde üç oğulları oldu ve sonrasında temelde pes ettiler."

"Kardeşlerin nerede?"

"Mutsuz bir şekilde çiftleştiler. Her iki çiftin de henüz çocuğu yok ve kardeşlerim eşlerinden uzakta birlikte yaşıyorlar. Hiçbiriyle yakın değilim."

"Vay canına," diye tekrarladım.

Bozuk plak gibi konuşuyordum ama başka ne diyebilirdim ki? Kardeşlerinin sevgisiz evlilikler içinde sıkışıp kalmasına üzüldüm mü? Şimdiye kadar sen de bir evlilikten kaçınarak iyi bir iş mi yaptın?

Koridorun sonundaki bir kapıya ulaştık ve Bane parmak izini taradı. "Seni güvenlik sistemine ekleteceğim," dedi, kapıyı açtı ve önce benim gitmemi işaret etti.

Odaya adım attım ve neredeyse ısıklık çalıyordum. Her şey sıcacıktı, sevdiğim eski moda bir tarzdaydı. Halı pelüş ve süslüydü. Tablolar siyah beyazdı. Tüm mobilyalar büyük ve sağlam görünüyordu.

Vampir Malikânesi'ndeki odaların aksine, Bane'in mekânında yatak odası ve banyonun yanı sıra geniş bir mutfak ve oturma odası da vardı.

Bana hızlıca bir tur attırdı ve oturma odasına geri döndük. İkimiz de hâlâ ayaktaydık. Elleri kötü giyilmiş eşofmanının ceplerindeydi ve benim kollarım göğsümün üzerinde katlanmıştı.

Bakışlarım boynundaki ize gidip duruyordu ama bunu görmezden gelmeye çalıştım. "Lafı dolandırmama konusunda anlaşabilir miyiz?" diye sordum.

"Öyle olduğumuzun farkında değildim."

"Öyle değiliz ve kalmasını istiyorum. Yani temel olarak, bağı mühürlememiz gerekiyor. Oscar'la başa çıkmak için bir plana ihtiyacımız var. Ve tam olarak ne yapacağımızı bulmalıyız.

Burada kurallar nedir, çünkü bu seviyedeki bir belirsizliği kaldıramam." Aramızda bir işaret yaptım.

"Hangi kurallar?"

"Sen bir eş istemiyorsun. Ben de bir eş istemiyorum. Ama kalıcı olan bir eş bağımız . İşlerin üstesinden gelebilmemiz için kurallara ihtiyacımız var. Böylece bununla nasıl başa çıkacağımızı ve ikimizin de neyle rahat edeceğini anlarız."

Bane hemen cevap ve tam olarak ikna olmuş görünmüyordu. İkimiz için de yeterince ikna olmuş olurdum.

"Oscar'ın bizi sürekli olarak birlikte görmesine ihtiyacımız var," dedi. "Bizi ne kadar çok görürse, izinin kırılma olasılığı da o kadar artar."

"O zaman odamızın dışındayken kurallarımız olamaz. Dokunmalı, öpüşmeli ve insanların seviştiğimizi düşünmesini sağlamalıyız."

"Ve herkesten uzak olduğumuzda, biz..." diye devam etti, düşüncelerimi duymak için bekliyordu. Sesi tekrar nötr bir hal almıştı ki bundan nefret ederdim.

"Arkadaşlar," dedim.

Alnı kırıştı.

Bu konuda ne hissettiğini sormam gerektiğini biliyordum ama aynı değilsek, özellikle bilmek istemiyordum. Aramızdaki bağı mühürlemeliydik ama bunun başka bir anlamı olmamalıydı.

"Senden beslenmek zorundayım," diye açıkladım. "Eşlik bağı başka birinden içmeme izin vermiyor. Büyüm yüzünden bazen sevişmek zorunda kalacağız. Bunu arkadaşça bir durum olarak düşünebiliriz."

Alnındaki kırıxıklık derinleştı.

Kapı hızlı ve sert bir şekilde çalındı ve ikimizin de kafası kapıya doğru döndü.

"Kim olduğunu düşünüyorsun?" Dikkatle bakarak sordum.

"Telefonum yanımda değil, o yüzden herhangi biri olabilir." Sesindeki bir şey bana bir teorisi olduğunu düşündürdü. Hoşuna gitmeyen bir teori.

Kapıyı tekrar çaldı, daha yüksek sesle.

Bane yavaş bir nefes verdi. "O benim annem. Muhtemelen Sierra da yanındadır. Malikânede yaşıyor, o yüzden buraya daha erken gelmemiş olması muhtemelen bir mucize."

Sierra çiftleşmemiş gargoye olmalı.

Birçok çıplak fotoğrafını aldığı kişi.

Kısır bir sahiplenme ve düşünmek istemediğim başka bir duygu dalgası beni sert bir şekilde vurdu.

Bane *beni* etkilemişti. Ona bir eş işareti vermiştim. Ve bir saatten kısa bir süre önce onun kocaman, taş gibi sikiinin üzerinde oturuyordum.

Arkadaş olacaktık.

Bu yüzden annesinin ya da çıplak gördüğü kadının gösteriyi yönetmesine izin veremezdim.

İlk izlenimime önem verecek ve bir köpeğin bir ağacı işaretlediği gibi onu bölgem olarak işaretleyecektim. İdrar hariç.

Kapıya doğru bir adım attım, silahlarımı ateşleyerek içeri girmeye hazırdım ama Bane yolumu kesti.

Gözleri benimkilerle buluştu. "İz onlar için yeterli kanıt olmayacaktır. Bağın mühürlenmesine ihtiyacımız var."

Göğsüm sıkıştı ama başımı eğerek selam verdim.

Elini boynuma götürdü ve gözlerim kapandı.

"Bana bak, tatlım." Sesindeki emir o kadar güçlüydü ki karşı koymaya çalışmadım. Gözlerimi açtım ve tekrar onunkilerle buluştum.

Boğazımı kavrayışı hafif değildi. Acı verici değildi ama nazik de değildi.

"Ben senin sevgilin değilim," dedim, ama kelimeler öncekinden daha sessizdi. Daha az kesindi de.

"Sen benimsin, Zora." By içimizde yuvarlanırken bir adım daha yaklaştı, sonra beni göğsüne çekti, tutuşu demirdi ve vücudu da bir o kadar sertti. Dudakları kulağıma değdi. "Ve eğer sana Tatlım demek istersem, beni durdurmak için yapabileceğin hiçbir şey yok."

Sözcükler ve içlerindeki baskınlık ayak parmaklarımı

kıvrandırdı. Ve aynı zamanda beni kızdırdı.

Annesi kapıya tekrar vurdu, daha sert ve daha yüksek sesle.

Bane'in kollarından kurtulmak için kendimi zorladım. Beni bıraktı ama ben kapıya yönelirken peşimden geldi.

Annesi yüzleşmek istiyorsa, yzleşecekti.

Yolda tişrtm başımin üzerinden ekiştirdim ve kotumun düğmelerini açıp fermuarını indirmeden önce yere attım. Klotumun lacivert danteli görünecekti ama bu yeterli değildi. Bir açıklama yapmamız gerekiyordu.

"Ne yapıyorsun?" Bane sordu.

"Canavarların güçlü duyuları vardır, değil mi? Vampirlerden daha mı iyi?" "Evet."

"O zaman bana elini ver."

Elini uzattı.

Bileğini tuttum ve elini külotumun içine sokmak için kullandım. Parmaklarını klitorisimin üzerine bastırđıęımda göğsü gümbürdedi ve ikimiz de ne kadar ıslak olduğumdan bahsetmedik.

Adam harikaydı ve gerçekten sonuna kadar gitmemiş olsak da bir şekilde seks yaptık. Biraz azmış olmak doğal bir şey gibi görünüyordu.

Annesi kapıya tekrar vurdu ve artık Bane'in adını bağırdığını duyacak kadar yakındık.

Elini çektim. "Parmaklarını dudaklarına sür. Bizi böldüklerini düşünmelerini istiyoruz."

Elini yavaşça kaldırıp kaygan parmağını dudaklarının üzerinde gezdirdikten sonra ağzına götürürken gözleri içimi yakıyordu.

Tüm vücudum gerildi.

Aleti ödünç aldığı eşofmanının üzerinde gözle görülür bir şekilde zonkluyordu.

"Arkamda durman gerekecek. Ereksiyonunu görmelerini istemiyorum," dedim, kelimelerin çıkmasını engelleyemeden. Sahipleniciliğim hakkında çok fazla düşünmeme izin vermeyecektim. "Ve sen de gömleğini çıkarmalısın."

"Bunu benim için de yapacak mısın, tatlım?" Etek ucuna uzanmadı.

Gözlerindeki bir şey yeterince meydan okumaydı ki alt etek ucundan tutup başının üzerinden çektim. yardım etmek için biraz eğilmesi gerekti, ama aldırıyor gibiydi.

Bir süre tereddüt ettikten sonra başıma geçirdim ve kot pantolonumu çıkardım. Külotum da onları yere kadar takip etti.

Parmaklarını saçlarımda gezdirerek bukleleri daha kıvrırcık ve vahşi hale getirdi, ardından başparmağını dudaklarımda üzerinde kabaca gezdirerek şişmiş görünmelerini sağladı. Daha önceki öpüşme seansımızdan sonra çoktan iyileşmişlerdi, ki bu çok utanç vericiydi. "Bu daha iyi."

Ondan uzaklaştım, o da gitmeme izin verdi.

Ama kapıya ulaştığımda elleri belime indi ve kapıyı açtığımda ereksiyonu kıcıma baskı yaptı.

Annesinin yumruğu havada durdu ve ben de bir an durup ona baktım.

Muhteşem bir kadındı.

Bane de onunla aynı bronz tene ve koyu, dalgalı saçlara . Aynı muhteşem, derin gözlere de. Babasından bir şey almış mıydı?

Belki o seksi çene hattı.

Yanında stresli görünen bir kadın vardı. Neredeyse Bane kadar uzun boyluydu, açık tenliydi ve pürüzsüz, platin sarısı saçları neredeyse onunkine benzeyen mükemmel dalgalarla kıvrılmıştı. İnce bir beli, iri göğüsleri, mükemmel bir makyajı ve çarpıcı bir kırmızı tonuna boyanmış dudakları vardı.

Sierra muhteşemdi.

O kadar muhteşemdi ki, Bane'in neden onunla çiftleşmeyi kabul etmediğini bir türlü anlayamıyordum. Eğer *onun* çıplak fotoğraflarını çekiyorsa, neden *benden* etkilendiğine dair en ufak bir fikrim bile yoktu.

Sihrim dışında tabii ki. Ama ondan beslendiğim zamanlar dışında bunu gizli tutmaya özen gösterdim.

Gerekçesi her ne olursa olsun, iki kadının da kararsızlığımı görmesine izin veremezdim. Aramızdaki bağ mühürlenmişti. Bundan geri dönüş yoktu. O benimdi.

Bane'in annesine sinirli bir bakış attım. "Kapımızı yumruklamayı kes. Eş bağımızı daha yeni mühürledik, yani belli ki bir şeylerin ortasındayız."

Bakışları Bane'in boğazına, ona verdiğim işareti taşıdığı yere kaydı. Benimkini henüz görmemiştim ama onunkiyle eşleştiğini varsaymak güvenliydi. Çiftleşen çiftlerin neredeyse her zaman eşleşen işaretleri olurdu ve sahiplenme duygusu onu bunu istemeye iterdi.

Annesinin yüzü kıpkırmızı oldu. "Ne , Bane?"

"İstediğim kadını buldum ve onu sahiplendim." Sesi beklediğimden daha sakın ve rahattı ve başparmaklarından biri ayak parmaklarımın yeniden kıvrılmasına neden olacak şekilde tenimde yavaşça gezindi.

İki kadının da burun delikleri

açıldı. Kahretsin.

Uyarılmamın kokusunu almış

olmalılar. Bu... garipti.

Ama sergilediğimiz gösteri için iyi oldu sanırım.

"Senin benim olman gerekiyordu Baney," dedi Sierra, bakışları ezilmişlikle çaresizlik arasında bir yerdeydi.

"Ben Zora'ya aidim, o da bana ait. Gözlerimi görüyorsun, izlerimin açık kanıtlarını. Çiftleştığımızı ilan eden işaretleri görüyorsunuz. Eğer ikinizden biri bir daha aksini söylese, eşimle olan bağima meydan okuduğunuz için kafalarınızı koparmamı söyleyen içgüdülerimle savaşmayacağım." İlk defa sesindeki tarafsızlık onu sinir bozucu olmaktan çok korkutucu yapıyordu.

Yine de *beni* tehdit etmiyordu. Korkmuyordum.

İkisinin de rengi solmuştu.

Annesinin yüzü yine de öfkeyle buruştu. "Çocukların bizim hediyelerimizi taşımayacak. Kanları saf olmayacak. Onlar-"

"Sirenler ya da gargoyller olacaklar, dünyamızda en nadir bulunan ve en çok aranan büyülu varlık türlerinden ikisi. Ve eğer kanları hakkında tek bir kelime daha duyarsam, onlarla asla tanışamayacaksın." Sesi daha alçak ve daha öfkeliydi.

Tekrar müdahale etme zamanım gelmişti. Ve hayır, kesinlikle çocuk sahibi olmamızla ilgili hiçbir şeyi düşünmememe izin vermeyecektim. Belki bile.

Ben de sesimi tekrar yükselttim. "Yatağa geri dönüyoruz. Siktir git."

Geri adım attım ve Bane de benimle birlikte hareket etti, böylece kapıyı kapatıp kilitleyebildim.

Gergin bir şekilde kapıyı tekrar çalmalarını

bekledim... Ama çalmadılar.

Bir dakika geçti, sonra bir dakika daha.

"Gittiler," dedi Bane ve omzumun üzerinden ona baktım. "Bunu iyi duyabiliyor musun?" Şaşkınlığımı gizleme zahmetine girmedim.

"Maalesef."

"Kızgınlar mıydı?"

"Öfkeli. Sierra'dan çok annem. O sadece üzgündü."

Yüzümü buruşturdum. "Onun için kendimi kötü hissettirme bana."

" kötü hissettiğinde, öfkeni yeniden alevlendirmek için telefonumdaki resimlere bakabilirsin."

Kollarında dönerken sadece bu sözler bile kaşlarımı çatmam için yeterliydi. "Resimleri *sakladın* mı?"

Dudakları hafifçe seğirdi. Ondan biraz daha uzakta olsaydım fark etmezdim. Tarafsız davranmaya kararlıydı ve rolünü çok iyi oynuyordu.

"Tabii ki onları tutmadım. Eğer ilgilenseydim, uzun zaman önce onunla ."

"Beni kıskandırmaya mı çalışıyorsun?"

"Hayır. İşe yarıyor mu?"

Koluna bir şaplak attım. Pazuları o kadar kalındı ki, bu ondan çok benim canımı yaktı. "Tabii ki hayır. Ama bana telefonunu ver."

Kıkırdadı, elleri belimden hiç ayrılmıyordu. "Hâlâ konferans salonundaki kotumun cebinde. Geri alır almaz, hepsi senin olacak."

Yine de ona kaşlarımı çatıttım. "Bu sana, birinin onları senin için silmesi için çok fazla zaman veriyor."

"Ben *seni* etkiledim, tatlım. Başka bir kadının nasıl görüldüğü umurumda olan son şey. Sana Oscar kadar takıntılıyım, daha fazla kontrol edebilsem bile."

"Sen ve ben sadece arkadaş olacağız," diye . "Asla *sadece arkadaş* olmayacağız."

"Benimle aynı fikirde olduğunu söylemiştin."

"Seninle aynı fikirde olup olmadığımı sormadın, Zora. Ben sevmiyorum. Arkadaş olarak başlayabilir ve birbirimizi tanırken mümkün olduğunca sıradan şeyler yapabiliriz, ama

bana aşık olacaksın. Daha azıyla yetinmeyeceğim ve bunu gerçekleştirmek için dünya kadar zamanım var." Bu sözleri söylerken sakindi.

Çok sakın.

Çok ama çok sakın.

Gözlerim büyüdü, belirsizliğim tanımlayamadığım başka yoğun duygularla karıştı. "Bunu kabul etmiyorum."

"Sorun değil. Bana istediğin kadar diren. Yüzün morarana kadar benimle tartış. En iyisinin bu olduğuna karar verirsen, gerçeği kabul etmeyi reddet." Elleri hâlâ kalçalarımıdayken başparmağını tekrar hafifçe tenimde gezdirdi.

Ürperdim.

Çok iyi hissettirdi. Hem de çok iyi.

Başını aşağı eğdi ve dudaklarını kulağıma doğru indirdi. "Tadın çok lezzetli. Seni bir an önce tekrar ağzımda istiyorum."

diken diken oldu. "Böyle bir şey ."

"Kokun aksini söylüyor. Şu anda beni konferans salonunda olduğundan daha çok istiyorsun."

"Bu bir meydan okumaydı. İçime sığacağını bile düşünmemiştim. O şeyle beni gerçekten boşaltabilir misin hâlâ bilmiyorum. Kocaman olmuşsun."

"Bu bir meydan okuma mı, tatlım?"

Panik ve arzu göğsümde boğuşuyordu. Bir parçam evet demek istiyordu. Onu tekrar soymak için. Vücuduna tırmanmak için.

O parçayı boğarak geri itaat ettirmek zorunda kaldım.

Gerçek bir dost olmak istiyordu ve benim de ona aşık olmamı istiyordu.

Ona istediğini veremedim ve istediğini vermek de *istemedim*.

O piçi sevmiyordum bile. Bu durumda olmamızın tek nedeni Oscar'ı tuzağa düşürmediğinden emin için yeterince yakından izlememesiydi.

Zavallı, masum bir sirenin üzerinde iz bıraktı. Çünkü o da beni etkilememek için kendini yeterince kontrol edemiyordu.

"Hayır, bu bir meydan okuma değil." Ellerini kalçalarımın çekti ve beni serbest bıraktı.

Kapımız bir kez daha çalındı ve ben sessizce ofladım.

Eğer bu onun aşağılanmış aşıklarından biriye, biri ölecekti. Muhtemelen o. Bir gargoyle öldürmek bir siren için zor olacaktı ama bir yolunu . Karşı koyacak gibi değildi. Canavarlar kadınlarını korumalarıyla tanınırlardı ve ben de şu anda kesinlikle bu nitelikteyim.

Bağlantımız fikri midemi bulandırsa bile.

"Muhtemelen sadece Lex'tir," dedi Bane, tekrar odayı geçerken.

"Hâlâ tişört giymiyorsun."

"Onu çıkarmaya hazır olduğunu düşünmemiştim, yine de kesinlikle itiraz etmezdim."

"Siktir git," diye karşılık verdim, yumruklarım sıkılmıştı. Dengemi kaybetmiştim.

Dengem o kadar bozulmuştu ki doğru düzgün düşünemiyordum bile. Yalnız kalmaya ihtiyacım vardı. Kendimi tekrar kontrol altına almak için zamana ihtiyacım vardı.

Kapıyı açtı ve devasa gövdesiyle hemen girişi kapattı. Diğer tarafta kimin olduğunu anlamak için arkasını bile göremiyordum.

"Yakın çevre onunla tanışmak istiyor," dedi bir erkek sesi. Lex olduğundan oldukça emindim.

Açıkça benimle ilgili olan bir konuşmanın dışında kalmak için odayı geçtim.

"Henüz değil. Bağ daha yeni mühürledik ve sahiplenme duygum üzerinde çalışmak için zamana ihtiyacım var," dedi Bane.

Kalın kolunun geçerek önüne çıktım. Bedenlerimiz arasında bolca boşluk bıraktığımda, hemen o devasa

Kolunu belime doladı ve kığım onun sikine dayanana kadar beni geriye doğru çekti.

Hâlâ sertti tabii ki.

"Merhaba," dedim.

Lex sırtıttı. "Selam, Zora. Seninle resmen tanıştığımıza memnun oldum."

Bane homurdandı ve dost canlısı sarışınla arama daha fazla mesafe koymak için geriye doğru bir adım atarken beni de kendisiyle birlikte hareket ettirdi. Artık aramızdaki bağı mühürlediğimize göre, başka hiç kimse beni etkileyemeyecekti. Yine de bu onun sahipleniciliğini engellemeyecekti. Azıcık bile.

"Sen de, sanırım," dedim.

Bane'e bakarken sırtışı genişledi. "Sana daha fazla zaman vermek isterdim ama Oscar'ın bir sürü arkadaşı var ve hepsi şu anda senin kanının peşinde. Canavar Malikânesi'ndeki en iyi adam olmanın avantajları. Çember onunla tanışmak istiyor, böylece hepimiz bu işin üstesinden nasıl geleceğimizi bulabiliriz."

Yüzümü buruşturdum.

Sanırım her şeyi kafamda toparlayacak zamanım yoktu. "O

benim," dedi Bane, nötr sesi hafifçe alçalarak.

Lex, "Bu noktada kimse bunu inkâr edemez," diye kabul etti. "İnkâr da Sadece barışı korumaya yardımcı olmak istiyorlar ve Oscar'ın kızın kendisinden olduğunu haykırmasıyla bu zorlaşıyor."

Bane "O *değil*" dedi, aynı anda ben de "Ben *değilim*" dedim.

"İkiniz o kadar sevimlisiniz ki gözlerim yaşardı." Gözyaşını siliyormuş gibi yaptı. "Ve o kirazı patlatmak için de ne güzel bir yol. Eğer doğaya teslim olursam, ben de çiftleşmişlerin dünyasına aynı derecede dramatik bir giriş yapmayı umacağım," dedi Lex, göğsünün ortasını okşayarak.

Alnım kırıştı. "Ben bakire değildim. Neden böyle düşündüğünü anlamıyorum."

"Senden bahsetmiyordum Zor. Sana Zor diyebilir miyim?"

"Hayır." Söylediklerini bir araya getirdim ve omzumun üzerinden Bane'e bakmaya çalıştım. Kral beni göğsüne o kadar sıkı bastırmıştı ki yüzünü göremiyordum.

"Çoktan toplandılar mı?" diye sordu.

"Evet. Oscar'ın girdiği şeyle efsane haline gelen konferans odasında."

Lex'in *bu* küçük şakayla attığı yemi yutmadı. "Pekâlâ. Giyinmemiz için bize bir dakika ver, sonra aşağı inelim."

Lex kabul etti. Bana göz kırptı ve sonra uzaklaştı. Bane hırlamasını zorlukla bastırdı. Yine de duydum. Herkesin inanmasını istediği kadar tarafsız değildi.

"Lex hep böyle midir?" Ben sordum.

"Evet." Bane beni odaya geri çekti ve kapıyı kapattı. "Aslında seninle ilgilenmiyor. Sadece beni kızdırmaya çalışıyor."

"Teşekkürler. Bu beni cazip hissettiriyor."

Bane beni ve bir an sonra sırtım kapıya çarptı. Başımı arkaya yatırdı ve uyumsuz gözlerini indirerek onlara bakmamı sağladı. "Tatlım," dedi.

"Ne?" Muhtemelen sesim öfkeli çıkmıştı.

Öfkeli *hissediyordum* ve yalan söylemek sahip olduğum bir beceri değildi. Ya da sahip olmak istediğim.

"Taşaklarım o kadar acıyor ki zar zor yürüyebiliyorum. Eğer arzu duymuyorsan, kalçalarını aç ve bunu düzeltmeme izin ver."

Yüzüm kızardı ama sıcaklığı görmezden geldim. "Bana bakire olduğunu söylememiştin. Kendini kurtardığını bilseydim üzerine o şekilde oturmazdım. I-"

"Seks yapmak ya da ona yakın bir şey yapmak bir iz yarattırdı. *Kendimi kurtarmıyordum*. O konferans odasında olanlarla ilgili hiçbir şeyi değiştirmezdim."

"Hiç kimse sana sinir bozucu olduğunu söyledi mi?"

"Hayır. Genelde benim malikânemdeki en sakın canavar olduğumu söylerler." Sonunda beni bıraktı, geri çekildi ve pantolonumu yerden aldı.

Olduğum yerde kaldım, külotumu yakalayıp burnuna götürmesini ve derin derin içine çekmesini dikkatle izledim. Göğsü gümbürdüyordu ve ben de kalçalarımı sıkıyordum.

Mümkün değil.

Kendimi ona zaten olduğumdan daha fazla kaptırmayacaktım. Ben çelik bir kasaydım. I-"

Dilini ince dantelin üzerinde gezdirdi, sonra cebine soktu. Yanağımı ısırdım.

Çelik kasa.

"Bunlara ihtiyacım olacak," dedim, pantolonumu uzattığında alarak. İkimiz de cebine koyduğu iç çamaşırlarını kastettiğimi biliyorduk.

"Onlar artık benim. Onlar olmadan da iyi olacaksın."

Lanetimi geri çektim. Gözlerindeki bir şey bana ona tekrar meydan okumamı istediğini söylüyordu, bu yüzden bunu yapamazdım. Tabii duvara karşı seks yapmaya hazır değilsem, ki bu kulağa harika geliyordu ama belli ki gerçekleşemezdi.

Ben de ona tekrar kaşlarımı çatarak ve pantolonumu çektim. Uzun bir toplantı olacaktı.

EŞİMİN AÇIK VE SEVİMLİ HUYSUZLUĞUNA RAĞMEN, konferans salonundaki yakın çevreye katıldığımızda, benden nefret etmiyormuş gibi kucağıma oturdu.

Hatta oraya aitmiş gibi. Aitti.

Ve yeni bir kot pantolon giydiğime sevinmemi sağlayacak kadar seksiydi, ereksiyonun onlara karşı savaşıması sayesinde. Eşofman onu gizlemek için hiçbir şey yapmazdı.

"İç Çember, bu Zora," dedim kucağımdaki sevimli küçük sireni işaret ederek. "Zora, bu benim iç çemberim. En büyük canavar gruplarının temsilcilerinden oluşuyor."

Hepsi insan formundaydı, bu yüzden şu anda normal görünüyorlardı. Herkesin canavar formunu görünce nasıl tepki vereceğini bilmiyordum. Ama ben şekil değiştirdikten sonra bana nasıl tırmandığını düşününce çok da endişelenmedim.

Tepegözlerin temsilcisi Gordon kaşlarını çattı. Çiftleşmişti ve bu nedenle çiftleşmemiş erkeklerle uğraşmaya hem alışkın hem de yorulmuştu.

Anthony, iblis temsilcisi, ellerini masaya koydu ve daha yakına eğildi. "Demek Oscar'ı reddeden sendin."

Eğer Zora ondan uzaklaşsaydı, onu canlı canlı yedi. Bunun yerine ona ters ters baktı. "Hayır, bana baskı yaptığından bahsetmeyen bir canavarla aynı yatağı paylaşması için neredeyse kandırılan benim. İnsanların kendilerine bakan ilk canavarla çiftleşmesini bekleyecekseniz, halkın riskin farkında olması gerekir ki önlem alabilsinler, öyle değil mi?"

Kolum ona sıkıca sarıldı.

Kimse dostuma zarar vermeye cüret edemezdi ama canavarlar akli başında olmalarıyla bilinmezler.

İhtiyacım olan son şey, onu benim yaptıktan hemen sonra dişimi korkutup kaçırmalarıydı. Arkadaştan öte bir şey olmadığımız konusunda hemfikir olduğumuzu varsaydığı düşünöldüğünde, onunla zaten ince bir buz üzerindeydim.

Anthony, "Ona bakmaktan fazlasını yaptın," diye karşı çıktı.

"Onunla flört ettim. Bu bir partiydi. İnsanlar bunu yapar," dedi sert bir şekilde. "Partilerde canavarların olması, diğer insanların sevmedikleri biriyle eş bağına zorlanması anlamına geliyorsa, siz piçler hiçbir şeye davet edilmemelisiniz."

Kolum daha da gerildi.

Lex sonunda gülmeden önce bir anlık gergin bir sessizlik oldu. "Haklı olduğü bir nokta var."

Birkaç canavar daha kıkırdadı, ancak bazıları bu durumdan rahatsız olmuş görünüyordu. Neşeli olmamızla bilinmediğimiz gibi akli başında olmamızla da bilinmezdik.

"Madem bir canavarla çiftleşmeye bu kadar karşıydınız, neden kralla olan bağınızı çoktan mühürlediniz?" Basilisk temsilcisi Gerald sordu.

Birisi, fiilen kraliçeleri olan dişime açıkça meydan okumam karşısında homurdandı.

Belki de birkaç kişiydi.

Belki ben de onlardan
biriydım. "Dikkatli ol,"
diye uyardı Lex.

"Sorun yok," dedi Zora, Lex'in uyarısını elinin tersiyle iterek ve hırıltıları duymazdan gelerek. "Onlardan seçmeden bu durumdan kurtulamayacağımı fark ettim. Oscar iyi biri ama ondan etkilenmedim. Eminim kokusunu alıyordur, ben Bane'den hoşlanıyorum. Bu da seçimi kolaylaştırdı. Dramayı uzatmanın ve sihrimle başka bir iz bırakma riskine girmenin bir anlamı yoktu."

İyi bir tartışmaydı. Odadaki herkese onun kendisi için fazla iyi olduğunu söylemekten daha iyiydi. Onları birlikte görmüştüm ve sorunun onun kibarlığı olmadığını biliyordum. Kızın başa çıkamadığı şey onun hassaslığıydı.

Zora'nın belli ki duyguları vardı ama bu konuda nazik ya da ağlamaklı değildi. Güçlüydü. Baskındı. Emrediciydi. Belki Oscar'ın hoşuna gidiyordu ama onun bu niteliklerden yoksun olmasıyla ilgilenmediği açıktı.

bile, bu tartışmalı bir noktaydı. Çünkü o

benimdi.

Hoşuna gitse de de, mühürlenmiş bir eş bağından geri dönüş yoktu.

Temsilcilerden birkaçı başını salladı. Bazıları hala ikna olmuş görünmüyordu ama ikna olacaklardı. Eğer ikna olmazlarsa, ben onları ikna ederdim.

Lex, "Belki de Oscar'ın etkisini kırmak için şimdilik çiftleşmemiş erkeklerle yemeğe katılmalılar," diye önerdi.

Araknid temsilcisi Lina, "Çiftleşmemiş dişiler hem sirenle tanışmak hem de krallarını resmen tanımak isteyeceklerdir," diye karşı çıktı. "Zamanlarını eşit olarak bölmeleri gerekecek."

"Ben de bunu planlıyordum," dedim.

"Oscar'ın arkadaşları sorun çıkaracak. Onun eşini çaldığına dair mesajlar gelmeye başladı bile," diye uyardı Anthony.

"Bu işi kan dökmeden halletmenin bir yolu olmayabilir." Gordon parmaklarını çıtlattı.

"Bir fikrim var," dedi çiftleşmemiş dişilerin temsilcisi Nessa. Eşi yıllar önce bir kavgada ölmüştü ve o zamandan beri çiftleşmemiş kadınlar arasında yaşıyordu. İkinci bir eş almak isteyip istemediğini sormuştum ama artık hayatını kimseyle paylaşmak gibi bir niyeti yoktu.

Yakın çevremde Lex'ten sonra en çok güvendiğim kişiydi. Ona baktım ve Zora'ya baktığımı gördüm.

"Benim bakış açıma göre, bu sorunu bir iç savaşa yol açmadan halletmenin tek bir yolu var. Çiftleşmemiş erkekler Oscar'ın tarafını tuttu. Kendilerine dayatılan düzenlemeler nedeniyle hem çiftleşmiş canavarlar hem de çiftleşmemiş dişiler tarafından hedef alındıklarını hissediyorlar. Bunu kişisel bir saldırı olarak görüyorlar ve geri adım atmıyorlar" diye açıkladı.

"Pekala," dedi Zora. "Senin fikrin nedir?"

"Onlara istediklerini veriyoruz: bir düşman. Siz."

"Ben mi?" Zora'nın sesi biraz şaşırılmış gibiydi. "Sirenler genelde iyi düşman olmazlar. Büyümüz insanları sebepsiz yere bizi istemeye ikna eder."

"Şu anda erkekler seni Oscar ve Bane arasında sıkışmış küçük, zayıf bir siren olarak görüyor. Kral ise seni herkesin en sevdiği adamın elinden alan zalim bir gargoye. Eğer *seni* beyin olarak, Bane'i de yanlış zamanda yanlış yerde olan çiftleşmemiş bir erkek olarak görmelerini sağlayabilirsek, onları sana karşı çevirebiliriz. Ve Bane yerine senden nefret ederlerse, daha fazla şiddet ve ölümü önleyebiliriz."

"Hayır," dedim. "Çiftleşmemiş erkeklerden oluşan ordumuzun eşimi hor görmeye odaklanmasını istemiyorum."

Lex masanın üzerine eğildi. "Bu gerçekten işe yarayabilir. Bu binada, büyü ne kadar şehvet uyandırırsa uyandırсын, savunmasız bir kadına zarar verecek tek bir erkek bile yok. Sırf ondan nefret ettikleri için fiziksel bir tehlike altında olmayacaktır."

"Bunun daha fazla kavgayı önleyebileceğini düşünüyor musun?" Zora sordu, odağı hâlâ Nessa'daydı.

"Evet. Ve potansiyel olarak bir iz bırakabilir," diye onayladı

Nessa. "O zaman ben de varım."

Göğsüm uyarı ile gümbürdedi.

"Kraliçenin tehlikede olduğuna dair herhangi bir işaret varsa, derhal kapatırız ve Bane Oscar'ı öldürür. Çiftleşmemiş erkekler öfkelenecek ama öfke yatışana kadar buradan ayrılabilir," dedi Lex.

Öfke .

Tahttan feragat etmem ya da daha fazlasını öldürmem gerekecekti. biri yerime geçmek zorunda kalacaktı. İkisinin de ilgisi yoktu ama yakın çevre muhtemelen Malikâne'yi bir arada tutabilirdi.

"*Kraliçe* mi?" Zora sordu, bana bakarken sesi unvanıyla birlikte yükseliyordu. "Siz piçlerin kraliyet ailesi olduğunuza inanmıyormuş gibi davrandığınızı sanıyordum."

"Halka açık en iyi yol bu," dedim. "Burada, yapmanın bir anlamı yok."

Uzun bir nefes verdi ve tekrar gruba baktı. "Pekâlâ, hikâyeyi değiştireceğiz. Oscar'ın etkisi kırılana ya da biri bana zarar vermeye çalışana kadar kötü kalpli küçük sireni oynayacağım. Bane büyümden etkilenmemeye çalışıyormuş gibi davranacak."

"Ne?" Sesim keskindi.

"istediğimiz şeyi anlatmanın en iyi yolu bu olurdu." Nessa'nın ifadesi düşünceliydi. "Eğer Bane siz halk arasındayken sizinle ilgilenmiyormuş gibi davranırsa, adamların ona karşı ayaklanmak için yeterli ivmeyi kazanması neredeyse imkânsız olur. Yaratmak istemediği bir bağ için ona saldırmayacaklardır."

Lex, "Muhtemelen," diye düzeltti.

Zora, "Neler olduğunu anlamadan önce onu benimle bağ kurmaya ikna etmek için sihrimi kullandığımı düşünürlerse benden daha da nefret edecekler," diye kabul etti.

"Muhtemelen," diye tekrarladı Lex. "Bane'in birkaç dakikalığına bile olsa ona takıntılı değilmiş gibi davranmaya istekli olduğunu varsayarsak. Oturduklarından beri gözlerini kızın başının arkasından ayırmadı, o yüzden bu önemli bir soru gibi görünüyor."

Herkes bana baktı ama ben Zora'nın bakışlarıyla karşılaştım.

Benim yerime konuşmadan önce uzun bir süre bana baktı. "Ölümleri önlemek için bunu yapacaktır. Mükemmel değil ama kimse onun bana tamamen karşı koymasını beklemeyecektir, değil mi?"

"Kesinlikle fiziksel olarak değil," diye mırıldandı biri.

Her kim konuştuysa hırlamamak için çenemi sıktım.

Anthony, "Sanırım çelikten iradesi, çiftleşme hayatını gerçekten kucaklamadan önce biraz daha kullanılacak," dedi.

Dikkatim ona yöneldi ve ifadesindeki üstünlük, başını eğene kadar yavaşça soldu.

Bir kavgada hangimizin kazanacağını biliyordu. Hiç şüphe yoktu.

"Deneyeceğim," dedim sonunda. "Çiftleşmemiş erkeklerle ilk akşam yemeğimizden sonra bir fark yaratmazsa, enerjimi rol yaparak harcamayacağım."

"Bu adil," diye kabul etti Nessa.

"Güvenlik sistemlerimiz konusunda ne yapacağız?" Gerald sordu. "Onları Oscar yarattı. Onları başkasına devretmeyecektir ve bize karşı kullanmanın bir yolunu bulmazsa şaşırırım."

"Vampirler bize teknik ekiplerinin bir kısmını ödünç vermeyi teklif ettiler ama Oscar sistemleri gerçekten bize zarar vermek ya da bizi tehlikeye için kullanmadıkça onları içeri alamayız. Oscar'ın ekibini elimizden almak durumu daha da kötüleştirir," dedim. "Ateş yanana kadar onu söndüremeyiz."

Odada baş sallayanlar oldu.

Gerçek anlamda hiçbir kararın alınmadığı birkaç tartışma konusundan sonra nihayet oda . Akşam yemeğine kadar fazla zaman yoktu.

Zora'nın istediği rolü oynayacaksam kendimi kontrol altına almam gerekiyordu.

"Güvenlik sistemini Oscar yönetiyorsa, tüm kameraların arkasını görebilir mi?" diye sordu, grubun sonuncusu da nihayet kapıdan çıkarken.

Bu düşünceyle birlikte içimi bir öfke dalgası kapladı.

Çenemi sıktım ve parmaklarımı sandalyemin kolçaklarına geçirdim.

"Bunu evet olarak kabul ediyorum," diyerek kucağımdan kalktı ve göğsü benimkine bakacak şekilde dönüp tekrar oturdu.

Daha önce bana bindiğinde bulunduğu pozisyonun aynısıydı ve hayatımın en yoğun anlarını yeniden yaşamamak için gözlerimi kapamak zorunda kaldım.

Sadece anılardan bile gelebilirim.

Ellerini omuzlarıma koyarak, "Kameraların olduğu her odada en azından biraz oynamamız gerekecek," dedi. "Oscar'ın da bu numarayı yutması gerek."

"Yatak odamızda senden nefret gibi yapmayacağım," diye homurdandım.

"Odanızda kameralar mı var?" Kaşları havaya kalktı.

"Annem on yıl önce Sierra'nın bazı eşyalarını gizlice odama soktuktan sonra onları yerleştirdim."

Kaşları daha da yukarı kalktı. "Siktir. O zaman oraya geri döndüğümüzde onları indirebiliriz." Ellerini yavaşça pazularımdan aşağı kaydırđı. "Şu anda bizi izliyor olabilir."

"Bunu bilmenin bir yolu yok."

"Hayır," diye kabul etti. "Ama yemek sırasında bir gösteri yapacaksam, sihrimi senin üzerinde kullanmam gerekecek. Ve sen buna nasıl tepki vereceğini henüz bilmiyorsun. Pratik yapmamız gerek."

Gözlerimi kapattım.

Buna nasıl tepki vereceğimi çok iyi biliyordum ve sonuçtan hiç hoşlanmayacaktı.

"Bane?"

"Pratik yapmak kötü bir fikir," dedim sonunda.

Ona daha önce sikimin ağrıdığını söylemiştim ve bu doğrudu. İkimiz de boşalmadan onu etrafıma sarmıştım. Eğer serbest bırakılmazsam, pratik yapmak tam olarak buna yol açacaktı.

"Hâlâ azgınsın," dedi.

"Elbette öyleyim." Bunu inkâr etmenin bir faydası yoktu. Gerçeği kendi başına fark etmesi için fazla çaba sarf etmesi gerekmeyecekti.

"Pekâlâ." Sanki kendini bir şeye hazırlıyormuş gibi hızlı bir nefes verdi.

Sonra kucağımdan kaydı.

Beline uzandım ama onu yakalayamadan önümde diz çökmüştü. Pantolonumun düğmeleri çözülmüş, fermuarı indirilmişti ve küçük, yumuşak eli bir an sonra ereksiyonumun etrafına sarılmıştı.

Yüzünü sikime doğru indirirken tek yapabildiğim şaşkın bir sessizlik içinde onu izlemekti.

"Ağzımdayken yer değiştirirsen seni öldürürüm" diye mırıldanırken dudakları neredeyse bana degecekti. Boşaldığında da çekip çıkarmaya çalışma."

Sikimin başını dudaklarının arasına aldı ve o kadar iyi hissettirdi ki, neredeyse o anda kendimi kaybediyordum.

Çenemi sıkıp sandalyenin kolçaklarını kavrayarak kontrolü elimde tutmak için deli gibi mücadele ettim.

Yaladı.

Başını
salladı.

Okşadı.

Emdi.

Kaybettiğim bir savaşın içindeydim.

En iyi çabalarımın rağmen, bir küfür savurmadan önce uzun süre dayanamadım. Parmaklarımı saçlarına gömüp, serbest bırakılmamı sanki bunun için yaratılmış gibi boğazından aşağı alırken sıkıca kavradım. *Benim* için yaratılmış.

Belki de öyleydi.

Damgamın beni onun için yeniden yarattığından emindim.

Göğsüm kabaca inip kalktı, sonunda o seksi, şiş dudaklarını ereksiyonumdan ayırıp dizlerinin üzerine oturduğunda tüm vücudum gevşedi. "Daha iyi misin?"

"Bu doğru kelime değil."

Dudakları hafifçe yukarı doğru kıvrıldı. Salgımın bir kısmı üzerlerine bulaşmıştı ve onu silip parmağımı ağzına sokarak onu da yutmasını izleme dürtüsüyle savaştım.

"Tadın tuhaf bir şekilde güzel," dedi. "Bu beklenmedik bir şeydi."

"Seni etkiledim. Büyüm vücudumla ilgili mümkün olan her şeyi sana uyacak şekilde uyarlayacak. Tadın o kadar bağımlılık yapıyor ki, hâlâ dilimde."

"Vay canına." Sikimi boxer külotumun içine geri soktu ve bırakmadan önce bir an fermuarımla boğuştu. "Henüz yumuşamıyorsun."

Esprili bir kıkırdadım ve yapmak istediğim son şey olmasına rağmen saçlarını tutmayı bıraktım. "Sana olan arzumu dindirmek için sakso çekmekten çok daha fazlası gerekecek, tatlım. İçine yarım düzine kez boşalabilirim ve yine de daha fazlasını isterim."

Yanakları hafifçe pembeleşti ve tekrar kucağıma oturdu. Ellerimin belini bulmasına engel olamadım. "Sihrimi hissetmeye hazır mısınız?"

"Elbette."

Bakışlarını ağızma odakladı ve bir an sonra sikim sertçe zonklamaya başladı.

Gözlerim tekrar kapandı.

Ellerim gömleğinin altına daldı, pürüzsüz, sıcak sırtının üzerinde kayarken büyüsü üzerimde yıkandı ve beni onu daha çok istemeye itti.

"Siktir." İçgüdülerime karşı

koydum. Onu daha yakına çekmek

istedim, buna *ihtiyacım vardı*.

Aletimi göbeğinde hissetmesini sağlamak için.

Sütyenini açıp göğüslerini avuçlarımın arasına almak için.

"Belki de bu o kadar da zor bir satış olmayacak," diye düşündü. "Şu anda beni masanın kenarına oturtup becermek için direnmeye çalışıyor gibi görünüyorsun."

"Beni kışkırtma tatlım," diye .

Büyüsü azaldı ve nefes alması biraz daha kolaylaştı. "Yemeğe gitmemize ne kadar kaldı?"

Kendimi saate bakmaya zorladım. "Birkaç dakika."

"Mükemmel." Ellerimi gömleğinden çıkardı ve ayağa kalkarak odayı geçti. Birinin köşeye bıraktığı düzgünce katlanmış giysi yığını bulup kot pantolonunun cebinden telefonunu çıkarırken kendimi olduğum yerde kalmaya zorladım.

Geri döndüğünde kucağıma oturdu ve ekrana dokundu. Ekran aydınlandı ve parmakları rakamların üzerinde gezindi. "Kodunuz nedir?"

"Bir, iki, üç, dört."

Numaraları yazdı ve kilit açıldığında homurdandı. "Herkes bunun en kötü kod olduğunu bilir. Bunu cidden kullanamazsın."

"Herkes biliyor, bu yüzden kimse şüphelenmiyor. Sen ."

"Bu saçmalık ve sen de bunu biliyorsun." Mesajlarımı açtı ve annemden gelen mesaj dizisini yukarı çekerek içinde gezindi. Bir dakika sonra hiçbir resim göremeyince Sierra'nın bana gönderdiği son mesajı buldu,

ve onlara da baktım. Bana gönderdiği hiçbir mesaja cevap vermemiştim. Onunla ilgilenmiyordum ve onu yönlendirmiyordum.

Zora uygulamayı tıkladı ve *son silinen mesajlar* diye bir kategori bulmayı başardığında alnım kırıştı.

"Böyle bir şeyin var olduğunu bilmiyordum," dedim.

Annemden gelen en üstteki mesajı açtı.

Resim yüklenmeden önce bakışlarımı tavana kaldırdım.

Ekrana homurdandı ve bana döndüğünde bakışlarını hissettim. "Sana bir daha böyle resimler gönderirse bana söyle. Belli ki ona durmasını söylediğinde umursamıyor ama beni dinleyecektir."

"mı bilmiyorum ama sana söyleyeceğim."

Zora alay etti. "Kadın torun sahibi olmak için ölüyor. Eğer onu çocuklarımıza yaklaştırmamakla tehdit edersem, geri adım atacaktır. Onları ondan uzak tutabileceğine inanmayabilir ama bana inanacaktır. Kayınvalide sorunları evrenseldir. Onlarla başa çıkmanın tek yolu iyi ve güçlü bir saldırdır." Durakladı. "Ya da çok iyi bir savunma, sanırım. Ama bu pek benim tarzım değil."

"Yani çocuk mu istiyorsun?"

Zora bir an tereddüt etti.

Biraz fazla uzundu. Bana gerçeği itiraf etmek istemediğini söyleyecek kadar uzun.

"Sanırım öyle," dedi sonunda. "Ama bunun hakkında konuşmak için uygun bir zaman değil. Benden hoşlanmıyormuş gibi davranman gerekiyor."

Dudaklarımı kulağına götürdüm ve sessizce, "Şu anda yapmak istediğim tek şey seni soymak ve sertçe becermek, tatlım," dedim.

"Belki de sert sikilmekten hoşlanmıyorumdur."

"Kaymış sikimin üzerine oturmaya karşı değildin. Sertlikle bir sorunun yok."

Omzumun üzerinden bana kaşlarını çattı ve ekrana birkaç kez dokunduğunu duydum. "Bütün resimleri sildim. Orada da kayıtlı olmadıklarından emin olmak için bilgisayarını arayacağım."

"Değiller ama araştırmakta özgürsün. Bir dahaki sefere kıskançlığım ortaya çıktığında da bu anı hatırlamanı isterim."

"Kıskanç olmanla ilgili bir sorunum olmayacak ve sana böyle hissettirmeye çalışmayacağım. Ben oyun oynamam."

"Güzel." Kulağını ısırdım.

"Benden hoşlanmıyormuş gibi davranman gerekiyordu."

"Seni kızdıran bir şey söylemişim gibi davran o zaman."

Omzunun üzerinden bana ters ters baktı, sonra telefonumu masanın üzerine bıraktı. Büyüsünün bir dalgasıyla bana vurduğunda, çenem sıkıştı. İhtiyacımın saldırısına karşı dişlerimi sıktım.

"Artık gidebilir miyiz? Bu işi bir an önce bitirmeliyiz. Her şeyi sindirmek için düşüncelerimle baş başa kalmaya ihtiyacım var," dedi Zora.

"Evet, hadi gidelim."

Yemeğin çabuk geçmesini umuyordum, yoksa kontrolü tamamen kaybetme ihtimalim çok yüksekti.

Ve eğer böyle bir şey olursa, eşime karşı hissettiklerimi saklamam mümkün olmayacaktı.

six

Z ROA

AKŞAM YEMEĞİ BEKLEDİĞİMDEN DAHA KOLAYDI. Oscar orada değildi, bu da Bane için işleri daha katlanılabilir hale getirdi. Yemek odasında kucağına oturdum ve ona meyve yedirdim, o ise etrafımızdaki herkesin şüphesiz hissedebileceği büyümün akışına karşı dişlerini sıktı.

Aslında eğlenceliydi.

Ve kesinlikle sıcaktı - arası delicesine ıslaktı. Yatmadan önce kendime ya da başka bir şeye dokunmazsam kendimi bok gibi hissedecektim.

Yine de beni etkilediği için ondan nefret etmem gerekiyordu. Bu yüzden hoşuma gittiğini itiraf edemezdim.

Eşleşmemiş erkekler yemek boyunca bize bakıp fısıldaştılar, ta ki biz yemeğimizi bitirene kadar.

Ona tam olarak ne söyleyemedim, çünkü canavarların kulakları inanılmaz derecede iyi işitiyordu.

Bu yüzden ona yaslandım, dudaklarımı kulağına götürdüm ve mırıldandım, "Olay çıkarmamak için çok uğraşıyorsun, değil mi *bebeğim*?"

Çenesini daha da sıktı ama mesajı aldığından oldukça emindim.

Olay çıkar.

Odaya daha fazla sihir attım ve onları bastırmaya çalışan adamlardan birkaç sessiz inilti kazandım.

Bane hırladı, aniden ayağa kalktı. "Lanet büyünü kimsenin üzerinde kullanma."

Bununla birlikte beni omzunun üzerinden

attı. Ve hışımla odadan çıktı.

Homurdanmadan önce asansörden geçip dairemizin kapısına kadar çıktık.

"Sorun nedir?" Önümü görebilmek için kendimi büktüm ve başparmağını taramasını izledim.

Kilit kırmızı bip sesi çıkardı.

Tekrar taradı ve tekrar. İki kez

daha reddedildi. "Kahrolası

Oscar," diye yemin etti.

Bane artık tarafsız davranmaya bile çalışmıyordu ki bu onun için büyük bir olay gibi görünüyordu.

"Yazabileceğiniz kod var mı?" diye sordum.

"Evet. Eminim onu da değiştirmiştir."

Yine de tuş takımına birkaç rakam tuşladı. Yine 1234.

Cidden, adamın daha iyi bir koda ihtiyacı vardı.

Ama kilit tekrar bipledi, başka bir kırmızı ışık yanıp söndü.

Kapıya hırladı, beni kapının kenarına bıraktı ve yer değiştirdi.

Omzunu sertçe kapıya çarptığında kaşlarım havaya kalktı. Bir çıt sesi duyuldu ve kapı menteşeli tarafından kırılarak açıldı.

Ben onu odaya kadar takip edemedim beni tekrar yakaladı ve mutfağın ve kanepenin yanından geçirdi. Yatak odasına girer girmez beni yatağa fırlattı.

Dikkatli davrandığını anlayacak kadar hafifçe yere indim. Kızgındı ama bana zarar vermeyecekti.

Dairedeki her bir kameranın peşine düştü, onları parçaladı ve metal toplar haline getirdi. Ne kadara mal olduklarını ya da onları parçalamaktan daha iyi bir çözüm olup olmadığını sormaya cesaret edemedim.

Mutfakta bir tane bulmuş.

Oturma odasında.

Yatak odasında.

Dolapta bile.

İşe yaramaz kapı, Bane'in tekrar çarpmadan önce kameraların kalıntılarını dışarı atmasına yetecek kadar uzun bir süre sonra tekrar yerinden söküldü.

Telefonu hâlâ bendeydi, cebimden çıkardım ve Lex'e bir mesaj gönderdim.

BANE

Bu Zora. Oscar kapımızı hackledi, Bane de söktü. İnternete bağlı olmayan bir kilidi olan yeni bir kapıya ihtiyacımız olacak.

İhtiyacım olursa diye kendime numarasını gönderdim. İletişim bilgilerini içeren mesajın gönderimi bittiğinde cevap verdi. Daha sonra telefonuma kaydedecektim.

LEX

Üzerin
de

BANE

Teşekkür
ler

LEX

Sorun değil.

Yemekte iyi iş çıkardın, bu arada. Şimdiden kralın şeytani yeni eşi hakkında mesajlar alıyorum.

Bane telefonu elimden aldı ve mesajları taradı, gözlerinde cinayet . Sonuncusunu okuduğunda tekrar hırladı ve telefonu yatağa fırlattı.

Sonra volta atmaya başladı.

Hâlâ gargoyale formundaydı, gömleği o kadar dardı ki adeta tenine yapışmıştı. Pantolonu her an yırtılacakmış gibi görünüyordu ve zavallı düğmesi kopma tehlikesiyle karşı karşıyaydı.

O gün olanları gözden geçirmek için hâlâ kendime zaman ayırmaya ihtiyacım vardı.

Ama önce Bane'i

düzeltemeliydim. Eğer

yapabilirsem.

En azından denemek zorundaydım.

Hızlı bir nefes verdim, sonra nihayet yataktan kalktım ve odayı geçtim. Fayansın üzerinde açtığı yolun ortasında önünü kestim ve kemer halkalarından yakaladım.

Durduğunda kot pantolonunun düğmelerini

açtım. "Havamda değilim," diye hırladı.

"Seni tekrar boşaltmayı teklif etmiyorum," diye karşılık verdim. "Yırtılmadan nefes alabilmen için bunları gevşetiyorum."

Bir an için bana baktı. Ben de ona

ters ters baktım, tartışması için

cesaretlendirdim.

O ben de fermuarı açtım, sonra geri çekildim.

Hemen tekrar volta atmaya başlamadı, bu da iyiye işaret gibiydi. "Sorun

nedir?" Dürttüm ve yüzü yine öfkeyle buruştu.

"Eşler el üstünde tutulur. Önemsenir. *Sevilir*. Halkımın seni istemediğimi, hatta senden hoşlanmadığımı düşünmesini istemiyorum. Bunların hiçbirisi yokmuş gibi davranmak berbat bir şey. I-"

Onu kalın omuzlarından tuttum.

Onu sakinleştirmek için ne bilemediğimden, sarmalını durdurmak için aklıma gelen tek şeyi yaptım.

Onu öptüm.

Sert.

Ağzlarımız kabaca çarpıştı ve vücudu hareketsiz kaldı. Ondan beslenmeye çalışmıyordum, bu yüzden dilimi onunkinin üzerinde gezdirdim ve sonunda harekete geçti.

Öpücüğe karşılık verirken elleri belimde sıcaktı ve bu kez tereddüt etmeden beni yerden kaldırdı. Beni konferans salonunda olduğundan çok daha hızlı bir şekilde duvara yapıştırdı ve beni orada olduğı kadar sert öptü.

Ellerinden biri gömleğimin alt kenarını bulup yukarı doğru çekmeden önce kıcıımı kavradı. Beni kumaştan kurtarmak için öpücüğe bir kalp atışı kadar ara verdi, sonra ağzımı tekrar yakaladı.

değilmiş gibi göğüslerimi kabaca okşadı. Sanki bana dokunmak zorundaydı, yoksa yanacaktı.

Sanki ben *onunmuşum* gibi.

Bane en iyi şekilde acımasızdı, sert taş dudakları ve dili yumuşak savaşıyordu.

Hayvansı, elleriyle tenimi umutsuzca kavırıyor ve yoğuruyordu, sanki hissetmekten kendini alıkoyamıyordu. Dokunuyordu. Almak.

Hiçbir uyarıda bulunmadan ağzını benimkinden ayırdı. Umutsuzca hava emerken hafifçe titrediğini hissedebiliyordum.

Ne öpücük ama.

Ne inanılmaz bir öpücüktü.

Benimle iftleşmesi iyi bir şeydi, çünkü başka birinin bana bir daha böyle hissettirme şansı yoktu.

"Yapmam gerektiğini bildiğim şekilde seninle ilgilenememek beni öldürüyor." Sesi alçak ve öfkeliydi ama öfkesi bana yönelik değildi. "Senin hayatını kolaylaştırıyor olmalıydım."

"Çiftleşmiş üç kız kardeşim var ve hiçbirinin hayatı çiftleştikten sonra kolaylaşmadı, Bane. İşler böyle yürümüyor."

"Öyle olmalı."

"Hayır, olmamalı." Yüzünü ellerimin arasına aldım ve çenesini indirerek gözlerini benimkilere dikmesini sağladım. "İnsanlar mutlu bir şekilde çiftleştiklerinde bile, bir eşe sahip olmak hayatı daha karmaşık hale getirir. Düşünecek daha çok şey vardır. Yapılacak daha çok şey vardır. Çiftleşmek hayatı kolaylaştırmaz, sadece daha iyi hale getirir."

"Hayatını daha iyi hale getirdim mi peki?" Sesindeki acılık beni şaşırtmıştı ama bununla ilgili bir sorunum yoktu. Sadece yine tarafsızmış gibi davranmadığı için mutluydum.

"Bir odada oturup Oscar'a bağırıyorum. Ya da bir uçakta ondan olabildiğince uzaklaşmaya çalışmıyorum. Yani evet, bunun daha iyi olduğunu söyleyebilirim."

Alay etti. "Daha o sorunu bile halledemedim. Seni benden almak isteyen erkek beni kendi odama kilitledi. I-"

"Benimle ilgilenmek mi istiyorsun?" Sözünü

kestim. "Tabii ki istiyorum," diye karşılık verdi.

Risk alıyordum.

Ben de pişman olabileceğim bir şey yapmadan önce kendimi kapatmam gerektiğini biliyordum. Ama onu istiyordum. Çaresizce.

Hissettiği stresin basit bir cevabı olduğundan oldukça emindim. Bu hiçbir şeyi düzeltmezdi ama bazen tek ihtiyacınız olan şey dikkatinizi dağıtmaktı.

"Bütün gün azdım, Bane. ilgilen." Bir an bana baktı.

Uzun, çok uzun bir an.

Ve başka tarafa bakmadım.

Göğsü tehlikeli bir şekilde gümbürdedi.

Sonra, başka bir uyarıda bulunmadan beni kollarının arasına aldı ve odanın karşısına geçerek ağzımı tekrar yakaladı.

Bane insan formuna geri döndü ve beni yatağa taşıırken öpüştüğümüz sırada dudakları benimkilere karşı yumuşadı. Beni kucağına alıp yatağın kenarına oturdu ve pençeleriyle kot pantolonumun ağını bir peçeteden farksızmış gibi yırttı.

Parmakları klitorisimin üzerinde hafifçe gezinirken, kot pantolonumun kalıntıları hâlâ bacaklarıma yapışmışken, ağzının içine doğru nefes aldım. Külotum hâlâ cebindeydi, bu yüzden sorun olmadı.

Elini tutup parmaklarını bana daha sert bastırduğımda ağzımın içinde homurdandı ama mesajı almıştı. Baskıyı artırdı, parmaklarını sert bir daire şeklinde tekrar tekrar yuvarladı, ta ki ben kendimi kaybedene kadar.

Zevkle haykırdım, elini kalçalarımın arasında tutarken ona doğru sürtündüm.

Serbest bırakma harikaydı ama yeterli değildi.

Sikini serbest bırakıp girişime hizaladığımda ağzımın içine hırladı. Kendimi onun üzerine indirip ucunu içime alırken hırıltısı bir lanete dönüştü.

Beni daha sert aşağı çekti, biraz daha derine soktu.

"Kahretsin, tatlım." diye homurdanırken can havliyle omuzlarına tutundum. Sen gerçek değilsin."

Doğru.

Bu onun ilk seferiydi.

Tabii konferans salonundaki anı saymazsak, ki sadece iki saniyedir birlikte olduğumuzu düşünürsek bu da şüpheli.

Daha önce ona oral seks yapmıştım ama bu seksi onun için iyi hale getirmek istiyordum. Eğer onun ilk ve son erkeği olacaksam.

doğru seçimi yaptığına dair mutlak bir güvenle o andan uzaklaştı.

Kendimden tam olarak emin olmasam bile. Ama

dürüst olmak gerekirse?

Seksten hiç hoşlanmamıştım.

Sadece birkaç kez beslenirken bu işi yapmıştım. Hiçbiri mükemmel değildi. Ya da eğlenceli.

Peki, bundan keyif almasını nasıl sağlayacaktım? Bu

soru-

"Lanet olsun," diye yemin ettim, beni daha sert aşağı çekmeden önce beni daha yükseğe kaldırırken kalçalarımı salladım.

İçimde tamamen kılıfına girdiğinde dünya dönmeye başladı. Aleti çok büyüktü.

Acayip büyük.

Ve görünüşe göre, bu açı g-noktamı mükemmel bir şekilde vurduğu anlamına geliyordu.

Hareketi biraz daha yumuşak bir şekilde tekrarladı ve ellerim hala omuzlarını kavırken bir küfür daha savurdum.

Belki de hiçbir şey yapmama gerek yoktu.

Sütyenimin siyah dantelini yırtacak kadar uzun süre kalçalarımı serbest bıraktı. Bol kumaşı hemen çekti ve siki içimde sertçe zonklarken iki eliyle göğüslerimi kavradı.

Başparmaklarını meme uçlarımda gezdirirken kalçalarım umutsuzca hareket etti ve sonunda kalçamı yeniden yakalamak için birini bıraktığında, tekrar doruğa ulaşmaya delicesine yaklaştım.

Bane beni tekrar aşağı çekebilmek için kalçalarımı kaldırdı, içimde dibe vurdu ve hareketi tekrarladığında, yüksek sesle, umutsuz bir çığlıkla boşaldım.

Hırladı ve benimle birlikte kontrolünü kaybetti, birlikte nefes nefese kalana kadar beni serbest bırakmasıyla doldurdu, gözlerimiz kilitlendi.

"Bir dahaki sefere tişörtünü çıkar," diye başardım, parmak uçlarım pazularına batıyordu.

"Bu sefer neden olmasın?" Başının üzerinden çekti ve ellerim göğsünde gezindi.

Kaslar mükemmeldi. Kesinlikle onlar için buradaydım.

"Sen..." Sustum.

"Bitti mi? Hayır. Yakınından bile geçmedi, tatlım." Yatağa sırt üstü uzandı ve bizi ters çevirdi, böylece iri vücudu benimkinin üzerindeydi.

Bacaklarımdan birini daha yukarı çekip beni daha geniş açarak çekip içime girerken kalbim çılgınca atıyordu.

Elimde olmadan nefesimi içime çektim. "Altta olmaktan hoşlanmıyorum," diye nefes aldım, ancak vücudum gerçekten hoşlandığımı söyleyecek şekilde sikişinin etrafında *kenetlenmeye* başlamıştı bile.

"Kiminle?" diye hırladı.

Gözlerimdeki bakış, ona adını verdiğim herhangi bir kişinin öleceğini söylüyordu. Çabuk ol.

"Herhangi biri."

Sertçe zonkluyordu ve ben inleyerek parmaklarımı göğsüne gömdüm. "Hükmedilmek istemiyor musun, tatlım?" Sesindeki sıcaklık ayak parmaklarımdan kivrılmasına ve kalçalarımdan eğilmesine neden oldu. Aleti çoktan kanalımın arkasına dayanmış olmasına rağmen onu daha derine almaya çalışıyordum.

Kıpırdamamış olmasına rağmen "Hayır. Siktir," diye küfrettim.

"Yani bundan hoşlanmadın mı?" Sesi bana inanmış gibi gelmiyordu.

Ben de kendime inandığımdan emin değildim.

"Bilmiyorum. Daha önce altta olmaktan hiç hoşlanmamıştım." Kalbimin hızlanmasını engellemeye çalışarak başımı yana çevirdim.

Durmadı.

Onu çok istiyordum.

"Benimle her şey farklı olacak. Sen benimsin, unuttun mu?" dudaklarını boğazıma indirdi ve hafifçe emdi.

"Sen de benimsin."

Göğsü guruldadı. "Bu doğru.

"Tekrar hareket etmelisin. Buna dayanamıyorum." Kalçalarımı salladım, her saniye daha da çaresizleşiyordum.

"Hâlâ üstünden kalkmamı istiyor musun?" "Bilmiyorum," diye inledim.

"Sadece hareket et."

Kıkırdadı ama sesinde mizah yoktu, kıcımlı ellerinin arasına aldı ve çekip içeri girmeden önce beni eğdi.

Derin.

Çok mükemmel, mutluluk verici derecede derin.

Beni tekrar, daha sert bir şekilde doldururken haykırdım. Hem de daha sert. "Bu güzel küçük amcık benim için çok sıkı, tatlım." Sesi çakıllıydı, içime tekrar ve tekrar girerken sözleri kirliydi.

O beni tekrar doruğa çıkarırken ellerimi saçlarına gömdüm, ta ki ben onun sikinin etrafında doruğa ulaşırken o da benimle birlikte boşalana kadar.

"Hâlâ altta olmaktan nefret ediyor musun?" diye soludu, gözleri çılgına dönmüştü ve bir an için kendimize geldiğimizde kalçaları hâlâ sarsılıyordu.

"Sanırım yeni favorim olabilir," diye nefes aldım, bir tutam saç yüzümdeydi. Saçın bir önemi yoktu. Vücudum hâlâ Bane'in sikinin etrafında serbest bırakılmamın artçı şoklarıyla kenetleniyordu ve yemin ederim cenneti bulmuş olmalıydım. Seks daha önce hiç iyi hissettirmemişti, ama bir şekilde, kendimi boşaltmaktan çok daha iyi hissettirmişti.

zonklaması daha işinin bitmediğini gösteriyordu.

Göğsü memnuniyetle gümbürdedi. Zahmetsizce anın kontrolünü ele geçirme şekli, bana üstte olmanın onun da en sevdiği şey olduğunu söyledi. Hem bir gargoye hem de tüm canavarların kralı olduğu düşünüldüğünde, bu beni gerçekten şaşırtmadı. Bu kadar güçlü bir adam her zaman güç sahibi olmak isterdi.

Öyle ki, önemli konularda tarafsızmış gibi davranmaya bile istekliydi.

Eş bağları gibi.

Yine de onu tarafsızlığından koparırdım. Belki de yeni hedefim bu olurdu.

"Benimle işin bitti mi?" diye sordum.

"Tatlım," dedi, ağzını benimkine yaklaştırdı ve beni yavaşça öptü. Tatlı tatlı. Ta ki tekrar içime girene kadar, yavaş, sert ve kesinlikle mükemmel bir şekilde. "Bütün gece seni sikimde tutabilirim ve seninle işim bitmez. Canavarların molaya ihtiyacı yoktur. Sen çok yorulduğunda duracağız, ben değil."

"Çok yorulmayacağım," diye karşılık verdim.

Beni tekrar öptü, hafifçe ve dudağımı ısırды. Acımadı ama yine de nefesim kesildi. "O zaman sanırım bayılana kadar sevişeceğiz."

"Sen halledebilirsen ben de halledebilirim," diye nefes aldım.

"Tutamayacağın sözler verme." Ellerimi saçlarından çekip başımın üzerinde sabitledi, sonra tekrar içime girdi. Ve tekrar.

Ta ki onu bir kez daha kendimle birlikte uçurumun kenarına götürene kadar.

seven

Z ROA

KÜÇÜK SEXCAPADE'İMİZ Lex'in yeni bir kapıyla ortaya çıkmasıyla aniden sona erdi. Bane'in kükremesi o kadar öfkeliydi ki, piçin en iyi arkadaşını gerçekten öldürebileceğini düşündüm. Lex bağırarak özür diledi ve yirmi dakika içinde geri döneceğine söz verdi ama Bane çoktan içimden çıkmıştı.

Eşimi bana geri dönmeye ve tekrar devralmaya ikna etmek için kendime dokunmaya başlamak zorunda kaldım. Kızgındı ve seks daha sertti, ama kesinlikle şikayet etmemiştim.

İşimiz bittiğinde beni nefesim kesilene kadar öptü, sonra da banyoya götürdü. Tüm vücudum jöle gibiydi. Lex'in araya girmesi muhtemelen iyi bir şeydi, çünkü yakında bırakmam gerekecekti ve pes eden ben olmak istemiyordum.

Bane benim talimatımla beni tuvaletin yanına ayaklarımın üzerine yatırdı. Onu uzaklaştırmaya çalıştım ama bir adım attığımda dizlerimin bağı çözüldü. Kendimi tutmak için bir duvarı kullanmak zorunda kaldım. Düşebileceğim konusunda haklı olarak endişeli görünüyordu.

"Ben iyiyim," diye ısrar ettim. "Çabucak bir duş al. Temizliğim bitince banyo yapmak istiyorum."

.

Duvarı bıraktım ve ellerimi kaldırarak ona kendi başıma ayakta durabileceğimi gösterdim.

Çoğunlukla.

Bane'in kafası kırık kapımıza doğru döndü ve şiddetle hırladı.

"Lex geri mi dönüyor?" Ben sordum. "Evet." Kelimeyi sertçe söylemek zorunda kaldı.

Ona doğru yaklaştım ve kollarımı beline doladım. Garip bir sarılmaydı ama yine de bir sarılmaydı.

Bir süre sonra o da kollarını bana doladı. Yüzü alçaldı ve çenesi başımın tepesiyle buluştuğunda derin bir nefes aldı ve göğsü gümbürdedi.

Tuhaftı. Çok garipti.

On iki saat önce, çoğunlukla bekârdım. Bir uçağa atlayıp Oscar'ı terk edebilirdim ama bu onun eninde sonunda aklını kaçırmasına neden olurdu. Ki bu hâlâ olabilirdi.

Ama on iki saat önce, aslında özgürdüm. Ama şimdi değildim.

Bir eşim vardı, mühürlü, kalıcı bir bağla.

Kokumun onu sakinleştirme ve daha iyi hissettirme gücü vardı.

Vücudumun sahibi de olabilirdi, onunla o kadar iyiydi ki.

Her şey değişmemişti ama çoğu şey değişmişti. Ve şimdi, bana kraliçem diyen devasa, muhteşem bir gargoye sarılıyordum. O da kendini sakinleştirmek için kokumu içine çekiyordu. Ve kapımız kırılmıştı.

Ve kahretsin, bu biraz korkutucuydu. Ama aynı zamanda doğru hissettiriyordu. Lex kırık kapıyı çaldı. "Evde kimse var mı?"

"Onu öldürmek istiyorum," diye homurdandı Bane, ama sesi her zaman döndüğü tarafsızlığa yakındı. Gerçekten kızgın değildi.

"Banyo yapmam lazım. Git onunla kapıyı tamir et," diye fısıldadım. "Ama önce duş al."

"Kokunu tenimde istiyorum."

"Daha sonra sana sarılabilirim."

Bir anlaşmazlık sesi çıkardı ama sonunda beni bıraktı. Yine de duşa girmedi. Sadece dolaptan bir çift eşofman aldı ve Lex'le buluşmak için dışarı çıktı. Ön kapıdan kimsenin banyoyu görmesi mümkün değildi, bu yüzden bolca mahremiyetim vardı.

Birkaç dakika sonra küvete doğru tökezledim ve suyu çalıştırdım, soğuk akarken içine daldım.

Beklediğimden daha derin ve daha genişti. Devasa banyonun karşısında, devasa duştan bağımsız bir şekilde duruyordu ve tenimde hoşuma giden lüks siyah bir taştan yapılmıştı.

Su sıcaktı ve küvet neredeyse dolmak üzereydi ki Bane elinde bir darbeli sopayla banyoya geri döndü.

Bir aleti tuttuğunda ne kadar ateşli olduğunu fark etmeyecek kadar bitkin değildim. Harekete geçmek için çok yorgundum ama farkına varmak çaba gerektirmiyordu.

"Sana bir şey getireyim mi, tatlım?" Sesi alçaktı, eli kıvrık, karışık buklelerimin üzerinde hafifçe geziniyordu. Zavallı bebekler çok yorulmuşlardı.

"Umm... telefonum?" Mırıldandım.

"Elbette." Bir dakikalığına ortadan kayboldu ve telefonumla geri geldi. "Kapıyı neredeyse açtık. Lex'in gidip birkaç şey daha alması gerekti."

"Tamam."

Telefonu bana uzattı ve saçlarımla biraz daha oynadı. Görünüşe göre beni bırakmak istemiyordu. Bundan şikâyetçi değildim ama kendime biraz zaman ayırmak istiyordum. "Hâlâ düşünmek için zaman istiyor musun?"

Başımı salladım.

Olanları kafamda toparlamak için hâlâ zamanım olmamıştı, bu yüzden ondan biraz uzak kalmaya ihtiyacım vardı.

Ve kız kardeşlerime mesaj atmak zorunda kaldım. Özellikle de Avery'ye. Onu Vampir Malikânesi'nde çiftleşmemiş tek siren olarak bırakmış olmaktan nefret

"Pekâlâ. Kapıyla işimiz bittikten sonra bize yiyecek bir şeyler bulacağım."

"Teşekkürler."

Odadan çıkıp gitti ve ben de başımı küvete yaslayıp tavana bakmaya başladım. Telefonum elimdeydi ama kız kardeşlerimle yüzleşmek istemiyordum.

Yapmak zorundaydım. Özellikle Avery.

Uzun bir nefesin ardından nihayet telefonumu açmak için ekrana dokundum. Tüm kız kardeşlerimden gelen mesajlar vardı ama önce kendime gönderdiğim mesajı açtım ve Lex'in bilgilerini rehberime kaydettim. Sonra, ilk okumam ve cevaplamam gerekene dokundum.

AVERY

Olanları duydum. Konuşmak istersen ben buradayım <3

Gözlerim acıdı.

Bunun beni neden duygulandırdığından bile emin değildim ama . Başka türlü davranamazdım.

Bane'in kapıda çalıştığını duyabiliyordum, bu yüzden Avery'yi aramak, onun duymasını istemediğim sürece bir seçenek değildi. Ve ben istemiyordum.

Ben de son konuşmamızı açmak için mesajına tıkladım ve ona geri mesaj attım.

BEN

Konuşmak istiyorum ama bir oda ötede yarasa kulaklı devasa bir çirkin yaratık var.

Hemen cevap verdi.

AVERY

Mesajlaşmak da işe yarar

?

BEN

Hayatta kalmak. Bunalmıştım sanırım. Bağımızı mühürledik. Başka seçeneğimiz yoktu.

AVERY

Lanet olsun.

Özür dilerim.

Gözlerim daha çok acıdı ve onları kaydurdım.

BEN

Bence o iyi bir adam.

Umarım annemin durumu gibi olmaz.

AVERY

İşler o kadar kötüye gitmeden onu öldüreceğimizi biliyorsun.

Ya da Hale'e yaptırırız. Ya da Porter, ya da Kai ;)

Dudaklarım yukarı doğru kıvrıldı, sadece birazcık.

BEN

Artık tek başımıza olmamak güzel.

Birbirimizi eskisi görememek kötü ama faydaları gerçek.

AVERY

Kabul edildi

Eşinizin izi nasıl görünüyor?

BEN

Hiç bakmadım bile tbh

AVERY

LOL

Bana bir resim gönder

BEN

Küvetteyim, yani işin içinde memeler olabilir.

AVERY

Meme uçlarından korkmuyorum.

Boynumun ve yüzümün alt kısmının hızlı ve hiç de hoş olmayan bir fotoğrafını çektim. Neyse ki fotoğrafta göğüs uçlarım yoktu.

Gönderdikten sonra işareti inceledim. Tıpkı Bane'e verdiğim gibi basitti, üzerinde dikenler olan ince bir bant gibi görünüyordu.

Dürüst olmak

gerekirse, hoşuma

gitti. Hatta belki de

bayıldım.

AVERY

Sana yaklaşıyor

Onunla işler nasıl gidiyor? Ateşli mi? Garip mi? Sinir bozucu mu?

BEN

Yukarıdakilerin hepsi mi?

Bana meydan okumaya devam ediyor ve ben ona meydan okuduğumda geri adım atmıyor, bu da can sıkıcı. Aramızdaki çekim çok yoğun. Seks harikaydı. Sanırım gerçekten garip değildi.

AVERY

Seks mi?

Çabuk hareket ettin.

Özellikle de seksten hoşlanmayan biri için.

BEN

Görünüşe göre, onunla seks yapmaktan hoşlanıyorum.

AVERY

Aww

Yüzümü yelpazeliyorum

BEN

göz devirme emoji

O kadar da büyük bir mesele değil.

AVERY

Daha önce seks yapmaktan hiç hoşlanmadın.

Kendine yalan söyleme, Zora.

BEN

Güzel

Belki de büyük bir olaydır.

Fazla düşünmemeye çalışıyorum. Her şey
çilgınca

Oscar'la olan durumu, Bane'in beni istemiyormuş gibi davranmak zorunda kaldığını ve annesinin ondan küçük gargoyleler doğurmasını istediğini anlattım.

AVERY

Vay canına!

Çok fazla şey olduğu konusunda şaka yapmıyormuşsun.

BEN

Biliyorum.

Bunalmışken büyük kararlar almamalıyım, ancak bunun bir yolu yok gibi görünüyor

AVERY

Yine de iyi gidiyorsun.

Duruma göre olabildiğince iyi.

BEN

Bilmiyorum.

AVERY

Yakında çocuk istiyor mu, yoksa sadece annesi mi?

BEN

Ben de bilmiyorum. Bunun hakkında konuşmadık.

İmplantım hala duruyor, yani en azından bu konuda sorun yaşamayız.

Ama asla çiftleşmemiş bir canavara yaklaşma, Avery

ASLA.

AVERY

Senin sayende dersimi aldım.

Fedakarlığınız için teşekkürler

BEN

Hoş gelmediniz.

Şimdi bir eş aramaya başlayacak mısınız?

AVERY

Hayır

Yalnız olmak umurumda değil. Canım sıkıldıkça sizleri ziyaret edeceğim. Belki bir kedi falan evlat edinirim.

BEN

Porter muhtemelen onu kurt formunda yedi.

AVERY

Izzy ona izin vermedi.

Ama eğer bir kedi alırsam, Clementine de kesinlikle bir kedi alacak ve Kai'nin benden nefret etmesini istediğimi sanmıyorum. Pek hayvan sever birine benzemiyor.

BEN

Kesinlikle değil

Fae alemindeki her şey de muhtemelen onu yemeye çalışacaktır.

AVERY

Ohhh evet

Zavallı kedi.

BEN

Şimdi herkese mesaj atacağım.

Sigh

AVERY

Sende bu var.

Grup sohbetini açtım. Diğer herkes bana ayrı ayrı mesaj atarak ihtiyacım olursa yardım edeceklerini ve bunu yapmak için arkadaşlarının güçlerini kullanacaklarını bildirmişti ama belli ki ben onları kabul etmeyecektim. Kız kardeşlerim arasında iyi olan ben değildim ama yine de kimsenin ölümüne sebep olmak istemiyordum.

Onlara Bane ile aramızdaki bağı mühürlediğimizi bildiren ve durumu açıklayan kısa bir mesaj gönderdim. Bir sonraki hafta Vampir Malikanesi'nde yüzmek için buluşmak üzere bir plan yaptık, bana ve Bane'e işlerimizi halletmemiz için zaman tanıdı ve hepsi bu kadardı.

İhtiyacım olursa hepsi Bane'i öldürmeye yardım etmeyi teklif etti ama tabii ki onları geri çevirdim.

Son konuşma da bittikten sonra nihayet telefonumu küvetin kenarından aşağı bıraktım. Üzerine askeri sınıf kılıflardan koymuştum, bu yüzden dikkatli olmama gerek yoktu. Suyun altına kaymadan hemen önce fayansın üzerine düştüğünü duydum.

Suyla çevriliyken her zaman daha iyi düşünürdüm. Sanırım siren olmanın bir parçasıydı bu. Huzurlu sessizlik bütün gün boyunca ilk kez rahatlamamı sağladı. Oscar'la tanıştığımdan beri ilk kez.

Hiçbir şey tam olarak çözülememişti ama nihayet ilerleme kaydediyorduk.

Artık hayatımı saplantılı iblisle geçirmek zorunda kalmayacaktım.

Odama girip beni kendisiyle birlikte olmaya zorlama tehdidi artık yok hükmündeydi. Denese bile, Bane'i asla geçemezdi.

Gargoyle ile olan şeyler tamamen farklı bir meydan okumaydı, ama en azından Oscar olayını büyük ölçüde atlatmıştık. Artık tek yapmam gereken küçük, hınzır bir baştan çıkarıcı gibi davranmaktı, ki bu da iyiydi.

Eninde sonunda, beni ve Bane'i birlikte görüp baskıyı kıracaktı. Umarım.

Bane'in onu öldürmek zorunda kalmasını istemedim. Böyle bir şey olursa kendimi bok gibi hissederdim. Belki boktan da beter.

Oscar iyi bir adamdı. Benimle aynı durumda değildi ama baskı yapmanın çoğunlukla erkek canavarların kontrolü dışında olduğunu anlayacak kadar zekiymdim. Beni bu duruma bilerek zorlamamıştı.

Muhtemelen.

Bu yüzden kendimi korkunç bir insan olarak satmam gerekiyordu, gerçekten çok iyi. Oscar'ın hayatına mal olmasaydım, tüm Canavar Malikânesi'nin benden nefret etmesiyle başa çıkabilirdim.

Uzun bir nefes alarak gözlerimi kapattım ve yeni sorunuma odaklandım.

Bane.

Onun varlığımın felaketi olduğunu söyleyebilirdim, ama şakayı başaracak kadar inanmıyordum.

Varlığımın baş belası değildi.

Oscar'la çiftleşmek zorunda kalmamamın sebebi oydu.

Ve evet, bana baskı yaptığında gerçekten bir karmaşa yaratmıştı, ama iyi bir adamdı. İstesem de artık ondan nefret ettiğime kendimi ikna edemeyeceğim kadar iyi biriydi.

Düşman olsaydık her şey çok daha kolay olurdu. Özel hayatımda ondan nefret edebilir, toplum içinde ise ona takıntılıymış gibi davranabilirdim. Buna boyun eğmek kolay olurdu. Aramızdaki şeylerin tırmanmasını önlemek için.

Çünkü ona aşık olmama kesinlikle izin veremezdim. Bazı kız kardeşlerim mutlu ve aşıktı ama o hayat bana göre değildi. Onların sahip olduğu şekilde bir aşk bağına kabul etmek, kendimi annem gibi olma riskine açmamı gerektirirdi ve bunun olmasına asla izin veremezdim.

Çocukları sevsem ve bir noktada büyük bir aile istesem bile.

Bir yanımda kız kardeşlerimin arkadaşlarıyla kurdukları bağı özlem duysa da.

Beni kendisine aşık etmesine izin vermek istesem bile.

Bunu yapamazdım. Ne kendime, ne de potansiyel olarak sahip olabileceğim çocuklarıma. Aşk olamazdı. Buna izin veremezdim.

Ama bunu nasıl önleyecektim?

Seks yapmayı bırakmayacaktık. Bu fikir neredeyse eğlenceliydi. Benden önce hiç kimseyle birlikte olmamış bir gargoyla ile çiftleşmişim. Adam yatakta doyumsuzdu. Oscar'ın bağına koparmak ve iç savaşı önlemek için insanları hikâyemize inanmaya ikna etmeye çalışırken o da sürekli benim sihrimi hissedecekti.

Seks olacaktı, nokta.

Yani... Bunu bölümlere ayırmanın bir yolunu bulmam gerekiyordu. Seks sadece seksti. Benim için bir anlamı olamazdı. Birbirimizi sadece zevk için kullanıyor olacaktık.

Bane iyi ya da düşünceli bir şey yaptığında, bunu sadece künne ile ilişkilendirmek zorunda kalıyordum. O değildi, sihirdi.

Suyu seyrederek kendi kendime başımı salladım.

İçimdeki Bane Sure'u kanalyze ederek duygularımı nötr tutabilirdim.

Nötrde harikaydım.

Hayır.

Ama işin ucunda ne olduğunu düşünürsek, bir yolunu bulmam gerekecekti.

DAİRE tekrar güvenli hale geldiğinde ve kadının için bir tabak dolusu yemek hazırladığımda, nihayet rahatlamaya başladım.

Çok değil, sadece biraz.

Eşimle aramız düzelene kadar asla tamamen rahat olamayacaktım.

Oscar'la ilgili her şeyin yapılması gerekiyordu.

Zora'yı tanımalı ve beni sevmenin düşündüğü kadar kötü olmayacağına onu ikna etmeliydim.

Ve tüm Canavar Malikânesi'nin, tüm Mistwood'un onun alındığını bilmesini istiyordum. O benimdi. Ona kafayı takmıştım.

Bir plana ihtiyacım vardı.

Planlar aklımı başımda tuttu.

Duş alırken bir tane yapmaya karar verdim ve banyoya girdim.

Zora küvette yüzüstü yatıyordu. Oscar ona baskı yaptığında derisi simle kaplıydı ama o zamandan bu yana geçen haftaların ardından sim yok olmuştu. Onu ilk kez o zaman görmüştüm. Parıltılı haliyle güzeldi ama

O olmadan da çok etkileyiciydi. Bakışlarımı o mükemmel kıçtan çekmek için çok çaba sarf etmem gerekti.

Koruyucu yanımlı elimi suya sokup kalp atışlarını hissetmek istedi ama bunu yapmama izin veremezdim. O bir sirendi, yani suyun altında gayet iyiydi.

Telefonu küvetin yanında yerde yandı ve bakışlarım hemen ona gitti. Mesajını okumamalıydım ama kendimi küvetin yanında diz çökmüş, cihazı elime almış ve mesajın tekrar görünmesi için ekrana dokunurken buldum.

OSCAR

Seni geri alacağım.

Yemin ederim.

Kırmızı gördüm.

Dudaklarım hırıltıyla büküldü, elim metal çatırdayıp katlanana kadar telefonun etrafında sıkıldı.

Zora bana aitti.

O herif ölecekti.

Kırık telefonu bıraktım ve hışımla daireyi geçip salona giderken kapıyı açtım. Duvara çarptı, muhtemelen onarmam için bir delik daha açacaktı.

Umurumda değildi.

Neredeyse asansöre varmıştım ki Zora arkamdan seslendi, "Ne yapıyorsun?"

Durdum, sonra hareketsiz kaldım.

Tenindeki su kokusunu alabiliyordum. Banyodan yeni çıkmış olmalıydı.

Bakışlarım üstümdeki kameraya kaydı ve tekrar hırladım.

"Bane?" diye dürttü.

Yavaşça arkamı döndüm ve kadınımı koridorda çırılçıplak dururken buldum. Elleri kalçalarının üzerindeydi ve su teninden aşağı akıyordu.

Benimkini.

Benim kızımdı.

Koridorda hızla ilerledim, onu belinden yakaladım ve kapıyı arkamızdan çarpıp onu tahtaya sabitlemeden önce içeri geri adım attım. Göğsüm hızla inip kalkarken, bir zamanlar demir gibi tuttuğum kontrolü tekrar ele çalışıyordum ama artık o da yoktu.

"Telefonumu kırdın," diye hırladı Zora. "Ve duvarımızda bir delik açtın. Ne oldu?"

"Sana mesaj attı."

"Oscar mı?"

Onun adını dudaklarında duyunca dişlerimi

sıktım. "Ne dedi?"

"Seni benden alabileceğini sanıyor."

"Bana bak, Bane." Yüzümü boynundan ve kapıdan uzaklaştırdı. Gözleri gözlerime kilitlenene kadar beni hareket ettirmesine izin verdim. "Boğazımda senin işaretin var, hatırladın mı?"

Bakışlarım hassas tenine ve oraya koyduğum işarete kaydı. Onu benim ilan ediyordum. Kalıcı olarak.

"Ben senin dostunum. Ne söylediği önemli değil. Beni almasına izin vermeyeceksin ve ben de gitmeyeceğim. Tamam mı?"

Cevap vermedim. Çenem hâlâ çok sıkı sıkılmıştı.

Sert bir nefes verdi. "Beni yatağımıza götürebilir misin? Sarılmak canavarlara iyi gelir mi? Sirenlere iyi gelir ama gargoyller hakkında hiçbir şey bilmiyorum."

Sarılmanın canavarlara faydası olmadı.

Bildiğim kadarıyla hayır.

Ama ilkel, kontrolsüz halimde, onu yatağıma götürmek ve orada tutmak, onu daha fazla benim olarak işaretlemek için çok iyi bir yol gibi geliyordu.

Bu yüzden onu yatağıma geri götürdüm, lezzetli çıplak vücudu benimkine bastırdı. Aletim sertleşmiş olmasına rağmen, hiçbir parçam seks hakkında düşünmüyordu.

Sırtıma yerleşirken onu kendime çektim, kanatlarım onu güvende tutmak için etrafını sarıyordu. Biraz kıpırdandı, rahat etmeye çalışırken zonklamama neden oldu.

Tutuşumu sıkılaştırdım ve o da bir of çekti. "Ereksiyonun beni bıçaklıyor, Bane. Bırak hareket edeyim."

İsteksizce tutuşumu gevşettim.

Ereksiyonum kalçalarının arasına girene kadar vücudumda daha yukarılara doğru hareket etti. Seks hâlâ aklımdan uzaktı.

"Bunun işe yaraması gerekecek," diye mırıldandı.

Kollarım tekrar gerildi ve olduğum yerde kalarak ona sarıldım. Bir süre sonra nefes alış verişi düzleşti, vücudu benimkine karşı daha sıcak ve yumuşak hale geldi.

Sonunda ben de uykuya dalmayı başardım.

nine

Z ROA

Bacaklarımın arasında bir taşla uyandım.

Sıcak, kaygan bir kaya.

Vücudum çok sıcaktı, ateşim çıkmıştı.

Ve lanet olsun, alt karnım ihtiyaçtan ağrıyordu.

Bane'in kanatları başımdan ayak parmaklarıma kadar sırtımdan aşağı sarkarken sıkı ve ağırdı. Kendi kişisel gargoyl tabutumda daha önce uyuduğumu hiç hatırlamadığım kadar iyi uyumuştum.

Bu tuhaftı. Kesinlikle

beklenmedik.

Gölgelik yatağım olarak işlev gördüğünün farkında mıydı, yoksa sadece bana yakın olmak mı istiyordu, bilmiyordum bile ama delicesine iyi hissettiriyordu.

Gargoyl tabutum herhangi bir ışık kırıntısı görmemi engellese de sabah olduğunu biliyordum. Muhtemelen sabahın erken saatleriydi. Daha önce hiç uyuyamamıştım ve şimdi de uyuyabileceğimden şüpheliydim.

Sabah uyandığımda her zaman kendi yaptığım bir fincan güzel kahve eşliğinde güneşin doğuşunu izlemek gibi bir geleneğim vardı. Kız kardeşlerimden hiçbiri bana katılmamıştı. Bu benim kişisel düşünme zamanımdı.

Mutfakta balkona açılıyormuş gibi görünen sürgülü kapı görmüştüm ve bunu kontrol edip alışkanlığıma dahil etmek için can atıyordum.

Ama bunu yapmak için Bane'den uzaklaşmam gerek.

Kelimenin tam anlamıyla taştan yapıldığını düşünürsek, onu uyandırmadığım sürece bu muhtemelen gerçekleşmeyecekti.

Ama ben pes etmedim.

Biraz kımıldadım, kanadına bastırarak onu kendimden uzaklaştırmaya çalıştım.

Elim uzunluğuna dokunur dokunmaz etrafımda sıkılaştı ve aleti zonkladı.

Sert.

Hareket onu klitorisime, kayganlığıma doğru sürükledi. Muhtemelen bütün gece sırlıklam olmuşum. Islaklığımı kalçalarımızın arasında, kıcımın üzerinde ve uyluklarımın iç kısımlarında hissedebiliyordum.

Çok yoğundu.

Tekrar zonkladı ve ben iniltimi zorlukla bastırdım.

Kanatları çok hassastı.

Nasıl olduysa bunu unutmuşum.

Şimdi, seçeneklerim neydi? Hâlâ onu ne kadar çok istediğimden sırlıklam olmuşum. O da beni gerçekten çok iyi hissettirebileceğini kanıtlamıştı.

Ona karşı tarafsız kalmam gerekiyordu ama yine de bunu yapabilirdim, değil mi?

Seks, seksten başka bir şey ifade etmeyebilir.

Bu sadece beni aptalca azdıran kalın, sert bir gargoye sikinin kaşıntısını kaşımak anlamına gelebilirdi.

Evet.

olan buydu.

Sade eski anlamsız seks.

Mmhm.

Elimi tekrar kanadına uzattım ve parmak uçlarımı yavaşça kanadın yüzeyinde gezdirdim.

Göğsü altımda gümbürdedi ve siki sertçe sarsıldı. Pürüzsüz, taştan elleri kıcıma doğru kaydı.

Uyanıktı. Kesinlikle uyanıktı. Ama gitmeme izin vermiyordu.

İstediğimden değil. Beni tuzağa düşürme şekli ateşliydi.

Bacaklarımı ayırdı, tekrar ve daha yüksek sesle gürlerken beni ona açtı.

Kalçalarımı kaldırabildiğim kadar kaldırdım, kendimi sikiyle aynı hizaya getirmeye çalıştım ama onun yerine gri, taştan bir parmağını yavaşça göbeğime doğru sürükledi.

Yüksek sesle küfrettim, kalçalarımı izin verdiği kadar . Duygular farklıydı. Çok farklıydı. Ve delicesine iyiydi.

Bacaklarımı daha da araladı, parmağının yumuşak sertliğiyle klitorisimin etrafında yavaşça dolaştı.

Salladım

.

Sarsılmış

.

Küfretti.

Ve sonunda, onun eline boşaldığımda zevkle haykırdım, ikimizi de serbest bırakmamla daha da kaygan hale getirdim.

Yüksekten inerken nefes nefese kaldım, o seksi, alçak hırıltıyla mırıldandığında kanatları nihayet hafifçe gevşedi, "Daha iyi misin tatlım?"

Hayır.

Daha fazlasına ihtiyacım vardı.

Ama yine de göğsüne doğru başımı salladım. Gerçekten ne istediğimi bilmesini istemiyordum. Ona karşı tarafsız olmam gerekiyordu. Ne istediğimi düşünmeden beni becermek yerine umursuyormuş gibi bana dokunduğunda bu zordu.

"Bana yalan söyleme. İhtiyacının kokusunu alabiliyorum."

Kalın, taş gibi bir parmağını kanalıma sokarken inledim.

Kalçalarım kalktı.

Vücudum delicesine kızarmıştı.

"Ben iyiyim," diye mırıldandım, beni kanatlarından kurtarıp sırt üstü yatırırken. Bacaklarım zaten açıktı ve yardım edemedim ama uyluklarımın arasındaki eline baktım.

Beni
dolduruyor.

Bana
dokunuyorsun
.

Beni iyi hissettiriyor.

Avucunun sert topuğunu klitorisime bastırdı ve ben nefes alıp verdim.

"Bana yalan söyleme." Beni tam olarak tehdit etmiyordu ama öyle hissettiriyordu.

Adam tam bir kontrol manyağıydı.

Avucunu klitorisime daha sert bastırdı ve doruk noktası içime o kadar hızlı çarptı ki neredeyse çılgılık atacaktım.

Onun yerine omuzlarını kavradım, zevk bedenimi ele geçirip beni kıvrandırırken canımı kurtarmak için tutundum.

Ben boşalırken insan formuna geçti ve parmaklarını çekti. Aletini girişime hizaladı ve içime soktu. Kasları gerilmiş olmasına rağmen, önceki geceye göre daha yavaş hareket ediyordu. Daha dikkatliydi.

Uyandıktan birkaç dakika sonra bile Bay Kontrol Manyağı bana zarar vermekten endişe .

Bacaklarımı k  ına doladım ve onu daha derine   ekerek yaklaştırdım.

Hırlayarak kal  alarını sert  e oynattı.

Aleti m  kemmeldi.

Beni hızla doruk noktama geri g  t  rd  . Zevk beni vurdu  unda, umutsuzca haykırdım.

V  cudum e ildi ve sallandı.

Bane beni daha sert becerdi, doldururken kendi salıverilişini k  kredi.

Kendime gelmem i in zaman bile bırakmadan   ekildi ve bacaklarımı daha da a arak klitorisimi diliyle kapladı.   ekirde imdeki ortak zevkimizin tadına baktı ve odada yankılanan gurur ve ihtiya ın hayvani sesi beni inletti.

Bir gece   nce tam olarak ne istedi imimi, neye ihtiya ım oldu unu    renmişti. Ve doyumsuzdu.

Sonunda pes etmek zorunda kaldı ımda klitorisim hafıf acı verici bir şekilde zonkluyordu ve her tarafım yapış yapıştı. Neyin ter, neyin d  l oldu undan emin de ildim. Umurumda da de ildi.

olmak hissettiklerimi anlatmaya yetmez.

  nsanların seksi sevmesinin bir nedeni oldu unu hep biliyordum. Onlar i in benim yaşadı ımdan daha iyi olması gerekti ini biliyordum.

Ama Bane'le birlikte olmak başka bir şeydi.

Di er d  nyadan bir şey.

Tavana,   zerimde duran devasa bedenin   tesine bakarken g   s  m hızla inip kalktı.

"Do um kontrol   hakkında konuşmamız gerek," dedi Bane sonunda, kendini   zerimde tutma şekline ra men nefesini tutarak. V  cutlarımız birbirine bastırılmıştı ama t  m a ırlı ını hissetmeme izin vermiyordu. Yakınından bile ge miyordu.

"Benim bir implantım var," dedim sonunda gözlerimi kapatarak. "Hastalık kapamayız. İyiyiz."

"Zora..." diye devam etti.

Sesindeki bir şey gözlerimi tekrar açmamı sağladı. Hemen.

"Canavarlar önleme olmadan hızla ürerler. İz, bedenlerimizin kimyasını değiştirerek onları eşimizin kimyasına uygun hale getirir."

"Tamam. Ve?"

"İmplantınız hamileliği önlemek için hangi hormonları veya büyüyü kullanırsa kullansın, benim implantım salınımımı ve büyümü buna karşı koyacak şekilde uyarlayacaktır."

Söylediklerini anlamam bir dakika sürdü.

Anladığımda, gözlerim hafifçe açıldı.

Kahretsin.

"Sanırım prezervatifleri deneyebiliriz. İdeal değil ve yer değiştirmenin onları nasıl etkileyeceğinden emin değilim ama-"

"Hayır. Prezervatifler büyüye dayanamaz. Vücudumun implantınıza nasıl karşı koyacağını anlaması zaman alacak, bu yüzden şimdilik muhtemelen iyiyiz, ama bugün bahçeyi ziyaret etmemiz gerekecek. Fae'ler uzun zaman önce bize kendi diyarlarından birkaç bitki kesip verdiler. Bir tanesi çay olarak kullanıldığında doğum kontrolü sağlıyor. Tadı berbat, bu yüzden dişi fae'lerin hepsi normal doğaüstü yöntemleri kullanıyor, ama canavarların başka seçeneği yok. Büyüsü bu dünyadan olmadığı için, imprint onun etrafında çalışmaya adapte olamıyor."

"*Muhtemelen* şimdilik iyi?" Sesim hafifçe yükseldi.

"Garantisi yok ama büyüünün iki gün içinde mevcut doğum kontrolünü etkileyebileceğini sanmıyorum. Dün sağlıklı düşünebilseydim sana çayı o zaman getirirdim ama belli ki durum öyle değilmiş."

Bir elimi vahşi saçlarımın üstünden geçirdim, sonra göğsünü ittim, onu benden uzaklaştırmaya çalıştım. Hemen hareket etmedi.

"Özür dilerim tatlım." Sesi alçak ve samimiydi. Tarafsız değildi.

Yüzündeki ifadeye bakınca suçluluk duyduğunu anladım. Büyük bir suçluluk. Kendini bok gibi hissediyordu.

Bay Kontrol Delisi muhtemelen tüm olasılıkları düşünmeye ve her şeyin sorunsuz çalışacağından emin olmaya alışkındı. Olayları olduğu gibi ele almaya alışık değildi.

O konuda da berbatım.

Belki ikimiz de kontrol manyağıydık.

"Lütfen, yapma-" diye başladı ama sözünü kestim.

"Az önce bana dün ya da bu sabah beni hamile bırakma ihtimalin olduğunu söyledin, ahbab. Bir dakikaya ihtiyacım var."

Pek mutlu görünmüyordu ama üzerimden yuvarlandı.

Yatak odasını arşınlarken sinirlerimle ve bacaklarımdaki titremeye savaşarak şilteden uzaklaştım.

Geri ve ileri.

Geri ve ileri.

Geri ve ileri.

"Kahveye ihtiyacım var," diye geveledim sonunda. "Sabahları hep kahve içerim. Lüks kahve."

Bane beni dikkatle izleyerek, "Kahve makinem yok ama sipariş verebilir ve birkaç saat içinde teslim edebilirim," dedi.

"Kız kardeşlerim benimkileri getirebilir. Eşyalarımı göndermeleri gerekiyordu zaten. Çoktan paketlemiş olabilirler. Takıntılı olduğumu biliyorlar."

"Lex'le teslim edilip bakacağım." Başımı salladım ve o da

yataktan kalktı.

İçimdeki azgınlığı tüketmiş olmasına rağmen, bakışlarım yine de onu odadan çıkarken takip etti.

O gider gitmez hemen banyoya koştum. Tüm sorunlarımı unutana kadar küvette beklemek istiyordum ama oldukça kirliydim. Yani, duş kazandı.

İçeri girdim, su düşerken gözlerimi kapattım. Saçlarım darmadağındı. Vücudum dağınıktı. Hayatım darmadağındı.

Ve hamile olabilirim.

Hamile, hamile. Bebek

büyütüyor, hamile.

Hayatımı hamile olduğumdan daha da fazla değiştiriyor.

Bane ile çiftleşmek zaten başa çıkmaya hazır olmadığım korkunç bir adımdı. Bir bebek mi?

Ben olsam ne yapardım?

...ilgilenmek dışında, tabii ki.

Çocukları hep sevmişimdir. Ya da en azından fikirlerini. Onlarla hiç fazla zaman geçirmedim ama geçirdiğimde de bu beni mutlu ediyordu. Hep birkaç çocuğum olsun istemiştım. Sadece bu kadar çabuk olmasını beklemiyordum.

Ve çocuk sahibi olmadan önce çiftleştiğim adamı sevmeyi beklerdim.

Yine de bu üstesinden gelemeyeceğim anlamına gelmiyordu. Hem çiftleşme hem de çocuk. *Çocuklar.*

Ben hallederdim.

Hoşuma bile giderdi.

Çıplak karnıma baktım ve şişmiş olduğunu hayal etmeye çalıştım. Bir bebeğin tekmelemesinin nasıl bir his olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu ama belki de bilmek istiyordum.

Ve küçük bir yaratığı kollarımda tutmak...

Buklelerimle ya da gözlerimle...

Boğazım şişti. Belki de

bir bebek istiyordum.

Açıkçası zamanlama berbattı. Eşim hakkında temelde hiçbir şey bilmiyordum. Birlikte nasıl yaşayacağımıza ya da hayatımızın nasıl olacağına dair tek bir şey bile kararlaştırmamıştık. Kahve makinesi yoktu ve ben kahveyi çok severdim. Dolabında benim kıyafetlerimden hiçbirisi yoktu.

Ama hayatımda bir şeyler değiştiğinde, her zaman bir yolunu buldum. Eninde sonunda.

Ailemizi kaybettikten ve birlikte güvenli eve taşındıktan sonra kız kardeşlerimle birlikte yemek yiyebilmek için kendime yemek yapmayı öğretmiştim.

Başta karşı çıkmış olsam da vampirlerle yaşamayı sevmeyi öğrenmiştim.

Uyum sağlamak kolay değildi ama başarılabilirdi.

Ve bir aile sahibi olmak her zaman istediğim bir şeydi. Fedakârlık yapmak ve bu büyük değişikliklere uyum sağlamak zor olacaktı. Muhtemelen gözyaşları olacaktı. Belki Bane'le de biraz kavga ederdik.

Ama hayatta

kalabilirdim.

Yapabilirim.

Her şey yoluna girecekti.

Kafa derimi Bane'in şampuanıyla ovdum. Duruladıktan sonra saç kremini hızla saçıma uyguladım. Onun gibi kokacaktım ama bu fikir hoşuma gitmişti. Herkes birlikte olduğumuzu anlayacaktı. Bu benim şeytani baştan çıkarıcı planıma uyuyordu, ama aynı zamanda bariz sahipleniciliğimi de tatmin ediyordu.

Bu özelliğin Bane'e uygulanmasını beklemiyordum, ama beni gerçekten şaşırtmadı.

Kız kardeşlerime karşı sahipleniciydim, tabii ki eşime karşı daha da kötü olurum. Başka hiç kimsenin olamayacağı bir şekilde o benimdi.

Diğer odadan dairemizin kapısının açıldığını duydum ve Bane'in biriyle konuşmasını dinlemeye çalıştım. Konuşulanların hiçbirini anlayamadım.

ya da kiminle konuştuğunu söyleyemedi ama birkaç dakika sonra banyoda bana .

Tezgâha yaslanırken bakışları yavaşça üzerimde gezindi.

"Benimle göz göze gelmeyi kes," diye uyardım. "Eğer bugün yine seks yaparsak, sanırım kırılacağım."

Kıkırdadı ama bakışları bedenimden ayrılmadı.

"Kapıdaki kimdi?"

"Lex. Kız kardeşlerin dün gece eşyalarını bıraktı ama o bizi tekrar rahatsız etmek istemedi."

"Muhtemelen iyi bir karardı. Hayvanlar gibi sevişiyorduk."

"*Canavarlar* gibi."

"*Sirenler* gibi."

Dudakları hafifçe kıvrıldı.

Benimki de öyle. "Seks her zaman böyle olamaz. Sürdüğü sürece tadını çıkarsak iyi olur."

"Neden olmasın?"

Saç kremimi durulayarak ondan uzaklaştım. "İşler her zaman değişir," dedim sonunda.

Bane cevap vermedi. Sadece beni izledi.

Bir süre sonra sordu: "Kahvenizi nasıl yapayım? Siz işinizi bitirirken ben de hazırlayabilirim."

"Karışık bir durum. konuda endişelenme."

"Öğrenmek isterim."

"Cidden, endişelenme. Kahve yapmayı seviyorum. Üstesinden gelebilirim." Aynı fikirde değilmiş gibi bir ses çıkardı ama konuyu daha fazla zorlamadı.

"Yeni bir telefona ihtiyacım olacak," dedim suyu kapatıp yakındaki bir kancadan devasa bir havlu alırken. "Kız kardeşlerim yakında benden haber alamazlarsa endişelenecekler."

"Lex'ten bir tane sipariş etmesini istedim bile."

"O senin asistanın falan mı?"

Havluyu vücuduma sararken ve saçlarım için ikinci bir havlu alırken Bane'in gözleri üzerimden ayrılmadı. "O benim en iyi arkadaşım. Şu anda benim için bir şeyler yapıyor, çünkü benim de ona aynısını yapacağımı ve yapacağımı biliyor. Şu anda daha az sevdiğim birinin bana yardım etmesine izin vermek daha zor olurdu."

"Ama baskı yapmak istemiyor mu?"

"Tüm canavarlar baskı yapmak *ister*. Sadece kime baskı yapacağımızı ve bunun ne zaman olacağını kontrol etmek isteriz. Bunu yapamadığımız için bazılarımız mümkün olduğunca içimize kapanırız."

Savunmam yükseldi. "Seçimlerinizi elinizden almaya çalışmıyordum. Senden beni etkilemeni istemedim."

"Yaptığını hiç

söylemedim." "Bu ima

edildi."

Banyoyu geçtim ve Bane peşimden gelerek bana kolayca yetişti. Ellerini üzerime koymadı ya da beni durdurmaya çalışmadı ama aramıza mesafe koymama da izin vermedi.

"Bu ima *edilmedi*. Olanlar için seni suçlamıyordum, Zora. Kendimi o gözlem odasına koyan bendim. Senden etkilendiğimi biliyordum. Ateşinden etkilendiğimi biliyordum. Birini etkilememek için hiç mücadele etmedim, bu yüzden neler olduğu benim için çok açıktı. Gidebilirdim ama gitmedim. Bu tamamen benim hatamdı ama pişman değilim."

Alay ettim.

Kolumu yakaladı, eli nazik ama tutuşu demir gibiydi. "Bu olmadan önce ikimiz de bunu istemiyorduk, tatlım. Bunu ikimiz de biliyoruz. Ama şimdi buradayız ve elimizden gelenin en iyisini yapmaktan başka seçeneğimiz yok."

Boğazım duygularımla şişti.

Elbette beni ya da eş bağımızı istememişti. Bunu biliyordum. Ben de onu istememiştim.

Ama yine de duymak acı veriyordu, özellikle de sabahı onun sikine sarılmış olarak geçirdikten sonra. İyi bir yere geldiğimizi düşünmüştüm. Artık ondan nefret ettiğime kendimi kesinlikle ikna edemiyordum.

Geri adım atmanın zamanı gelmişti. Aramıza mümkün olduğunca mesafe koymanın. Arkadaştık ama aramızda gerçek duygular yoktu. Onun için yoktu. Bu sadece baskı takıntısıydı. Beni kendisine aşık edeceğine söz vermişti ama bana aşık olmaktan hiç bahsetmemişi.

Bana aşık olmak *istemedi*.

Olan biten diğer her şeyden bağımsız olarak duygularımın gelişmesine de izin veremezdim. Ve şu anda boğuştuğum duygular göz önüne alındığında, bir şeyler hissetmeden onu becermem neredeyse imkansız olurdu. Yani buna bir son vermem gerekiyordu. Tamamen. Her şekilde.

"Haklısın. İkimiz de bunu istemiyoruz ama kapana kısıldık. Sanırım en iyisi, sanki bir araya gelmiş yabancılardan başka bir şeymişiz gibi davranmayı bırakmamız." Kolumu tuttuğu yerden çektim ve tereddüt etmesine rağmen beni bıraktı.

"Söylemeye çalıştığım şey bu değildi," dedi Bane, gözleri parladı ve sesi yine nötrleşti.

Tarafsızlığını sikeyim.

Aniden dedim ki, "Sevişmeyi bırakmalıyız. Reglim gelene kadar fae çayı içme riskini almayacağım, böylece yaratabileceğimiz potansiyel hayata zarar vermediğimi bileceğim."

"Zora." Bane'in sesi hissettiğinden çok daha sakindi. Gözlerine bir bakışım bile bana bunu söylüyordu. "Seni kırmak istememiştim. Bu hiç de benim-"

"Beni kırmadın." Kelimeler ikimizin de yutamayacağı kadar hızlı ve keskin çıktı. "Sana en başından beri birlikte olmamızı istediğimi söylemiştim.

Sadece arkadaş olalım. Beni kendine aşık etmek için ne istersen yapabilirsin ama bu olmayacak. İkimiz de bunu istemiyoruz."

"Zora," diye tekrarladı, sesi hâlâ çok sakindi ve etrafımda dolanıp yüz yüze gelmemizi sağladı. Adam üzerimde yükseliyordu, çıplak göğsü ve kalın kasları istemediğim halde dikkatimi çekiyordu. "Bunu istiyorum. Daha önce bir eş aramıyordum ama doğru kişiyi bulduğumda her zaman bir ilişkim olmasını istedim. Tıpkı senin gibi mutsuz bir eş bağının etkilerini gördüm. I-"

"Baban anneni hiç incitti mi?" diye sordum. Gözlerini kırptırdı.

Belli ki bu soruyla onu hazırlıksız yakalamıştım.

"Hayır," dedi sonunda. "Dişi bir gargoyle'u yaralamak erkek bir gargoyle'u yaralamak kadar zordur. Öyle olmasalar bile, babam o tür bir adam değil."

"Benimki yaptı. Onu incitti. O beni incitti. O da beni incitti. Sevmediğim biriyle çiftleşmek istemedim, çünkü döngüyü tekrarlamak istemedim. Şimdi bir bağım var ve çıkış yolu yok. Bunu istemiyorum. Seni istemiyorum. *Kimseyi* istemiyorum. Aramızdaki bağı mühürledik çünkü mecburduk, hepsi bu."

Bane bana baktı.

Gözlerinde bir şey vardı. Eğer bu acımaysa, ölmesini istedim.

Kendimi geri çekerek yatak odasına girdim ve kapıyı arkamdan sertçe kapattım.

Kıyafetlerle dolu büyük bir bavul yatağın üzerindeydi ve fermuarını açtığımda rahatladım.

En azından bir şey normaldi. Sadece kıyafetlerim olsa bile.

Bir çift tayt ve uzun kollu bir tişört giydim, her gün giydiğim kışlık kıyafetim. Mistwood'a sadece biraz kar yağmıştı ve kar hiç tutmamıştı, yani hava oldukça güzeldi. Ocak ayının sonlarıydı, yani şu anda hava hiç olmadığı kadar soğuktu.

Özellikle Bane'in şampuan ve saç kremi kullandıktan sonra, buklelerim şu anda onlara verebileceğimden daha fazla bakım gerektirecekti. İyiydi ama benim bukle modelime sahip ya da benim çok saçlı olan insanlar için yapılmamıştı.

O kadar stresliydim ki buklelerimin nasıl görüldüğü pek de umurumda değildi. Bu yüzden onları havluya daha sıkı sardım ve mümkün olduğunca çok su sıktım.

Bane'e verdiğim dersten sonra kalbim hâlâ çok sert, çok hızlı atıyordu. Çok kaba davranmıştım. Çok sert. Çok kızgındım.

Ama söylediğim hiçbir şey doğru değildi.

Muhtemelen daha iyi söyleyebilirdim. Daha sakin. Daha az duygu ve daha fazla nezaketle?

Argh.

zamanlarda, Clementine gibi kelimelerle aramın daha iyi olmasını dilerdim. Ya da Avery. Ya da Blair. Ya da Izzy.

Çünkü evet, kızgındım, suçluydum ve seks yapmayı bırakmamız gerektiğini düşünüyordum. Ama bunu söylemenin daha iyi bir yolu vardı. Onu kırmayacak bir yol. Muhtemelen onu kırmıştım. Ve gerçeği söylediğim için özür dileyemezdim, değil mi? Saçma görünüyordu. Dürüst olduğum ya da söylediklerimden geri döndüğüm için üzgün olduğumu düşünmesini istemezdim.

Yapmıy

ordum.

Ben

sadece...

Evet.

Bilmiyordum.

Sadece üzgündüm, bunalmıştım ve hayal kırıklığına uğramıştım.

Parmak uçlarımı şakaklarıma bastırarak sertçe bastırdım.

İhtiyacım vardı...

Kahve.

Evet.

Kahve.

Ve balkonda uzun uzun oturmak da. Kafein ve temiz hava. Bu sorunlarımı çözebilir. Ya da en azından onları görmezden gelmeme yardımcı olur. Umarım.

Muhtemelen Bane'i gücendirirdim. Hayatımızın geri kalanında birlikte olacağımızı düşünürsek, bu konuda bir şeyler yapmam gerekiyordu.

Kahve ve temiz havadan sonra.

Buklelerimi çözdüm ve yatak odasından çıktım, kararımı - ta ki kapının hemen dışında durana kadar.

Bane duvara yaslanmıştı, kollarını kavuşturmuştu ve yüz ifadesi o an için bedeninden daha sertti. Bir çift eşofman bulmuştu ve onları dün giydiklerinden tanıdım. Çok küçük ve çok darlardı ama yine de aptalca güzel görünüyorlardı.

O da beni bekliyordu.

Kahretsin.

Yaklaşan konuşmaya hazır değildim. Mayday,
gemiye terk et, kaç.

Nefesimi zorlayarak onu geçmeye çalıştım.

Bir anda duvardan uzaklaştı ve çıkış yolumu kapattı.

Saçmalık.

Kendimi dengelemeye çalıştım. Öfkem kaybolmuş, yerini panik ve belirsizliğe bırakmıştı.

"Konuşmamız gerek, tatlım." Bane'in sesi nazikti ama yumuşak değildi. Geri adım atmayacaktı.

"Konuşmak istemiyorum." Tekrar yanından geçmeye çalıştım ama belime doladığı bir kolla beni durdurdu. Onu ittim.

Hareket ama geçmeme izin vermedi.

"Sabahları kahve içmeyi seviyorsun. Bana nasıl yaptığını göster, kahve içerken konuşalım," dedi ve cevap beklerken bakışlarımı tuttu.

Yüzümü buruşturdum ama başımı salladım. Neredeyse planladığım şey buydu, yine de kahveden sonra konuşmak istemiştim. "Peki."

Kenara çekildi, ben de yanından geçip gittim.

Dairenin şık ve modern mutfağında benim pahalı kahve makinemi hazırlamıştı bile. Geri kalan eşyalarım da dışarıdaydı: birkaç gün önce kavurduğum kahve çekirdekleri, öğütücüm, mini buzdolabımdaki süt, en sevdiğim tatlandırıcı şurup ve köpürtücüm.

Bane, mükemmel fincanımı yapmak için tanıdık ritüelden geçerken beni yakından izledi.

İşim bittiğinde balkona çıktım ve manzarayı seyretmeye başladım. Dairemiz Mistwood'un en büyük kısmına bakıyordu, bu yüzden tek görebildiğim Malikâne'nin yakınındaki bazı binalar ve ötesindeki sisli ormandı.

Manzara muhteşemdi.

Bane'in balkonda küçük bir masası ve rahat görünen iki sandalyesi vardı, ben de içkimden bir yudum almadan önce kendimi bir tanesine attım.

Gözlerim kapandı.

Omuzlarım gevşedi.

İhtiyacım olan şey kafein değildi - dürüst olmak gerekirse, en azından ona biraz bağımlıydım. Rutindi. Normallik. Basit, tanıdık bir zevkti.

Bane boş sandalyeye oturdu. Onun da ormana baktığını düşündüm ama sonunda ona baktığımda bana baktığını gördüm.

"Konuşmak istiyorsan ," dedim sonunda ve ormana döndüm. En

azından oradan göz teması kurmak zorunda kalmayacaktım.

Bane balkonun çıkıntısına doğru ilerledi ve etrafına bakındı. Muhtemelen yakınlarda başka kimsenin olmadığından emin olmak istiyordu. Gelişmiş işitme duyusu vardı, bu yüzden

başka tür canavarların da olduğunu varsaymak güvenli görünüyordu. Belki de .

Ama gün ortasıydı. Kahvaltıyı geçeli çok olmuştu. Muhtemelen başka kimse dışarıda değildi.

Sonunda tekrar yerine oturdu. "Annenin başına gelenler senin başına asla gelmeyecek."

"Hikayenin tamamını bile bilmiyorsunuz. Bunun sözünü veremezsiniz."

"Eşime zarar verebilseydim bile - ki veremezdim - damga bunu imkânsız kılıyor. Herhangi bir canavara sorabilirsin. İstersen hepsine sorabilirsin. Bu damga senin güvenliğini ve mutluluğunu hayatımdaki en önemli şeyler haline getiriyor."

"İz hakkında sanki fiziksel, elle tutulur bir şeymiş gibi konuşuyorsun. O kadar gücü olamaz, Bane. Değil-"

"Buraya gel, Zora."

Ona kaşlarımı çattım.

Beni daha yakına

çağırıldı.

Başımı salladım ve tekrar ormana baktım.

"Fiziksel kanıt istiyorsan, buraya gel."

Öfkelendim.

Ama bir dakika geçtikten sonra nihayet bizi ayıran iki adımı attım ve bir elim kalçamda, diğeri kahvemın üzerinde, onun önünde durdum.

Kahve fincanını elimden aldı, parmaklarını bileğime doladı ve göğsüne götürdü. Avucumu kalbinin üzerine koydu.

"Ben neyim-" Başladım ama sözümü kesti.

"Şşş."

Göz kırptım.

Kalbi avucumun altında düzenli olarak atıyordu ama bir dakika sonra teni dokunuşumla daha da ısındı. Kalp atışları yavaşladı. Kasları biraz daha şişti. Gözlerindeki uyumsuz renkler parladı.

Vücudunun hafifçe değişmesini izlerken benim de gözlerim büyüdü. Ve yavaşça kucağına oturdum. Ona dokundukça vücudu daha da değişiyor gibiydi.

"İz, erkek bir canavarı ele geçiren güçlü bir büyüdür. Kişisel özünüden, varlığınızdan küçük bir parça, kendi gücümün üzerine yapıştığı ve bir çapa olarak kullandığı. Şu anda bile Oscar'ın izini sürüp onu öldürme dürtüsüyle savaşmamın nedeni de büyük ölçüde bu. Sen benimsin. Ben de seninim. Bunu hiçbir şey değiştiremez ya da değiştirmemeli."

Gözlerimi kaslarından ayıramıyordum. Çekici oldukları için değil, gerçik öyleydiler. Benim dokunuşum kadar basit bir şey yüzünden vücudunun gerçek anlamda büyümesi yüzünden.

"Büyüm beni senin için daha çekici kılmak üzere tam anlamıyla dönüştürüyor, Zora. Önümüzdeki birkaç gün içinde doğal kokum sana daha güzel gelmeye başlayacak. Tadım daha güzel olacak. Tenim daha iyi hissedecek. Sesim daha iyi çıkacak."

Tadı zaten güzeldi ve iyi hissettiriyordu. Sesini zaten seviyordum. Baskı onu benim için değiştirmeye devam ederse onu ne kadar karşı konulmaz bulacağımı hayal bile edemiyordum.

Elimi çekmeye başladım ama avucu elimin üstüne geldi ve hafifçe göğsüne bastırdı. "Ben bir eş aramıyordum. Bu konuda anlaşmıştık. Ama seni gördüğüm an, seni istedim. Bir iz oluşma ihtimalinin yüksek olduğunu biliyordum. Oscar'la kalman için seni ikna etmeye devam etmem gerektiğini biliyordum ama çekip gidemezdim. Bir eş istemiyordum ama *seni* istiyordum."

Bakışlarını tuttu. "Ve şimdi, ne bu dünyada ne de öbür dünyada beni senden alıkoyabilecek hiçbir şey yok. Seks yapmak zorunda değiliz. Sana dokunmak istediğimde kendimi tutabilirim. İşleri ağırdan alabilir, birbirimize karşı daha fazla duygu geliştirmek için kendimize zaman tanıyabiliriz. Ama beni kendinden uzaklaştırma."

Boğazım şişti. "Tüm bunlar gerçekten çok bunaltıcı."

"Biliyorum, tatlım."

"Ben hala senin sevgilin değilim."

Dudakları yukarı doğru kıvrıldı ve elimi göğsünden dudaklarına doğru kaldırarak parmak eklemlerime bir öpücük kondurdu. "Evet, öylesin."

Tamam, belki de öyleydim.

Parmak eklemlerimi tekrar öptü. "Bunaltıcı olduğunu biliyorum. Seni etkileyebileceğimi hiç düşünmemiştin. Şimdi aramızda mühürlenmiş bir dostluk bağı var ve sen benim balkonumda kahve içiyorsun. Bu büyük bir değişiklik."

"Öyle," diye fısıldadım. "Sonsuza kadar yalnız kalacaktım. olmasını istedim."

Aslında böyle olmasını istememiştim. Bir aile ummuştum. Aşk. Çocuklar. Sonsuza kadar yalnız kalmak, bu döngüyü tekrarlamamak için tek yol gibi görünüyordu.

"Benimle sonsuza dek yalnız kalabilirsin."

Kaşlarımı çattım ve dudakları daha da yukarı doğru kıvrıldı.

"bu iz bana kahveyi sevdirecek mi?" diye sordu.

Sorusuna hazırlıksız yakalandığım için gözümü kırptım. "Kahve sevmiyor musun?"

"Teninde birazcık kokusu varken kokunu seviyorum. Onun dışında hayır. Ama erkeklerin damgalandıktan sonra zevklerinin değiştiğini duydum. Sığır etini tercih ediyorlardı ama dişileri kokusundan rahatsız oldu ve etine olan tatlarını kaybettiler. Parlak renklerden hoşlanmazlar ama onları seven dişiyile çiftleşirler ve nötr renklerden nefret etmeyi öğrenirler."

"Bu sihirden çok maruz kalmaya benziyor."

"Birkaç gün içinde mi?"

Alnım kırıştı. "Kaç gün oldu?"

"Yaklaşık bir hafta. Etkinin tam olarak bu kadar zaman alıyor."

Kırışıklıklar derinleşti. "Belki de sihirdir. Kahveyi ne kadar sevmiyorsun?"

"Kokusundan tiksiniyorum ve tadını iğrenç buluyorum."

Kaşlarım kalktı. "Yani nefret ediyorsun."

"Dünyada en az sevdiğim şeylerden biri. Canavar Malikanesi'ndeki çoğu insan kokusunu ve tadını hazmedemeyecek kadar güçlü buluyor."

Homurdandım. "Muhtemelen ben de zamanın yarısında öyle kokuyorumdur."

Saçımdan bir tutam aldı ve bir tutam bukleyi burnuna doğru kaldırdı. Kaşları kalktı ve yemin ederim gözleri neredeyse yaşardı.

Bir sırtışıma geri çektim. "Sanırım baskının bunu değiştirip değiştirmediğini yakında öğreneceğiz. Belki de Canavar Malikânesi'nde benden tiksinen daha fazla insan olması için daha fazla kahve içmeliyim."

Bane'in dudakları hafifçe kıvrıldı.

"İşte," fincanı dudaklarına doğru kaldırdım, burnunu kırıştırdı ve başını geriye doğru salladı. "Dene bakalım. Her gün tadına bakarsan, izlerin seni değiştirip değiştirmediğinden emin olabiliriz."

"Gerçekten bilmemiz gerekiyor

mu?" "Evet." Daha yükseğe

kaldırdım.

Hâlâ yaklaşmadı. Ya da ikna olmuş görünmüyordu. "Bunu senin için içmemi istiyorsan, benim için bir şey yapman gerekecek."

"Gibi..."

"Mesela duştan sonra benimle ofisime gelmeyi kabul et. Bugün planlanmış toplantılarım var ve muhtemelen asistanım ektiğim için bana kızgındır."

Gözlerim kısıldı. "Asistanın seksi mi?"

Asistanlar her zaman seksi değil miydi? Bu temelde bir kuraldı, değil

mi? "Elbette. Eğer yaşlı, huysuz, uzun süredir çiftleşmiş erkek

krakenleri seksi buluyorsanız." Biraz rahatladım. "Neden bu kadar

sahiplenici olduğumu bilmiyorum. Özür dilerim."

"Özür dileme." Eli yavaşça üzerinde gezindi. "Bu beni sertleştiriyor."

"Seks yapmıyoruz, unuttun mu?"

"Sana teklifte bulunmuyordum. Sadece bir gerçeği belirtiyordum." Gözlerimi kısmıştım.

Çok yumuşaktı.

"Peki, tamam. Kahvenin tadına bak, ben de toplantılarından önce seninle ofisine geleyim." Açıkçası kokusuna ve tadına gerçekten adapte olup olmayacağını merak ediyordum.

Ve en sevdiğim içkiyi içtiğimde arkadaşımın kokumdan nefret ettiğini bilmekten özellikle hoşlanmıyordum. Onunki kadar hassas bir burunla duş alana kadar koku üzerime sinerdi. Belki maruz bırakma terapisi onun için de işe yarayabilirdi.

"Toplantılar için de kalmanı istiyorum."

Oh.

"İnsanların benden nefret ettiğini düşünmelerini istediğini sanıyordum."

"Kimse, eşleşme bağı mühürlenmiş olsa bile, damgalamadan bu kadar kısa süre sonra yanından ayrılmamı beklemezdi. Eşleşmemiş erkeklerle buluşmalarında yine şeytani baştan çıkarıcıyı oynayabilirsin."

"Tamam, anlaştık." Kahveyi dudaklarına götürdüm, o da fincanın kulpunu tuttu ve biraz geriye doğru eğdi.

Yutkunurken boğazı düğümlendi ve adam neredeyse öğürüyordu.

İçimden bir kahkaha patladı. "Bundan *gerçekten* nefret ediyorsun."

Öksürdü, fincanı yanındaki masaya bıraktı ve acıyormuş gibi göğsünü ovuşturdu. "Benim favorim değil."

"Ben kahve içerken beni öpmek ya da becermek bile istemeyeceksin." Sırıtmama engel olamadım. "Bu mükemmel."

"Ben *o kadar* ileri

gitmezdim." "Dene."

Dudaklarımı işaret ettim.

Beklediğim kadar isteksiz görünüyordu ve sırtışı genişledi. Ama yine de eğildi ve beni öptü.

Dili dudaklarımı araladı ve yüzünü buruşturarak çekilmeden önce küçük bir inilti çıkardı.

O kadar çok güldüm ki gözlerim yaşardı, kucağından mutfığa geri döndüm.

Yüzünü ekşiterek beni izledi ama ona bir bardak su uzattığımda kaşları kalktı.

"Teşekkür ederim."

"Evet." Kaçmak üzere olan mutluluk gözyaşlarımı sildim. "Belki de çiftleşmek o kadar da kötü değildir."

"İşte zaman baskının *gerçekten* devreye girmesini ummaya

başlıyorum, değil mi?" "Evet." O sırtışı yüzümden atamıyordum.

Benim kadar memnun görünmüyordu ama kızgın ya da sinirli de görünmüyordu. Sadece hafifçe eğlenmişti.

Önümüzdeki birkaç hafta içinde kahvenin ona daha iyi kokmasını sağlamak için yaptığı baskı işe yaramazsa, alışkanlığımı değiştirmek için başka lezzetli bir şey bulmaya çalışacaktım. Açıkçası, dostumun hayatımın geri kalanında iğrenç koktuğumu düşünmesine neden olacak bir şey yapmayacaktım.

Ama bunu bilmesine gerek yoktu.

ten

Z ROA

Bane'le konuştuktan sonra kendimi daha iyi hissettim. Öfkelendiğimde çekip gitmeyi reddetmesi aslında işleri düzeltmişti. Benim de bunu yapmaya çalışmam gerektiği anlamına gelmesinden hoşlanmamıştım ama olan olmuştu.

Duş alıp üstünü değiştirdikten sonra günün çoğunu toplantılarda geçirdik. Kıcımlı uyuştursa bile çoğunda Bane'in kucağında oturdum, çünkü hemen hemen hepsi rastgele şeylerden şikayet eden eşleşmemiş erkeklerle birlikteydi.

Adamların çoğu Oscar'la durum hakkında tartışmak için oradaymış gibi görünüyordu. Ellerini devasa masa sandalyesinin kolçaklarında tutmak için içgüdüleriyle açıkça savaşıırken beni Bane'e sarılmış halde gördüklerinde, öfkeleri sönmüş gibiydi.

Büyümün tenlerinde kaydığını hissetmek, beni istemelerini sağlamak, davalarına hiç yardımcı olmamış gibi görünüyordu.

Son toplantı bittiğinde Bane kendini zar zor toparlıyordu. Onu rahatlatmak için bir şeyler yapmam gerektiğini biliyordum ama aramıza koyduğumuz mesafeden dolayı tek yapabildiğim koluna vurup silkelenmesini söylemekti.

Şaşırtıcı bir şekilde, bu pek yardımcı olmadı.

Yeni ilişki durumumuz nedeniyle doğum kontrol implantım bir işe yaramayacaktı, bu yüzden ofisten çıktığımızda canavarların doktorlarından birine uğradık. İmplantı çabucak çıkardı, Bane cildimde küçük, gerekli bir kesi yaptığı için ona hırladığında biraz soldu, ama oldukça hızlı bir şekilde bitti.

Ve bu beni daha iyi hissettirdi. Bane'in süper spermi sihirli bir şekilde beni hamile bıraktıysa, içimde küçük bücüre zarar verebilecek bir şey olmasını istemiyordum.

Doktor, bağı mühürledikten yirmi dört saatten kısa bir süre sonra birkaç tur korunmalı seksin bir bebeğe yol açamayacağı konusunda beni temin etti, ancak ikna olmadım.

Bane'in büyüğü hemen hemen herkesin daha güçlüydü. Neden damgası da daha güçlü olmasın ki?

Ama umutlanmaya falan niyetim yoktu. Gerçekten bir bebek istemiyordum.

Çoğunlu

kla.

Sayılr.

Her ne kadar yeni doğmuş bir bebeği kucağıma aldığımı gösteren o zihinsel görüntü aklıma gelip dursa ve bana bir şeyler hissettirse de.

Orada işimiz bittiğinde, akşam yemeği için Malikânenin dişi canavarların bölümüne gittik. Şimdilik hangi grupta yemek yiyeceğimizi olarak kararlaştırmıştık ve muhtemelen toplantılarımız sırasında yeterince etki yaratmıştık. Kamerayı Bane'in ofisine bırakmıştık, böylece Oscar bizi sürekli orada birlikte görebilecekti.

Dişi canavarları görmek için üç ayrı güvenlik kapısından geçerken kaşlarımı kaldırdım. Üçü de bana oldukça yok edilemez göründü.

Üçüncüsü nihayet kapandığında, bir dizi otomatik kapı kayarak açıldı ve toplantıdaki kadınlardan birinin bizi beklediğini gördük.

Baştan çıkarma planını yapan kadındı.

Ondan hoşlandım.

Bane yine de beni sıkıca kavradı, sanki beni ondan alacağından endişeleniyormuş gibiydi.

Kadın kendini Nessa olarak tanıtırken gülümsedi. Neyse ki ikimize de dokunmaya çalışmadı. Belli ki beni paylaşmak istemiyordu ve ben de aynı şekilde hissediyordum.

"Yemekten önce biraz yalnız kalmak ister misiniz?" diye sordu. "İnsanlar zaten yemek yiyor, bu yüzden isterseniz büyük bir sorun değil. Burada yemekler gündeliktir."

Bane'e baktım.

Vay canına.

Evet.

Hâlâ dişlerini sıkıyordu ve ben artık büyü yaymıyordum bile. Seks yapmama planım daha fazla oral seks gerektirecekti. Çok daha fazla oral seks. Yine de karşı değildim.

"Şu yemeği bir an önce bitirelim," demeyi başardı Bane. Tarafsız kalmak için o kadar çabalıyordu ki neredeyse kendimi kötü hissedecektim.

Nessa'nın gözleri bana kaydı.

Bir nefes verdim. "Evet, bir dakika sürer. Ödünç alabileceğimiz bir dolabınız ya da başka bir şeyiniz var mı?"

Alçak bir hırıltı çıkardı.

Sanırım kirli bir sırmışız gibi dolapta takılma fikrinden hoşlanmadı.

Onu suçladığımı söyleyemem.

"Kralın burada bir ofisi var. Bane son kralın yerine beri kullanılmıyordu ama dün temizlemeye başladık. Bu işe yarar mı?"

"Bu mükemmel olurdu," diye kabul ettim.

Bizi bir koridordan geçirdi ve asansöre bindirdi. Biz ilerlerken Bane'in kolu belime dolanmış, sıkıca tutuyordu. Ben de benimkini ona doladım, bunun onu sakinleştireceğini umuyordum.

Olmadı.

Ofis, binanın en üst katına indiğimizde asansörün hemen karşısındaydı, bu yüzden güzeldi.

Nessa hazır olduğumuzda yemek odasını tarif etti ve Bane beni ofise sürüklerken ona teşekkür ettim.

Odanın etrafında bir sürü kutu ve bir sürü sahte bitki yığılıydı. Bolca da toz vardı. Ama masa boştu ve silinmiş gibi görünüyordu.

Bir sorun vardı:

Pencereler vardı.

Koridora bakan tüm duvar boyunca büyük pencereler vardı.

Bane beni hiç uyarmadan ahşap masanın üzerine kaldırdı ve ben de bir protesto sesi çıkardım. "Panjurları kapatmamız gerekiyor."

"Perdeleri siktir et."

"Kameralar da var mı?"

"Malikânenin kadın bölümünde olmaz. Teknisyenlerden herhangi birinin yanlışlıkla beni etkilemesi riskini göze alamam." Önümde diz çöktü, pantolonumu ve külotumu kabaca bacaklarımdan aşağı çekti. Bir kalp atışı sonra dili üzerimdeydi.

Nefes nefese, "*Panjurlar*, Bane" derken parmaklarım saçlarına gömüldü. Dünkü Oscar'ı hatırlıyor musun?"

Klitorisimi hafifçe ısırdı ve ona küfrederken neredeyse orgazm oluyordum.

"Cinsel bir şey yapmamamız gerekiyordu."

"Sadece seks yok demiştin." Klitorisimi emdi ve ben

inledim. "Bane."

Beni tekrar ısırdı. "Bu seks değil."

Beni iki parmağıyla sertçe doldururken, "Oral hâlâ seni beceriyor," diye nefes aldım. "İstemediğini söylemiştin."

"Kapa çeneni."

Yaladı, emdi ve ısırdı. Nefes alışlarımı ya da kalçalarımın sallanışını durduramıyordum. Doruğa ulaştığımda çığlık atmamı bile engelleyemedim, yine de elimle sesimi biraz bastırmayı başardım.

Bane sonunda yüzünü göbeğimden çekip odayı geçerek panjurları kapattığında biraz daha kontrollü görünüyordu.

Kapı da açıldı ama onu kapatıp kilitledi.

Birdenbire oda karanlığa gömüldü. Mistwood'a bakan pencereler sıkıca kapatılmıştı ve içeri sadece çok az miktarda ışık alıyordu.

Elektrik düğmesinin çevrildiğini duydum ama ışık . Yanmış olmalı.

Bane sordu, "Görebiliyor musun?"

"Görmem gerekiyor mu?" Göğsüm hâlâ ağır ağır inip kalkıyordu ve evet, . "Gerçekten de seks yapmamamız gerekiyordu."

"Sikim değil."

"Sana söyledim, oral seks hala-ohh, vay canına." Dilini tekrar göbeğimin üzerinde gezdirirken kelimeleri tısladım, taşa dönüştü. Beni daha geniş bir şekilde açık tutarken parmakları kalçalarımın saplandı ama dili sert, kaygan ve sıcaktı.

"Bu işte çok iyisin," dedim, saçlarını daha sıkı kavrarken.

Bane üç taş parmağını içime soktu. Başka bir doruk noktası beni parçaladığında tekrar haykırdım ve onu bastırmaya bile çalışmadım.

Yine de .

Dili çok iyi hissettiriyordu ama yeterli değildi. Daha fazlasını istedim. Daha fazlasına ihtiyacım vardı. *Ona* ihtiyacım vardı.

"Sikini bana ver."

"Seks yok demiştin."

"unut," diye hırladım. "Bana sikini ver, *şimdi*."

"Sen muhtaç küçük bir şeysin, değil mi?" diye homurdandı ama parmakları hâlâ içimdeyken bir kalp atışı kadar kısa bir sürede ayağa kalktı.

Pantolonunun düğmelerini açtım, fermuarını indirdim ve sikini serbest bıraktım. Olması gerekenden daha uzun sürdü ama şehvetimiz umursamayacak kadar ilerlemişti.

"Ağzını aç," dedi, ben onun taş gibi ereksiyonunu okşarken parmaklarını içimden çekerek.

Nedenini sormaya başladım ve parmaklarını dudaklarımın arasına kaydırды. Tenindeki zevkimin tadı gözlerimi döndürdü.

"Bana ne kadar ihtiyacın olduğunu tadabiliyor musun, tatlım?" Sözler alçak ve iğrençti. Neredeyse vahşi.

Ve onu daha çok istememi sağladılar.

Başımı salladım ve göğsü memnuniyetle gümbürdedi. "Sen bana aitsin." İnsan formuna geri döndü ve sikini girişime hizaladı. Yumuşak bir hareketle içimi doldurdu.

Parmaklarının arasında nefesim kesildi ve beni öpebilmek için parmaklarını kurtardı, yüzümü avuçlarının arasına aldı. Ellerim bileklerine dolandı ve o yavaşça içime girerken onu yerinde tuttu.

Derinden.

Başımı döndüren bir şekilde.

Beni daha önce de yavaşça sikmişti. Bane aslında bundan hoşlanıyor gibiydi. Vücudumun onunkine tepki olarak hareket etmesini izlerken gözlerindeki memnuniyeti fark etmiştim. Benim onu sevme şeklimi seviyordu -ki bu önemli görünüyordu.

Benimle sevişirken beni öptü, sadece kalçalarımı ayarlaması gerektiğinde yüzümü bıraktı.

Mutluluktu.

Saf, lezzetli bir mutluluk.

Ve sonunda birlikte paramparça olduğumuzda, beni seks yapmamanın korkunç bir fikir olduğuna ikna etmeyi başarmıştı.

Yine de bu vazgeçmem gerektiği anlamına gelmiyordu. Bazı korkunç fikirlerin devam ettirilmesi gerekiyordu.

Akşam yemeğine indiğimizde çiftleşmemiş kadınların çoğu gitmiş görünüyordu. Odanın yarısı boştu ve çiftleşmemiş erkeklerinkinden çok daha küçüktü.

"Seninle tanışmak için daha hevesli olacaklarını düşünmüştüm," diye mırıldandım ve Bane kıkırdadı.

"Onlar. Hepsi bu." Dudakları başımın tepesini okşadı.

Gözlerim muhteşem bir sarışına takıldı ve bana ters ters baktığını fark ettiğimde neden dikkatimi çektiğini anladım.

Sierra'ydı.

Vay be.

Bane sandalyesine oturup beni bir kez daha kucağına çekerken, "Eski nişanlın beni öldürmek istiyor gibi görünüyor," diye fısıldadım.

Hayatımın geri kalanında onun kalın kaslarının üzerinde oturmaktan kıcım uyuşacaktı. Belki sonunda kendi sandalyeme sahip olabilirdim. Baştan çıkarma planının bir noktada başarılı olduğunu varsayarsak.

"Gözleri kıpkırmızı. Gözyaşlarının kokusunu alabiliyorum. Senden nefret etmiyor, seni kıskanıyor." Dudakları kulağımı okşadı.

"Benden nefret ediyormuş gibi yapman gerekiyordu, Bane."

"Siktir et."

Kulak mememi dişlerinin arasına aldı ve oradaki üç piercingi hafifçe çekiştirerek bir ürpertiyle savaştırmamı sağladı.

"Sierra'yla konuşsam iyi olacak," diye itiraf ettim. Eğer rollerimizi oynamıyorsak, kötü gibi davranmama gerek yoktu. "Birimizin ondan özür dilemesi gerekiyor ve bunun sen olmasını istemiyorum. Bunun gerçekte olmayan bir anlamı olduğunu düşünecektir."

"Özür dileyecek bir şeyim yok. Onunla çiftleşmeyi hiç düşünmedim."

"Annen tam bir pislikti ve Sierra ağlıyordu. Müdahale edemeyeceğim kadar çok kız kardeşim var." Ayağa kalktım ve Bane beni durdurmaya çalışmadı.

Sanırım onun tarafsızlığı bazen benim lehime işliyordu.

Sierra'ya doğru yürüdüm ve etrafımdaki oda sessizliğe gömüldü.

Sierra'nın yanında oturan kadın yana doğru kayarak bana geniş bir alan açtı.

"Hey," dedim Sierra'nın yanına oturarak.

kaçırdı ve birkaç damla gözyaşını daha sildi.

Eyvah.

Biri ağladığında onu teselli eden bir kız kardeş değildim. Yani, bunu yapabilirdim. Ama biri zor durumdaysa, bu rolü genellikle Avery ya da Clem üstlenirdi.

"İşler umduğun gibi gitmediği için üzgünüm," dedim ve az önce dünyanın en kötü özrünü dilediğimi fark ettiğimde içten içe irkildim. "Esas olarak, Bane'in annesinin sana her şeyin yolunda gideceğini düşündürdüğü için üzgünüm. Onun yaptığı çok boktan bir şeydi."

...belki de Bane'in kucağında kalmalıydım.

Hiçbir şey söylememek daha da zalimce gelmişti ama görünüşe göre insanları rahatlatma konusunda kesinlikle berbatım.

"Artık asla gargoyle bebeklerim olmayacak," dedi kızgın, sulu gözlerini bana çevirerek. "Tabii onu sperm bağışlamaya ikna etmezsen."

Öksürerek . "Böyle bir şey . Ama çocuklarınızın yarı yarıya gargoyle olma şansı var ve başka bir sürü

havalı büyölü varlıklar. Hiç bir vampirle birlikte oldun mu? Yatakta harika olmaları gerekiyor. Isırma olayı eğlenceli. Ve çiftleşmiş kurtadamlar şu düğüm atma şeyini yaparlar, ki bu-

Bane hırladı.

Yüksek sesle.

Öfkeyle.

Tekrar öksürdüm.

Evet, o dinlerken başka tür yaratıklarla seks hakkında konuşmak, onlarla yattığımı iddia etmesem bile, muhtemelen harika bir çağrı değildi.

"Dişi canavarlar zaman başka canavarlarla çiftleşir," dedi gözlerini daha da öfkeyle silerek. "Belli ki kraliçe olmaya hazır değilsin."

"Kraliçe olmayı ben istemedim. Sadece Oscar'la çiftleşmekten kurtulmak istedim. O harika bir adam. Gerçekten romantik. Ama ben romantizmden pek hoşlanmam."

Daha fazla sessizlik oldu.

Diğer tarafımdaki kadın, "Biliyor musun, birisinin bir başkasına aşık bir izi kırmasıyla ilgili bir hikaye duymuştum," dedi.

Bakışlarım ona doğru kaydı. "Öyle mi?"

Başını salladı. "Hepimiz kilit altında olduğumuz için artık böyle bir şey olmuyor. Ama duvarlar inşa edilmeden önce, istenmeyen bir eş bağına verilen cevap buydu. Sadece onu isteyen bir kadın bulurlardı. Tabii adam berbat değilse. Sonra da onu öldürmek için bir araya gelirlerdi."

Hmm.

"Oscar'ın kalbini kazanmaya çalışmak için gönüllü olmak isteyen varsa bana haber versin."

"Ondan biraz hoşlanmıştım," diye cıvıldadı bir kadın, odanın arka tarafından. "Onun bir fotoğrafı var mı? Fotoğraflarını görmemize izin vermiyorlar."

"Ciddi misin? Dick move."

Bir başka kadın kaşlarını çatarak, "Bizi göremedikleri için oyun alanını eşitlemesi gerekiyor," dedi. "Sanki burada kilitli olmak oyun alanını yeterince eşitlemiyormuş gibi."

"Ben arkanı kollarım. Bana kur yapmaya çalışırken birkaç resim gönderdi. Neyse ki penis resmi yoktu. Sanırım bakire olmak bu konuda yardımcı oluyor." Cebimden yeni telefonumu çıkardım.

Lex öğle yemeği sırasında bana yenisini getirmişti. Rehberimi senkronize etmişti ama mesajlarımı aktarmayı başaramamıştı. Oscar ya da arkadaşlarından biri bu işi halledebilirdi ama malum nedenlerden dolayı onlardan isteyemezdik.

"Oh. Belki de değil."

Telefonum Bane'den gelen bir mesajla titredi ve indirmek için dokunmadan önce ona minnettar bir bakış attım. Oscar'ın beyaz düğmeli gömleğiyle sırtıttığı bir resim ekranı doldurdu.

Sierra ona baktı ve uzun bir süre inceledi. Sonra hızla başka tarafa bakmadan önce dudağını ısırdı.

Kesinlikle onun seksi olduğunu düşünüyordu.

Yani, ateşliydi. Hoşlanmadığım şey kişiliği idi.

Yanımdaki diğer kıza , o da odanın içinde dolaştırdı. Birkaçı takdir sesleri çıkardı.

"Onunla nasıl çıkacağız?" diye sordu odanın karşısındaki başka bir kız.

"Künye mevcutken bizimle gösterim odalarında buluşmayacak."

"İyi bir noktaya değindin," diye katıldım.

Bane tahttan isteksizce, "Biri onunla bağ kurmak isterse, onları birlikte teknoloji odasına kilitleyebiliriz," dedi. "En kötü ihtimalle hiçbir şey çıkmaz. Onları yiyeceklerle gönderirsek, dışarı çıkmadan birkaç hafta idare edebilirler."

Odada birkaç *ooh sesi* yükseldi.

"Kulağa skandal gibi geliyor," diye alay

etti biri.

Kızlardan biri, "Onunla randevularımızın videolarını yeniden izlememiz ve düşünmemiz için bize biraz zaman verin," diye seslendi.

"Anlaştık," diye kabul ettim.

"Yakın çevre bundan hoşlanmayacak," diye uyardı Nessa.

"Yakın çevremiz kiminle çiftleşeceğimize karar veremez," dedi yakınındaki bir kadın kararlı bir şekilde. "Ve son sözü kral söyler. Belli ki o da aynı fikirde."

Odayı geçti ve yanımdaki piliç daha da yana kaydı, böylece yeni gelen yanıma oturabildi. Uzun boylu ve güçlüydü, koyu tenliydi ve kalın, kıvrıkcık siyah saçları vardı. "Dur sana numaramı vereyim. Adım Layla. Oscar'ı elinden almak isteyen biri olursa sana haber verebilirim."

Numarayı okudu ve ben de ona içinde adımın geçtiği kısa bir mesaj gönderdim.

BEN

Ben Zora Sheffield.

Uzun bir süre mesaja baktım ve göz kırptım. Ben ve Bane çiftleşmiştik.

Onun soyadını kullanacaktım ve ne olduğunu bile bilmiyordum.

Bir mesaj önce Layla'nın gözlerini uzun bir süre üzerimde hissettim.

LAYLA

Staley, stay-lee olarak telaffuz edilir

Bakışlarım ona kaydı ve o da bana küçük bir gülümseme verdi. Bane tekrar hırladı ve ben geriye doğru baktım.

Doğru.

Hâlâ sahiplenici hissediyordu. Sierra'nın sperm bağışi hakkındaki soruları muhtemelen buna yardımcı olmamıştı.

"Bize rol yapmana gerek yok. Nessa bize durumun ne olduğunu çoktan anlattı. Kimse kimsenin ölmesini istemiyor, bu yüzden sırrınız güvende." Layla

bana göz kırptı. "Ve canavarlar hakkında herhangi bir sorunuz olursa, bana mesaj atmaktan çekinmeyin. Artı..."

Telefonunu açtı ve beni Eşleşmemiş Canavar Piliçler adlı bir grup sohbetine davet etti.

Bir iniltiyi bastırdım. Vampir Malikânesi Kankaları mesaj grubundan bir ay önce, Hale'in kızıyla ilgili sinir bozucu bir tartışmadan sonra ayrılmıştım. O adam benim kardeşim sayılırdı.

Sürekli mesaj almamak çok güzeldi.

Layla sırtıttı. "Bu çılgın bir grup sohbeti değil, endişelenme. Sadece acil durumlar ya da büyük haberler için. Emin olmak için geçmiş mesajlara göz atabilirsin."

"Tamam, teşekkürler."

"Hızlı bir cevaba ihtiyacınız varsa ve ben yanıt vermiyorsam, herkese mesaj atın. Her zaman etrafta birileri vardır."

"*Hepimiz* her zaman ," bir başkası.

Sierra yine burnunu çekti. "Bane'den bağış yapmasını istemek mantıksız değil. Eğer onunla konuşursan..."

Ayağa kalktım, kızgınlığım nezaketle savaşıırken garip bir şekilde omzunu okşadım. "Tür züppeliği yapma. Canavar denizinde bir sürü azgın, çaresiz balık var."

Bununla birlikte, aceleyle Bane'in yanına döndüm.

Kesinlikle insanları rahatlatma işine girmemeliyim.

Yine de canavar kadınlar oldukça yakın görünüyorlardı. Başka biri kolunu Sierra'nın sırtına doladı ve ona gevşekçe sarıldı.

Onu daha iyi hissettirebileceklerini ve sperm bağışı olayından vazgeçirebileceklerini umuyordum. Bu, bu konuda rahat olan insanlar için harikaydı ama Bane çok sahipleniciydi, bunun olacağını sanmıyordum.

Ve dürüst olmak gerekirse? Bu konuda tamamen rahat değildim. Açıkçası bu seçimi yapması gereken kişi oydu ve ona asla söyleyemezdim,

Ama eğer yaparsa bu ikimizi de etkiler. Sierra açıkça onun sadece bir donörden daha fazlası olmasını istiyordu ve eğer bir bebek olursa, onun bebeğin hayatına dahil olmasını istiyordu.

O da onların hayatında olmak isteyecek kadar iyi biriydi.

Peki bu beni nerede bırakacaktı?

Ait olmayan garip arkadaş.

Gargoylelerin soyu tükenmemiştir, bu yüzden bu fikir bana çok saçma geldi. Bir eş alabilir ve birkaç tane doğurabilirdi. Onun ve benim de birkaç tane olabilirdi. Diğer insanlarla çiftleşerek türlerini daha da çoğaltabilirlerdi.

Her neyse, tüm bunlar bir yana, onu onunla paylaşmak istemedim.

Bane'e geri döndüm ve artık bir rol oynamak zorunda olmadığımız için yanındaki boş koltuğa oturmaya çalıştım. Onun yerine beni kucağına aldı.

"Canavar denizinde bir sürü azgın, çaresiz balık var, değil mi?" diye mırıldandı kulağıma.

"Bu doğru," fısıldadım.

Göğsü guruldadı. Arkasında mizah vardı.

"Sperm bağışlamak istemiyorsun, değil mi?"

"Hayır. Benim serbest bırakmamı içinde hissedecek tek kişi sensin." Dudakları kulağıma değdi, sözleri içimi ısıttı. "Kalçalarına damlayan kokumu hâlâ alabiliyorum."

Yanaklarım ısındı. "Bir tuvalette durmalıydık." "Bunu daha çok sevdim."

İtiraf etmeye hazır olmasam da ben de istiyordum.

Yemeğine yeniden odaklanmadan önce kulağımın kabuğunu, sonra boğazımı öptü ve sonunda ben de kendiminkine yumuldum.

Belki insanları rahatlatma konusunda berbat biriydim ama diğerk canavar kadınlarla iyi anlaşıyor gibiydim.

eleven

Z ROA

Sorunsuz bir şekilde odamıza ve yatağımıza geri döndük. Her ne kadar ikimiz de seks yapmama kuralından nefret etsek de, dönüş yolunda ikimiz de regl dönemim başlayana kadar bunu tekrar yapmamanın en akıllıca yol olacağı konusunda hemfikiridik. O zamana kadar sadece bir haftam vardı, bu yüzden büyük bir mesele gibi görünmüyordu.

.

O sabahın tekrarını önlemek için pijamalarımı giydim ve önceki gece nasıl uyuduysak öyle uyudum. Bane'in siki için tek yer hala kalçalarımın arasındaydı, o yüzden oraya gitti.

Kanatları üzerimi örtmeden uyuyabilmem için yatağımızın üzerine bir gölgelik yaptırmamız gerekiyordu ama kanatları kumaş bir kapaktan çok daha rahatlatıcıydı. Ve eğer bir gölgelik alırsak, Bane'in kazara kanatlarıyla onu yırtma ihtimali çok yüksekti.

Bu yüzden, sarılmak şu anda en iyi seçenek gibi görünüyordu.

Uyandığımızda ikimiz de azgın olmamıza rağmen geceyi ve sabahı sorunsuz atlattık. Bane duş alırken ben de uyandıktan sonra kahve yaptım.

Gelip yanıma oturduğunda balkonda oturuyordum. Bardağı ona uzattığımda içini çekti ama dudaklarına götürdü.

Yüzü tiksintiyle buruştuğunda sırtımama engel olamadım.

"Daha iyi misin?"

" sanmıyorum." Yazık.

İçkimi geri verdi ve birkaç dakika huzur içinde oturdum. "Burada havuzunuz var mı?" Bakışlarımı manzaraya dikerek sordum.

"Evet ve hayır. Bir havuzumuz var ama çok büyük değil. Dibi, sizi Mistwood'un dışındaki bir göle dökmeden önce kilometrelerce devam eden bir yeraltı nehrine bağlanıyor. Kurtların gölünden çok daha uzakta ve çeşitli su canavarlarıyla dolu."

Gözlerim neredeyse yerinden fırlayacaktı. "Ne?! Kulağa harika geliyor! Hadi gidelim." Ayağa fırladım ama Bane başını salladı.

"Yanında yüzüyor olsam bile, şu anda bunu tamamen güvenli hale getirmenin bir yolu yok. Asla kız kardeşlerinin havuzları gibi olmayacak. Orada yaşayan ve büyülerini oraya akıtan çok fazla canavar türü var."

Söndüm. "Oh."

"Başka bir havuz inşa edebilirim."

"Halkın benden nefret ediyor. Yüzecek bir yerim olsun diye paralarını harcamana razı olmayacaklar."

"Benim kendi param var, Zora. Genç değilim. Sana Hale'ninki gibi bir havuz inşa etmekten mutluluk duyarım."

"Hale'in havuzu drama neden oldu ve halkı Blair'i *sevdi*. Burada içinde bulunduğumuz durum bu değil."

Bana hırladı. "Oscar'ın bağı koptuğunda gerçeği hemen anlayacaklar."

" değil. Beni sevmek zorunda değiller. Çoğu insan sevmez."

"Neden böyle düşünüyorsun ki?"

Yüzümü buruşturdum, hâlâ ormana doğru bakıyordum. "Boş ver."

"Anlat bana." Sesinde gerçekten şaka yapmadığını belli eden bir ton vardı.

"O kadar da büyük bir mesele değil. İnsanlar bazen çok fazla olduğumu düşünüyor. Bunun için endişelenmeyin."

Gözleri kısıldı. "Siktir et onları."

Ben de kendiminkini yuvarladım. "Senden başka kimseyi becermemi istemediğini sanıyordum."

"Bütün canavarlar böyledir, Zora. Çok kızgın. Çok gürültülü. Çok vahşi. Çok tutkulu. Çok *farklı*. Bazılarımızın dokunaçları var. Diğerlerinin çılgın çiftleşme ritüelleri var. Ben bir kayaya dönüşüyorum, Tanrı aşkına. Sen buraya aitsin."

Dudaklarımın hafifçe yukarı doğru kıvrılmasına engel

olamadım. Haklı olduğu bir nokta vardı.

"Ve bilgin olsun, sana dokunan herkes ölecek. Eğer başka biriyle yatarsan, onun bağırsaklarını boğazından söküşümü izlersin. Sen bana aitsin."

"Yani eğer birinin ölmesine ihtiyacım olursa, ona sarılmalıyım."

"Eğer birinin ölmesini istersen, bana söylemelisin, böylece onu öldürebilirim."

"Eğer tüm canavarlar çok vahşi ve çok öfkeliyse, neden her zaman sakin ve medeni olmak için bu kadar çabalıyorsunuz?" Uzun zamandır aklımı kurcalayan soruyu nihayet dile getirerek sordum.

Bane hemen cevap vermedi.

Ona baktım ve ağaçları incelediğini gördüm. Mutsuz görünüyordu. Belki de konuşmak istemediği bir konuya değinmiştim.

Yine de ona açılmıştım. Eğer bana açılmak istemezse, konuşma resmen sona erecekti.

İçimi yudumladım ve bekledim.

Sonunda şöyle dedi: "Annemle babam çok tartıştı. Sürekli. Annem, ona sözlü olarak saldırdığında bile barışı korumaya çalıştı. Bu yüzden hala

ve mesajlarıyla beni çıldırtmasına rağmen neden burada yaşamasına izin verdiğimi. Zalim biriydi. Fiziksel olarak değil ama sözleri onu çok incitti. Bunu her gün gözlerinde gördüm. Daha fazla çocuğu olabilirdi ama onunla daha fazla başa çıkamadı. Ona izin vermezdim. Hiç kimse bu şekilde davranılmayı hak etmez."

Boğazım duygularla şişti. Hay

sikeyim.

Ona karşı kendimi kaybetmişim. Ona bağırmışım. Çocukluğuna geri mi dönmüştü? Ona babasını mı hatırlatmışım?

"Onun gibi olmamak için kendimi kontrol altında tutuyorum. İnsanlar zalim olmadan da vahşi ve öfkeli olabilirler ama *ben* olabilir miyim bilmiyorum. Bu yüzden buna izin vermiyorum. Ya da vermemeye çalışıyorum. Bu durum bunu daha da zorlaştırdı" diye itiraf etti.

"Ben bir sürtük gibi davrandığımda ve seni incittiğimde bile bana kırıcı bir şey söylemedin," diye karşılık verdim. "İstedin mi?"

"Tabii ki hayır. Sen benimsin. Seni asla bu şekilde incitemem." Sözleri hırıltılı çıkmıştı.

"O zaman belki de kendini düşündüğün kadar kontrol etmek zorunda değilsindir, Bane."

Buna cevap vermedi.

"Eğer adamlarından birine, gerçekten de bir pislik gibi davrandığında, onun bir pislik olduğunu söyleseydin, babana dönüşmezdin. Tıpkı ben sana şirretlik yaptığımda senin ona dönüşmediğin gibi."

"Şirretlik yapmıyordun. Korkmuştun. Ve incinmiştin. Bana saldırmaya çalışmadığını gözlerinden anlayabiliyordum. Bağımızı istemediğimi söylediğimde seni incittim."

"Panikledim ve paniklediğimde kendimi incittim. Senin hatan olsa bile, bir ilişki içindeyken tüm acılardan kaçınmanın gerçekten bir yolu olduğunu sanmıyorum. Bizler sadece insanız. İnsanlar yanlış anlar. Anlaşmazlıklar yaşarlar. Özellikle de senin ve benim gibi bağımsız, inatçı insanlarsa."

"Ben inatçı değilim," dedi Bane.

. "Sana kafamda Bay Kontrol Manyağı diyordum."

"Eğer doğru olmasaydı, saldırgan olurdu," diye homurdandı, ama sesi gerçekten kızgın değildi. "Gel kucağıma otur, tatlım."

"Gel benimkine otur," diye karşılık verdim.

Kıkırdadı ama bir an sonra beni yerimden kaldırdı ve altıma oturdu.

"Eğer seni daha iyi hissettirecekse, ben de bir kontrol manyağıyım."

"Fark ettim." Salarımlın bir kısmını çekerek başımı yaklaştırdı ve alnımın yanağını yasladı. Eli kalçamda duruyordu, rahat ama samimiydi. "Beni tahrik ediyor."

"Her şey seni ediyor." "Bu

doğru bir nokta."

"Senin için daha iyi bir lakaba ihtiyacım var. Sıkıcı olanlar bile daha iyi olurdu. Ben Babe'i seviyorum."

"Ben gargoyle kralıyım. Bana *bebeğim* diyemezsin."

Dudaklarım kıvrıldı. "Belki de annen döllenme olayını denemeli. Eğer Sierra önerirse, bunu gerçekten yapabilir, *bebeğim*."

Bane tiksinti dolu bir ses çıkardı. "Annemin döllenmesi hakkında konuşmak istemiyorum."

"ama, bu çok moral verici bir konu."

Karnımı gıdıkladı ve ellerini uzaklaştırmaya çalışırken güldüm. Sonunda onu durmaya ikna ettiğimde benimle birlikte kıkırdıyordu, gözlerim çok gülmekten yaşlarla ıslanmıştı.

Kahvemden bir yudum daha alıp tekrar ağaçlara bakarken kahkahalarım azaldı. Alnım bir kez daha onun yanağına yaslandı. "Annen ona karşı seni savundu mu?"

"Sözleri hiçbir zaman beni ya da kardeşlerimi hedef almadı, o yüzden buna hiç gerek duymadı. Yine de yapardı. Durum seninki gibi değildi. Annen senin için ayağa kalkmadı, değil mi?"

Dudağımı ısırdım, boğazım yine şişti. "Hayır. Babam bir canavardı. Sıfat, isim değil. O bir kurt adamdı. Curtis'le tanışmadan önce bile onlara karşı temkinliydim ama kız kardeşlerim sadece yaralı olduğumu düşünüyorlardı. Haklıydılar da. Bütün kurtadamlar kötü değildir, Porter harikadır. Ama babam değildi. Onlar beni doğurmadan çok önce anneme zarar vermişti."

"İlk etapta hamile kalmak istememişti. Bunu bana ben altı ya da yedi yaşındayken söylemişti. Çocuğunu ondan korumak için doğum kontrol hapi kullanıyordu. Ama adam onu bulmuş ve yok etmiş. Bu yüzden neredeyse onu öldürüyordu. Birkaç hafta sonra hamileydi. Bana zarar verdi çünkü kendini hayatta tutmak için buna mecbur hissediyordu. Onun iyi tarafında kalmanın yolu buydu. O sadece... bundan zevk alıyordu," dedim.

"Onun gibi olacağından endişeleniyorsun." Bane'in bakışları üzerimdeydi ama ben dönüp bakmadım.

Ona çoktan söylemiştim. "Asla bir eş almayacaktım. Bir tane istedim. Belki Clementine'den bile daha çok istedim. Bana bakacak kimsem hiç olmadı, biliyor musun? Kız kardeşlerim bile. Onları çok seviyorum ama yemek yapmayı bile bilmiyorlardı. Kendi başlarına olmanın nasıl bir şey olduğu hakkında hiçbir fikirleri yoktu. Izzy zor bir çocukluk geçirdi ama benimki..."

Başımı salladım. "Annem ve babam ölmeden önce kendime bakıyordum. Sonrasında kız kardeşlerime de baktım. Ve bunu yaptığım için mutluyum. Sadece bazen kendimi yalnız hissediyordum, her sabah uyanıp tek başıma kahvaltı yapmak. Akşam yemeğini de tek başıma yapıyordum. Sadece mısır gevreği yiyebilirdik. Her öğün dışarıda yiyebilirdik. Başta bunun için paramız yoktu, ancak güvenli evin parası ödendi ve çevrimiçi işlerimiz finansal olarak iyi olmamızı sağlayacak kadar hızlı bir şekilde iyi gitti. Ben sadece... yapamadım."

"Kendinize bakmak kendinizi güvende hissetmenizi sağlar. Size kontrol edebileceğiniz bir şey verir."

Gülüşüm titrekti. "Sanırım. Her neyse, bir eşim olsun istedim. Benimki de annemin eşi gibi olursa kendimi korumak için neye dönüşeceğimden korkuyordum.

bağ. Bu yüzden, asla kendi aileme sahip olamayacağım anlamına gelse bile bunu asla yapmayacağıma kendimi ikna ettim."

Her zaman umutsuzca istediğim bir şeydi. Sadece yeterince umutsuzca değil.

"Sonra Oscar'la tanıştın ve başka seçeneğin kalmadı."

"Başka seçeneğimin olmaması berbattı," diye katıldım. "Ama en kötüsü babamdı. Herkes onun hakkında ne derdi biliyor musun?"

Bir anlık duraksamadan sonra Bane alçak sesle, "İyi miydi?" diye sordu.

"En iyisi. Herkes aynı fikirdeydi. Kız kardeşlerimin anneleri. İş arkadaşları. Sürüsündeki diğer insanlar. Onun ne kadar iyi biri olduğunu anlatıp durdular. Bu yönüyle tanınırdı."

"Siktir."

"Oscar'ın öyle olduğunu söylemiyorum. Bazı insanların gerçekten iyi olduğunu biliyorum. Ama onunla çiftleşseydim, uzun, çok uzun bir süre onun böyle biri olmasından korkarak yaşardım. Belki de tüm hayatım boyunca."

Kalçamı hafifçe sıktı. "Özür dilerim. Farkında olsaydım seni onunla daha fazla zaman geçirmeye zorlamazdım. Asla annen gibi olamayacağını biliyorsun, değil mi?"

"Bunu düşünmek hoşuma gidiyor."

"Ben ciddiym, Zora. Hayatını kurtarmak için kız kardeşlerinden vazgeçer miydin?"

"Asla." Kelime keskin çıktı.

"Sen ondan daha güçlüsün. Daha sert. Sana neye mal olursa olsun, kimsenin seni kontrol etmesine ya da sevdiğin insanları incitmesine asla izin vermezsin. Ve çocuklarımız olduğunda, onlara senin kadar güçlü olmayı öğreteceğiz."

Gözlerim acıdı. "Daha güçlü. Onlara daha güçlü olmayı öğretelim."

"Daha güçlü olabilmenin tek yolu nasıl dövüşüleceğini bilmendir, tatlım."

Ona yumuşak, ağlamaklı bir kahkaha attım. "Bu saımalık ama yine de minnettarım."

Bir damla gözyaşını sildi. "Bu saımalık değil. Nasıl dövüşüleceğini öğrenmek istiyorsan sana öğretirim."

"Gerçekten güçlü olan büyülü bir varlığı asla alt edemeyeceğim."

"Tabii ki yapacaksın. Süper hızın var. Bunu bir bıçak ve sihirli bir yumrukla birleştirirsen bir gargoyle'u bile alt edebilirsin."

"şimdi saımalamaya başladın," dedim ama gülümsememe daha fazla engel olamadım. "Ayrıca, bir gargoyle'u nasıl alt edeceğimi öğrenmeme gerek yok. Bunun için bir eşim var."

Göğsü memnuniyetle gümbürdedi. "Kesinlikle öyle." Elini boğazıma götürdü ve parmaklarını oraya koyduğu işaretin üzerinde hafifçe gezdirdi. "Dikenleri seviyorum. Bunun kadar hoşuma gidecek bir işaret bulamazdım."

Yüzüm ısındı. "Güzel, çünkü ona takılıp kaldın. Ve bana. Sonsuza kadar."

"Bu bir söz olsa iyi olur, tatlım."

Başımı çevirdim ve yanağını hafifçe öptüm. "Belki de öyledir, *bebeğim*."

Nefret ettiği lakabının intikamını almak için yine karnımı gıdıkladı ve ben bir kahkahayı daha bastıramadım.

"Hmm, yeni havuzumuz neye benzesin?" diye sorarak ortamı yumuşattı. "Bana Bebeğim demeye devam edersen, belki ceza olarak onu sikim gibi şekillendiririm. Gizli olması gerekir ama bunu gerıekleştirebilirim."

Tekrar güldüm, daha yüksek sesle.

Onunla konuşmak beni daha iyi

hissettirdi. Çok daha iyi.

Bir şekilde daha güvenli.

"Yüzmek istediğimde kız kardeşlerimi ziyaret edebilirim. Küvetimiz büyük, bu yüzden havuz olmadan da idare edebilirim."

Bane bir anlaşmazlık sesi çıkardı. "Eşinin kendine ait bir havuzu olmasını sağlamayan tek kral ben olmayacağım, Zora. Bir tane daha inşa ediyorum. Bu konuda tartışmayacağız."

"Bunu bir kraliyet gururu meselesine dönüştürme. O kadar da büyük bir mesele değil." bir fikir geldi. "Bekle... Çiftleşmemiş kadınların havuzu var mı? Eğer varsa, nehre bağlı olamaz. Aksi takdirde, bazı erkekler geçmek için onu kullanabilir."

Bunu düşündü. "Tüm su canavarı dişileri genç yaşta çiftleşir, her zaman diğer su canavarlarıyla. Hemen hemen buna mecburlar. Dişilerin kanadında nadiren yavru olur... ama sanırım bir havuzları var."

"Onlara sorabilirim."

Yanımdaki masadan telefonumu aldım ve bir gece önce beni ekledikleri grup sohbetini açtım. Henüz kimse mesaj göndermemişti, bu da Vampir Malikânesi'ndeki gibi olmayacağına dair iyi bir işaret gibiydi.

BEN

Hey, hızlı bir soru. Havuzunuz var mı?

LAYLA

Var, ama nadiren kullanılıyor

BEN

Nehre bağlanmıyor, değil mi?

LAYLA

Hayır.

BEN

sakıncası var mı?

SIERRA

Ben

olsam

LAYLA

Arkadaşın Canavar Malikanesi'nin sahibi, Zora. Havuzunu kullanmak için sormana gerek yok ;)

"Haklı olduğu bir nokta var," diye kabul etti Bane.

"Buranın gerçek sahibi sen değilsin. Bir sonraki canavar kral burayı devralacak, değil mi?"

"Teorik olarak. Ama o kadar uzun süredir kralım ki, mülkiyeti insani yollarla devretmek basit bir mesele olmayacak. Tüm evraklarda şirketimin adı var."

Yani belki de o almıştır.

Laylaya bir teşekkür mesajı attım ve telefonumu tekrar masaya bıraktım.

"Bugün başka toplantıların var mı?" diye sordum.

"Eminim öyledir. Zamanımı boşa harcamak isteyen daha fazla çiftleşmemiş erkek olmalı."

"İsteseydin onları atlayabilir miydin?"

"Tabii ki. Ama hikayemize inanmalarını istiyorsak, normal davranmak zorundayım. Ve ne yazık ki benim normalim, anlamsız olduğunu bilsem bile toplantılara katılmak."

"Doğru. Bunlar için seninle olmam gerekecek. Daha sonra yüzmeye gitmek ister misin?"

"Tatlım, eğer soru bikinili olmansa, cevabım her zaman evet olacaktır."

Ona sırtıttım. "Tek parça giyebilirim."

"Kıyafetlerini gördüm, hatırladın mı? Tek parça kıyafetin yok." Bu doğruydı.

Ama sırf onunla uğraşmak için bir tane alabilirim.

Sıkılıp ofiste biraz dolaşmadan önce günün yarısını atlatmıştık. Bane bilgisayarının kilidini açmış ve katıldığım ilk toplantıdan önce bana serbestçe dolaşmamı teklif etmişti ama buna ihtiyacım olmadığına karar verdim. Sierra'yla ilgilenmediğine güveniyordum. İlgilenseydi yıllar önce onunla çiftleşebilirdi.

Ve doğrusu, sürekli bana baktığı için, onu benden daha çekici bulup bulmadığını merak etmeme gerek yoktu.

O yapmadı.

Karşısındaki sandalyede oturan adam, amacını anlamadığım bir departmanın finansal planı hakkında ayrıntılı bilgi istiyordu. Bane belli ki bunun önemli olduğunu düşünüyordu, çünkü çok fazla ayrıntı vardı ve hepsini biliyordu.

Yine de sıkılmıştım.

Toplantı sonsuza kadar devam etti.

Ve çiftleşmemiş bir adamla birlikteydi, bu yüzden sadece işi uzatmak ve Bane ile aramdaki durumu daha iyi anlamak için sorular sorduğuna emindim.

Pencerelerden birinden baktım, altımızdaki kaldırımda yürüyen bir çifti izliyordum. El ele tutuşuyorlardı. Clem onlara çok sevimli derdi.

Belki ben de biraz sevimli olduklarını düşündüm.

Aşk hâlâ bir zayıflıktı... ama belki de bu kötü bir şey değildi. Belki de hepimizin bazen zayıf olmaya ihtiyacı vardır. Bane'e travmatik çocukluğumu anlatırken kendimi kesinlikle güçlü hissetmemiştim ama ya sonra? Yalnız olmadığımı hissettim. Bu biraz zayıflığı kabul etmeye değerdi.

Bane ile görüşen adam boğazını temizledi. "Rahatsız görünüyorsunuz. Yardımcı olabileceğim bir şey var mı? Bu baskı durumunun istediğin gibi olmadığını hissediyorum."

"Aynı odada birini duymak için canavar olmana gerek yok," dedim arkama bakmadan. "Eğer benimle konuşacaksan, en azından ben burada yokken konuş."

"Ben-" diye itiraz etti ama Bane'in yanına gidip kucağına oturup sırtımı göğsüne yasladığımda sözünü kesti. Kollarını hemen bana doladı ve biraz gevşedi. "Eğer bağımız hakkında sorular soracaksan, bu toplantı bitmiştir."

Adam destek ister gibi Bane'e baktı ve Bane'in göğsü bir hırıltıyla gümbürdedi. Yine de bir şey söylemedi.

Adam bana ters bakarak finansal planına yeniden odaklandı.

Sonunda havuza vardığımızda BANE BİR KEZ DAHA gergindi ve sinirliydi. Mayolarımızı yanımızda getirmiş ve ofisinden çıkmadan önce üzerimizi değiştirmiştik ve son toplantıdan daha yeni çıkmıştık.

Sierra başka bir kadınla birlikte oturuyordu ve çıplak olması durumunda meme uçlarını daha da belirginleştiren şeffaf beyaz bir bikini giymişti.

Bakışlarım Bane'e kaydı ama bana o kadar dikkatle bakıyordu ki onu görüp görmediğini merak bile etmedim.

Yapmamıştı.

Çiftleşmemiş bayanların havuzu geniş ve derindi, parlak siyah fayanslarla yapılmıştı. Arkasında gizli bir mağara bulunan devasa bir şelale ve bir ya da iki tünel gibi görünen bir şey vardı. Tünel konusunda hayal görüp görmediğimi anlamak için etrafta yüzmem gerekiyordu.

En sevdiğim maksî elbise mayomu başımdan çekip yakındaki bir sandalyeye attım, sonra aşırı uyarılmış arkadaşımı benimle birlikte suyun sığ kısmına çektim. Gözleri en sevdiğim kırmızı bikinimin üzerinde gezinirken kavrulduğunu hissetti ama bu hoş bir sıcaklıktı.

Suyun derinliklerine doğru ilerlerken eli benimkinde kaldı.

"Eğer suyun altında çok uzun süre kalırsam, yukarı çıkmamı istediğini bildirmek için aşağıya bir şey at," dedim, su ayakta durulamayacak kadar derinleşirken. Bane'in çenesi henüz ıslanmamıştı bile. Aptalca uzun olmak büyük bir avantajdı.

"Suyun altında istediğin kadar seninle kalabilirim," dedi. "Gargoyle formundayken nefes almama gerek yok."

Göz
kırdım.

Bu...

Vay canına.

Vay canına.

"Bu bütün olasılıklar dünyasının kapılarını açıyor. Kız kardeşlerim çok kıskanacak." Ona bir sırıtış attım, sonra da aşağıya daldım.

Beni takip ederken yer değiştirdi.

Bir tünel olduğunu düşündüğüm yere doğru yüzdüm ve derin, kıvrımlı bir döngü bulduğumda tüm ruh halim aydınlandı. İçinde küçük çıkıntılar ve mağaralar vardı, Bane'in bahsettiği su canavarları gibi orada yaşayan birinin uyumak için kullanacağı türden alanlar.

Hepsini keşfettik, sonunda en rahat su altı mağarasına girip Bane'i çekmeden önce geniş bir daire çizdik.

Beni hemen kollarının arasına aldı ve sıkıca sarıldı.

Göğsüne doğru sokuldum. Adam tam anlamıyla bir kaya kadar sertti ama sıcaktı. Onun şeklini ve teninin bana verdiği hissi seviyordum.

Belki de tüm bu drama rağmen şansım yaver gitmişti.

Sonunda ortaya çıktık.

Muhtemelen akşam yemeğine yine geç kalacağımızı biliyordum ama umurunda değildi. Sadece yemekti. Bane ile yüzmek çok daha iyiydi.

Sierra eşyalarımızı bıraktığımız sandalyenin üzerinde bekliyordu, neyse ki üzerinde şeffaf bikini üstünün üzerine dar bir atlet vardı. Telefonlarımız ve benim örtüm, Bane'in gömleğiyle birlikte mobilyaların altına atılmıştı.

En azından gömleğini giymemişti.

Onu öldürmem falan gerekirdi.

Belki de Bane onu benim için öldürmek zorunda kalacaktı.

Bir gargoylle ile başa çıkabileceğimi düşünecek kadar hayalperest değildim. Ben aslında bir avdım.

Odayı geçerken Bane h  l   gergin g  r  n  yordu. Bir siren olduğum d     n  l  rse, suyun altında olmak onu benim kadar rahatlatmıyordu. Sierra olayını benim halletmem gerekecekti, b  ylece pi  man olacağı bir   ey yapmayacaktı.

"Ne istiyorsun?"   n  ne geçerek sordum. Elleri kalalarım   indi ve beni haklı çıkardı.

Ben onun e iydim.

Tartı  ma bitmi  tir.

Dramatik bir   ekilde burnunu çekti. G  zleri artık kırmızı değildi, belki de ağlaması bitmi  ti. Sadece b  yle olmasını umabilirdim.

Çenesini kaldırarak, "Oscar'la odada kilitli kalacak ki  sinin ben olacağıma karar verdim," dedi.

G  z kırptım.

Bane hareket etmedi.

"Te  ekk  r etmek yerinde olur," dedi yine burnunu çekerek. "Bane, annen kararım  a kızdı ama bence bu gargoyle t  r  n  n iyiliği için. Oscar açıkça benzersiz g  te bebekler istiyor ve ben ona bunları senin sirenin verebileceğinden daha iyi verebilirim."

Bane'in g  ğ   uyarırcasına

g  mb  rdedi. Hafifçe soldu.

Nefreti haklı bile olsa, onun benimle konu  masına izin vermeyecekti. Bana kalırsa t  m bu Sierra karma  asının suçlusu annesiydi.

"ok tatlısın Sierra," dedim k   k bir g  l  msemeyle. "Bence Oscar'ı seveceksin. Sana tamamen takıntılı olacak ve gerçekten romantik biri. Sana iekler getirecek, a  k   arkıları s  yleyecek ve saçlarını   recek."

Y  z ifadesi yumu  adı, biraz h  z  nlendi. "Gerçekten mi?"

Yıllarca arkamda onunla hiç ilgilenmeyen bir pisliğin peşinde koştuktan sonra, böyle bir ilginin kulağa ne kadar hoş geleceğini hayal bile edemezdim.

"Eğer izi kırabilirsen, evet."

Dudakları kıvrıldı. "Ben senin zıttınım. Bana karşı koyamayacak."

Bane'in açıkça onun tam tersini tercih ettiğini . Sadece başımı salladım.

Ayağa kalktı. "Eşyalarımı onun evine taşımam ve bir kıyafet için bana birkaç gün ver. Baskı kırılana kadar onunla birlikte kapana kısılacaksam yanıma alabileceğim bir çantaya da ihtiyacım olacak. Onu baştan çıkarmak için kullanabileceğim eşyalar. Pahalı masaj yağları. İç çamaşırları. Saç ürünleri. Çikolatalar."

"Eminim ne istersen getirebilirsin," dedim.

Esprili bir şekilde güldü. "Layla'ya mesaj attım. Benim için paketleyecek ve Bane'in hesabına yazacak."

Gözlerim kısıldı ama Bane dikkatimi dağıtmak için başparmağını çıplak kalçamın üzerinde gezdirdi.

"Hazır olduğumda benden haber alacaksınız." Bu sözlerle birlikte uzaklaştı.

Odadan çıktığında sinirli bir nefes verdim. "O kadın tam bir baş belası. Onu neden geri çevirdiğini anlayabiliyorum."

"Bozuk bir plak gibi tekrar tekrar." Bane'in başparmağı tekrar kalçama dokundu ve omzumu öptü. "Aslında işe yarayabilir. Oscar takıntı yapacak birini istiyor. Ona bunu verecektir."

"Doğru. Bunu senin hesabına yazması umurunda mı?"

"Oscar'ın izini kırabiliyorsa, benim hesabıma da istediği her şeyi yazabilir."

"Gargoyle spermi hariç."

"Yalnızca sana ait olan bir şeyi satın alamaz," diye kabul etti ve boynumun omzumla birleştiği yeri öptü. Kız kardeşlerimin arkadaşlarının onları ısırıldığı yeri. Kai'nin bile. Bane'e beni ısırmayı planlayıp planlamadığını henüz sormamıştım ama belki de sormalıydım. Hazır olmayı tercih ederim.

Dudakları kulak mememe değmeden önce yukarı doğru bir yol öptü ve piercinglerimle tekrar oynadı. "Çiçek ve çikolata ister misin, tatlım?"

"Hayır. Ben kahve ve kırık kapılar istiyorum. Ve güvenlik kameraları o kadar sıkı sarılmış ki onlarla beyzbol oynayabilirsiniz."

Kıkırdadı ve ben de gülümsemekten kendimi alamadım.

Bane sandalyenin altından eşyalarımızı alacak kadar beni serbest bıraktı.

"Onunla teklif ederek seni kıskandırmayı umduğunu biliyorsun," dedim koridorda ilerlerken.

Elimi tuttu. Parmaklarını benimkilere geçirdiğinde karşı koymadım. Tutuşu çok iyi hissettirdi.

"Onu kıskanacak kadar önemsiyor olsaydım, yıllar önce baskı yapardım. İsteddiği kadar deneyebilir. Umarım yol boyunca Oscar'a aşık olur."

"Parmaklar çapraz." Çapraz parmaklarımı

kaldırdım. O da kendi parmaklarını kaldırdı ve

benimkilere çarptı.

Canavar Malikânesi'nin iki bölümü arasındaki güvenlik noktasına doğru ilerlerken, "Clementine bana ilginç bir şey söyledi," dedim.

Bekledi.

"Kai'nin tüm güçlü erkeklerin eşlerini ısırıldığını

düşündüğünü söyledi." Bane başını salladı. "Doğru

söylüyor. Öyle yapıyorlar."

"Beni ısırmadın."

"Doğru zamanı bekliyordum." "Doğru

zaman nedir?"

Omuz silkti. "Halkımızı senin şeytanın vücut bulmuş hali olduğuna ikna etmeye çalışmadığımız zamanlarda."

"İyi bir noktaya değindin. Eğer beni şimdi ısırırsan, insanlar bir şeyler

döndüğünü anlayacak." "O zaman belki de bunu yapmalıyız, böylece bu

saçma plana bir son verebiliriz."

Gözlerimi devirdim. "Birkaç gün daha dayanabiliriz. Sierra kurbanımız olmak için gönüllü oldu, unuttun mu? Sadece masaj yağına o kadar para harcamasını beklememiz gerekiyor."

Bu konuda mutlu görünmüyordu ama başını salladı. "Regl döneminin başlamasına ne kadar var?"

Neden sorduğunu merak etmeme gerek yoktu.

Yine de yüzüm ısındı. "Yaklaşık bir hafta. Asla kesin bir günde gelmez."

"Kahretsin, bu sonsuza kadar sürecekmış gibi geliyor. Başaramayacağız."

"Bu bir meydan okuma mı Baney?" Sierra'nın ona taktığı lakabı kullanarak alay ettim. "Hayır. Bu konuda geri adım atmayı reddetme riskini almak istemiyorum."

"Bu sefer yapamam. Zaten bir bebeği yeterince riske attık, sence de öyle değil mi?"

"Muhtemelen." Tekrar konuşana kadar bir dakika geçti. "Seni hamile bırakırsam beni öldürecek misin?"

Dudağımı ısırdım.

Kucağında bir bebek olan o lanet olası zihinsel görüntüm yine aklıma geldi.

Bu konuda ona yalan söyleyemezdim. Ya da herhangi bir konuda, gerçekten.

Boktan bir yalancıydım. "Hayır," diye itiraf ettim. "Bebek olursa ne kadar kızacaksın?"

"Kızgın değilim, tatlım. Hiç kızmadım." "Çocuk mu istiyorsun?"

"Her zaman. Neredeyse Sierra ile çiftleşmek istemediğim kadar."

Gülümsedim. "Her zaman söyleyecek mükemmel bir şeyin var, değil mi?"

Kıkırdadı. "Hiçbir zaman söyleyecek mükemmel bir şeyim olmuyor. Sadece beni anlıyorsun."

"Bunun doğru olduğunu sanmıyorum."

"Zora," dedi, beni biraz daha yaklaştırmak için elimi tuttu. Kolu belime dolandı ve ben de ona biraz yaslandım. "Bugün ofisimdeyken kaç kez gelip beni sakinleştirmek için kucağıma oturdun çünkü sinirlendiğimi görebiliyordun? Ben gizli hikâyemizi açıklamadan önce kaç kez müdahale ettin? Kaç kez neye ihtiyacım olduğunu fark ettin ve onunla ilgilendin?"

Yüzüm ısındı. "Bilmiyorum."

"Ben de bilmiyorum ama çok şey öğrendik. Birbirimiz hakkında her şeyi bilmiyor olabiliriz ama oraya doğru gidiyoruz. Seni etkilemekte haklıydım."

"Belki."

"Kesinlikle." Başımın üstünü öptü. "Şimdi, bir şekilde, sana takıntılı değilmişim gibi davranmalıyım."

"Sadece bana dokunmayı ne kadar çok istediğine ama dokunamadığına odaklan. Bu her zaman işe yarar." Kalçasını kalçama çarptım ve beni önüne yatırdı, elleri tekrar belimi buldu.

"Çok iyi çalışıyor." Ereksiyonu kıcımlı okşadı ve sırtımdan kendimi alamadım.

"Güzel."

Çiftleşmemiş erkeklerle ikinci akşam yemeğimiz ilkinden çok daha farklıydı.

Oscar odanın arka tarafında oturuyordu, bakışları bana ve Bane'e odaklanmıştı. Bane yemek boyunca bize dik dik baktığı için çok daha gergindi.

Odadaki adamların çoğu da yüzlerini buruşturuyordu. Artık hiçbirisi Bane'e bakmıyordu. Tüm nefretleri bana yönelmişti.

Beni bu kadar rahatsız edeceğini düşünmemiştim ama etti.

Hepsi yırtıcıydı. Farklı güçlere sahip canavarlardı. Eğer isterlerse herhangi birinin beni öldürebileceğini varsaymak güvenli görünüyordu. İsteselerdi muhtemelen *hepsi* beni öldürebilirdi.

Ve ben sadece
kendimdim.

Bir siren.

Şimdi nefret ettikleri kişi.

Belki de daha iyi bir plan yapmalıydık, çünkü bu korkunçtu.

Yine de aptal rolünü oynadım.

Dikkatimi dağıtmak istediğimde parmaklarımı Bane'in saçlarında gezdiriyor,
dağınık dalgaları küçük örgüler halinde bağlıyordum. Ona meyve yedirdim.
Boynunu öptüm. Ona doğru sokuldum.

Demirden tutuşu, planladığımız gibi ben kucağındayken, işgal ettiğimiz
sandalyenin kolçaklarında kaldı.

twelve

Z ROA

Sonunda odadan çıktığımızda, Bane'in tüm vücudu öfkeden kaskatı kesilmişti. Ben de kendimi gergin hissediyordum.

Onun da benim gibi rol yaptığını biliyordum. Oscar'ın etkisini kırmaya çalıştığımızı biliyordum. Ben biliyordum. Ve onun ölmesini istemedim.

Ama ben ona dokunurken onun beni görmezden gelmesi, balkondaki konuşmamızın samimiyetinden sonra aklımı başımdan aldı. Mantıken, onun sadece oyun oynadığını biliyordum ama aptal kalbim bunu anlayamıyordu.

Asansördeki yolculuğumuz boyunca ikimiz de konuşmadık. Onun kolu bana sarılıydı, ama ben kendiminkini ortama sarmış uzağa doğru eğiliyordum.

Duygularım . Kendimi yalnız

hissediordum.

Belirsiz.

Hatta belki biraz üzgün.

Bir telefon sesi duydum ve Bane cebinden çıkardı. İkinci bakışımda bunun yeni telefonum olduğunu fark ettim.

"Clementine gece geç saatte yüzmek için buluşmak istiyor," dedi ve bana uzattı.

Mesajı taradım.

CLEM

Selam hanımlar! Meşgulseniz üzülmeyin, ama havuzum bu gece açık ve sizi özledim. Kai güvenli olması için herkesi dışarı atacağına ve peşime takılan dostlar için baharatlı fae şarabı sağlayacağına söz veriyor. Benimle yüzmeye gelin!

Dudaklarım isteksizce yukarı doğru kıvrıldı. "Muhtemelen süreliğine fae alemindeydi."

"Orada zaman daha farklı geçiyor."

"Evet, orada bir hafta burada sadece bir gün. Artık bizi eskisinden çok daha fazla zlyor. Gitmek ister misin?"

" sayılmaz," diye itiraf etti Bane, sesi alçak ve çakıllı çıkıyordu.

Savunmam yükseldi ama o ekledi,

"Ama senin için

yapacağım." Oh.

Bu... tatlı değildi, ama kaba da değildi.

"Diğer krallarla birlikte sarhoş olabilirsin," dedim ve lobi katının düğmesine bastım. Asansör bizim kata ulaştı ve kapılar tekrar kapanmadan önce bir dakika açık kaldı. Asansör inmeye başladı.

"Sarhoş olma riskine girmeyeceğim. Oscar seni benden alabilmek için herhangi bir zayıflık belirtisi bekliyor," diye hırladı Bane.

"Sakin ol, ben düşman değilim," diye

karşılık verdim. Gözlerini kapatarak yavaş

bir nefes verdi.

Asansör onuncu katta açıldı ve eşleşmemiş iki adamla yüz yüze geldik.

Bane gözlerini açmadan gergin bir sesle, "sonrakini bekle," dedi.

Beklediler.

"Özür dilerim," dedi sonunda, asansör tekrar aşağı inmeye başladığında.
"Adamlarımın bu gece sana bakma şekilleri... Onları öldürmek istedim."

"Hepsi mi?"

"Sana ters *ters bakıyorlardı*, Zora. Senden nefret ediyormuş gibi eşime bakmaya cüret ettiler. Sanki ölmeni istiyorlarmış gibi. Sanki-"

"Sanki bana bakmalarını sağlamaya çalışıyormuşuz

gibi." "Evet. Buna dayanamıyorum." Kelimeleri

zorlukla söylemek zorunda kaldı.

Ona baktım, ne yapacağım konusunda kararsızdım. Onu öpmeli miydim? Ona her şeyin yoluna gireceğini mi söylemeliydim? Bunu aşmasını mı söylemeliydim?

Bilmiyordum.

Başkalarını teselli eden biri değildim. Clementine teselliye ihtiyaç duyduğunda ona sarılırdım. Diğer kız kardeşlerimiz onunla konuşmaya çalışırdı.

Belki sarılmak Bane için de işe yarar?

Denemeye değer diye düşündüm.

Döndüm, kollarından birinin altına girdim ve kollarımı beline sararken göğsümü onunkine .

Burnunu saçlarıma doğru indirdi ve derin derin içine çekti.

Asansör bizim kata indi ama ikimiz de çıkmak için hareket etmedik. Biri boğazını temizledi ve Bane tekrar "Bir sonraki bekle" dedi.

Kapılar kapandığında, asansörü kilitlemek için düğmeye bastı ve bana daha sıkı sarıldı.

Bunun yeterli olmayacağını biliyordum. Gerçek bir dikkat dağıtıcıya ihtiyacı vardı. Seks gibi bir dikkat dağıtıcı.

Ama o an için cevap bu olamazdı.

"Benimle tanışmadan önce ara vermek istediğinde ne yapıyordun?" diye sordum. "Böyle bunaldığında?"

"Seninle tanışmadan önce hiç böyle bunalmamıştım." Ouch.

"Bu bir hakaret değildi," diye ekledi. "Ben sadece... kendimi daha iyi kontrol edebilirdim." "Gerçekten yardımcı olmuyorsun, dostum."

"Ben senin dostun değilim,

Zora." "Bebeğim, o zaman."

"*Babe* olabilecek en kötü lakap olmalı," diye homurdandı.

Bunu bir meydan okumaya dönüştürmüştü. Göğsüne doğru sııttım. "Sen nasıl istersen, bebeğim."

"Bir tartışma yapıyorduk."

"Daha önce kendini nasıl akli başında tuttuğun hakkında." "Aklımı başımda tutmamı sağlayan şey bir eşimin olmamasıydı."

Gözlerimi devirdim. "Diğer çiftleşmiş canavarlar da bu kadar kontrolden çıkmış durumda mı?"

"Hayır. Çoğu gayet makul. Yine de eşleri tehdit altında değil. Ve başka bir adam onlara baskı yapmadı."

"Bu iki şeyi de düzeltme sürecindeyiz."

"Sürecimiz onları senden nefret etmeye ikna etti. Bazıları senin ölmenle daha iyi olacağımı düşünüyor olabilir." Sesi daha alçaktı.

Neredeyse vahşi.

Haklı olduğu bir nokta vardı. Küçük bir nokta, ama yine de bir nokta.

"Kimsenin eşine zarar vermeye cesaret edemeyeceğini kendin söyledin," diye hatırlattım sonunda.

"Bunu Lex söyledi. Ve Lex her şeyi bilen biri değil." Oh.

"Sierra işini yaptıktan sonra herkesin gerçeği bildiğinden emin olabilirsin."

"Bunu yapacağını varsayıyorum."

"Bane." Göğsüne bir şaplak attım ve başımı geriye doğru eğerek kısık gözlerimle onun karanlık bakışlarını karşıladım. "Panik yapmayı bırak. Yüzmeye gidiyoruz ve sen de her şey daha kolay hissedene kadar fae şarabı içeceksin."

"Kendimi uyuşturmak hiçbir işe yaramayacak."

"Bu size bir mola verdirecek, ki buna ihtiyacınız olduğu açık. Daha sonra, önümüzdeki birkaç günü nasıl daha yönetilebilir hale getirebileceğimizi konuşacağız. Tamam mı?"

"İyi," diye homurdandı.

"Bu kadar yardımcı olduğun için teşekkür ederim tatlım," diye düzelttim, sesimi onunki gibi alçaltarak kendimi onun elinden kurtardım ve arkamı döndüm. "Sen arıların dizlerisin, tatlım. Sana sahip olduğum için çok şanslıyım."

"Sevgilim olmamaya ne oldu?"

"Beni masanın üzerinde becerdikten sonra bu sözlerin boşa gitti. Panjurlar açıkken."

Asansörü açmak için düğmeye bastığımda göğsü gümbürdedi. "O güzel küçük ağzından zırlıtıyı söküp atmalıyım."

Vücudum kızardı.

Neyse ki asansörün dışında bekleyen insanlar başka bir asansöre binmiş ve gitmişlerdi. "Küstahlığımı seviyorsun bebeğim. Daha sakın biriyle birlikte olsaydın sıkılırdın."

Elimi yakaladı, parmaklarını benimkilere geçirdi ve ölümüne bir tutuşla tuttu. Dikkati etrafımızdaki koridora odaklanmıştı, bakışları keskin bir şekilde tehditleri izliyordu.

Konuşmamız resmen sona ermişti.

Malikânenin fae bölümüne doğru ilerlerken sessiz kaldım, zihinsel olarak durumumuzu tekrar gözden geçirdim.

Belli ki işler değişmişti.

Bane ilgilenmiyormuş gibi davranırken benim baştan çıkarıcıyı oynamam artık bir seçenek değildi. Hikâyemizi tüm çiftleşmemiş erkeklerin bize hemen saldırmasını önleyecek kadar iyi anlatmıştık, bu iyiydi.

Kız kardeşlerime geleceğimi haber vermek için mesaj attıktan sonra Layla'ya da bir mesaj gönderdim.

BEN

Sierra için bir seks çantası hazırlamakla görevlendirildiğini duydum.

LAYLA

Evet.

Eğer o kadın bir gargoyle olmasaydı, şimdiye kadar bizim onu boğmuş olurdu.

BEN

LOL

Gerçek için

Ondan bir tarih alma şansın var mı? Ne zaman hazır olacağını bilmem gerek.

LAYLA

Biz konuşurken o eşyalarını onun dairesine taşımaya hazırlanıyor.

Buna nasıl tepki vereceğini bilmiyorum ama o bunu yapıyor.

Aslında bu konuda heyecanlı görünüyor. Hepimizden daha çok bir eş istiyordu ama neredeyse bir asırdır Bane için direniyordu.

BEN

Vay
canına!

LAYLA

Değil mi?

Yarın bu işi halletmek isteyeceğine bahse girerim.

BEN

Yessss

Tamam.

Bane, baştan çıkarıcı kadın olayına devam edersek birinin onu kötülüğünden kurtarmak için beni öldürmeye çalışacağını düşünüyor, bu yüzden artık bu konu gündemden kalktı

LAYLA

Yikes

Kralın öldürme çılgınlığı yapmasına ihtiyacımız yok.

Oscar'ın dairesinin anahtarlarını almak ve eşyalarını gizlice içeri sokmak için mesaj atabileceğim birini tanıyor musun? Nessa bu plana katılmıyor, bu yüzden sinsi davranmalıyız.

BEN

Ooh, Sly'ı severim

Lex'e mesaj at, gelecektir.

Numarası burada.

Ona telefon numarasını gönderdim.

LAYLA

Çiftleşt mi?

BEN

Hayır

Canavar Malikanesi'nde hiç havalı çiftleşmiş insan tanımıyorum.

LAYLA

Çiftleştikten sonra sıkıcı oluyorlar, bu doğru.

Kar maskesi gibi bir şey takacağım ki üzerimde iz bırakmasın.

BEN

Kahretsin, bunu unutmuşum. Bu yüzden bu durumdayım.

Benim gibi olma.

LAYLA

Evet efendim.

Kayak maskesi artı şapka o zaman

BEN

Sizi kese kağıdı gibi gösteren bir şey de giyin

Güzel göğüslerin var.

Onu tetikleyebilirler.

LAYLA

İyi bir noktaya değindin.

Kar maskesi, şapka ve kese kağıdı.

Sierra'yı etkilemesi konusunda endişelenmeli miyim?

BEN

Çok yüksek sesle

homurdandım. Hayır.

Lex Bane'in en iyi arkadaşı, eminim çirkin yarattığı biliyordur. civciv sorunu

LAYLA

Tamam.

Bana şans dile

BEN

Şu anda benim şansımı istemezsin.

Beni güncel tut

LAYLA

İyi bir noktaya değindin.

Yapacağım.

Bane, "Yanlışlıkla başka birinin üzerine basılırsa, biri ölecek," diye homurdandı.

Kafamı kaldırdım ve omzumun üzerinden bir şeyler okuduğunu fark ettim. "Ve eğer soran olursa, bunun olacağından haberim yoktu." "Buna neden olmak için baştan çıkarıcı, siren cazibemi kullandım," diye kabul ettim.

Hırladı. "Boş ver. Benim üzerime yık."

Ona gözlerimi devirdim ve o da beni kendine çekti, eli kalçamdaydı.

"Lex'in Sierra'ya baskı yapacağını düşünmüyorsun, değil mi?"

"Hiç şansı yok. Layla çok daha büyük bir risk."

Ona meraklı bir bakış fırlattım. "Sence ondan hoşlanacak mı?"

"Bence şimdiye kadar karşılaştığı en makul çiftleşmemiş dişi olacak. Ve yaşlı ve çiftleşmemiş olan hiçbirimiz eş istemiyoruz. Sadece doğru eşi seçmek istiyoruz."

"Ondan hoşlanıyorum. Eğer onu etkilerse, birlikte iyi olacaklar. Ne tür kadınlardan etkilendiği hakkında bir fikrin var mı? Sarışın mı? Esmer? Kıvrımlı? Atletik?"

"Genel olarak tüm kadınlar. Fiziksel değil, duygusal bağlardan kaçınarak çiftleşmekten kaçınır."

Ah.

"Yani Layla'dan hoşlanıyorsa, sıçtı mı?" Kontrol ettim. "Hemen hemen."

Çok güzel.

Ona son bir mesaj gönderdim.

BEN

Bane, Lex'in senden hoşlanacağını düşünüyor, o yüzden dikkatli ol.

LAYLA

Yani ondan hoşlanıyorsam, kar maskemi çıkarmalı

mıyım? ;) Ve kağıt çuval

Ve şapka

BEN

LOL

Ama cidden, bunu yapma.

LAYLA

Asla yapmam, sadece seninle dalga geçiyorum.

Yine de uyarı için teşekkürler

Mesajını beğendim ve Clementine'in havuzuna telefonumu cebime attım.

Kai bir şezlongda oturuyordu, yanında mantarlı bir şarap şişesi ve bir elinde de bir kitap vardı. Clem, Avery ile havuzdaydı.

Su luluk duygusu

bana sert e  arptı.

Onu terk etmiştim.

şu anki hayatımın dramına rağmen onunla daha fazla zaman ge irmeye  alışmalıydım. Sırf Bane'le  iftleşmek zorunda kaldığım i in yalnız olmadığını bilmesini sağlamalıydım.

"Hey!" Clem bana el salladı. Havuzunu daha  nce hi  g rmemiştim ama *Doğa'daki Milyarderler* dergisinden fırlamış gibi g r n yordu.

Geniş ve ferahtı ve havuzun fayansları tamamen bitkilerle kaplıydı. Oda da onlarla doluydu.

 i ekler, sarmaşıklar,  alılar ve kim bilir daha neler, sebepsiz yere  ılgınca b y yordu.

Muhteşemdi, ama y zmeye gittiğimde bitkileri uzaklaştırmak zorunda kalmadığım i in mutluydum. Clem'in sarmaşıklarla olan ilişkisini d ş n nce, onları hi  umursamadığını biliyordum.

Bane'i Kai ile bırakıp suya daldım ve kız kardeşlerime katıldım. Etrafta y zduk ve Clem bize gururla havuzunu gezdirdi. Uzak tarafa ge tiğimizde, beş dakika i inde bir m zik a tı.

Sonra o ve Avery bana bakıp beklemeye başladılar.

 imi  ektim. "Bana  yle bakma."

"Dedikoduya ihtiya ımız var!" Clementine fısıltıyla bağırdı.

Kai onunla canavarların ne kadar iyi duyabildiği hakkında konuşmuş olmalı,   nk  genellikle daha y ksek sesle konuşuyordu.

Arkadaşıma baktım ve şaraptan uzun bir yudum alırken onu izledim.

Umarım bu onun rahatlamasına yardımcı olur. Muhtemelen birkaç g n odamızda kalmasını sağlayabilirdim, ancak t m zaman boyunca stresli hissetmesini istemiyordum.

"Uzun hik ye," diye itiraf ettim, havuzun bitkilerle kaplı duvarına yaslanarak. Bitkiler biraz yastık g revi g r yordu, bu da g zeldi.

Avery bana g l mseyerek, "başka bir yerimiz yok," diye hatırlattı.

Onlara Oscar ve Sierra'nın dramını özetledim. Ve Layla'nın Lex'ten eşyalarını Oscar'ın odasına taşımasına yardım etmesini isteme planını güncelledim.

Clementine iç çekerek, "Ohhh, Lex Layla'nın üzerine basmalı," dedi ve yanıma yaslandı. "Bu çok romantik olurdu."

"Canavarların bu kelimeyi kullanacağını sanmıyorum, Clem," dedi Avery, yüzünde belli belirsiz bir gülümsemeyle.

"Hadi ama, çok sevimli olurdu!"

"Eğer tren enkazlarının sevimli olduğunu düşünüyorsan." Bir elimi ıslak buklelerimin tepesinde gezdirerek onları yüzümden çektim. "Genelde bir süreç vardır. Birbirlerini göremeyecekleri odalarda buluşurlar. Herkesi güvende tutmak için işler yavaş ilerler. Rastgele baskı olur ama dışı canavarlara olmaz. Böyle bir şey olsaydı, Layla'nın bunu nasıl karşılayacağından emin değilim."

"Tam olarak ne dedi?" Avery sordu. "Bunun olacağıyla ilgili şaka yaptı," diye itiraf ettim.

"Yani ilgileniyor mu?"

"Onu kesinlikle istiyor!" Clementine haykırdı.

"Bildiğim kadarıyla onu hiç görmedi ya da tanışmadı," diye karşı çıktım. "Eğer onu gerçekten isteseydi, muhtemelen çoktan çiftleşmiş olurlardı. Gerçi onun kimseyle çıktığını sanmıyorum."

"Yani mükemmel erkeği bekliyordu ve bu gece onunla tanışacak. Keşke biz de orada olup izleyebilseydik," dedi Clem.

Gözlerimi devirdim. "Böyle bir şey . Kar maskesi, şapka ve bol, hoş olmayan kıyafetler giyiyor."

"O bunun üstesinden gelecektir," diye açıkladı. "için yaratılmışlar."

"Şimdi de bir şeyler uyduruyorsun," diye itiraz ettim.

Avery güldü. "Fae dünyası nasıl, Clementine?" Gerektiğinde konuyu değiştireceğine her zaman güvenebilirdiniz.

Clem gülümsedi. "Bu harika! Ben yokken buradaki heyecanı kaçırabileceğimi bilmek hoşuma gitmiyor ama oradaki şehir nihayet bitti ve Kai fiskiyeyi havuza dönüştürme sürecinde. Eğlenceli olacak. Kendimi kaçırdığıma çok memnunum."

Homurdandım. "Tabii ki öylesin."

"Ben ciddiym. Eninde sonunda sen de kazara Bane'in seni etkilemesini sağladığın için mutlu olacaksın. Etrafında her zaman büyük, seksi bir arkadaşın olduğunda her şey daha eğlenceli oluyor." Avery'ye baktı ve Avery çoktan başını sallamaya başlamıştı.

"Sakın başlama. Bir eş istemiyorum."

", Avery. Talon'un hâlâ bir şey için sirene ihtiyacı var," diye şarkı söyledi Clem.

"Başka bir siren bulabilir, çünkü başımı sunmuyorum. Hepimiz krallarla çiftleşmiş olamayız. Bu şüpheli olurdu," dedi Avery.

"Dağınık," diye düzelttim. "Şüpheli değil."

Avery, "Hadi ama, eğer hepimiz krallarla çiftleşirsek, en azından bazı insanlar rollere baştan çıktığımızı düşünecek," diye itiraz etti.

Clem bunu düşündü. "Teknik olarak, baştan çıkararak girdim. Blair ve Izzy pek yapmadı ama Zora..." bana baktı.

"Birine bağırdım. Bu pek baştan çıkarma sayılmaz," dedim.

Avery, "Bunu seksi buldu, o yüzden bence sayılır," dedi. "Ama tüm bunlar bir yana, ben bir eş *istemiyorum*. Özellikle de eş olarak sidikli, ketum bir ejderha kralı istemiyorum. Kim ne derse desin, zamanımı çatıda dinlenerek geçirmeye devam edeceğim ve bir kedi evlat edineceğim."

"Aman Tanrım, ben bir kedi istiyorum." Clementine'in bakışları Bane ile tartışıyor gibi görünen Kai'ye kaydı. "Seven!" diye seslendi.

Ona baktı. "Hadi bir

kedi alalım!"

Başını yavaşça salladı.

"Hadi, eğlenceli olacak!

Başını biraz daha kararlı bir şekilde salladı.

"Seni sonra ikna ederim!" dedi ve başparmağıyla onu onayladı.

Adam derin bir iç çekti ama dudakları yukarı doğru kıvrıldı.

Ona o kadar aşıktı ki.

Ve eğer gerçekten karar verirse, onunla birlikte bir kedi evlat edinmesini sağlayacaktı. Fae ve insan diyarları arasında ne kadar çok gidip geldiklerini düşünürsek, umarım buna karşı karar vermiştir.

Izzy ve Porter içeri girdi. Adamın kolu kızın omzundaydı ve kızın elleri sportif siyah bikini üstüyle eşleştirdiği eşofmanının ceplerine sokulmuştu. Bizi görünce sırttı, eşofmanlarını ona vermeden önce onu yanağından öptü ve suya daldı.

Diğer çocuklara katıldı ve neyse ki garip görünmüyordu. Bane ile bir süredir arkadaş olduklarından oldukça emindim, bu yüzden onun için daha kolay olmasını umuyordum.

"Izzy!" Clem yüzeye çıkar çıkmaz onu kucaklamak için sürükledi ve geri kalanımızı da içine çekti.

Canavar Malikanesi dramasının özetini bitirir bitirmez Blair ve Damian da ortaya çıktı ve her şeyi baştan yapmak zorunda kaldım.

"Ama seks iyi, değil mi?" Blair kontrol etti. "Bunun tam olarak nasıl olacağından emin değildim, onun..." eliyle aşağı doğru bir işaret yaptı.

"Canavar taş penis?" Clementine yardımsever bir şekilde ekledi. "O," diye kabul etti.

Yüzüm kızardı. "Gargoyle seksini henüz yapamadık ama normal seks harikaydı."

"Öyle miydi?" Izzy'nin kaşları yukarı doğru kalktı.

Avery kolunu benim koluma dolayarak, "Ona fazla yüklenme," diye uyardı.

"Küçük bir aksilik oldu," dedim.

Herkes bana baktı, bekliyordu.

İçimi çektim. "Görünüşe göre, canavarların izleri doğum kontrolünde işe yarayabiliyor. Hamile kalmak istemiyorsan, canavarlara verdikleri bir fae bitkisinin yapraklarından elde edilen garip bir çay içmen gerekiyor."

"Ve?" Izzy kontrol etti.

"Ve bir keresinde çayı içmeden sevişmiştik." Hepsi hâlâ bakıyordu.

Öfkelendim. "İyi, çayı içmeden bir sürü kez seviştik. Ve bunun ne yapacağını bilmiyorum, bilirsin, eğer ben... ."

"Bebeğim?" Avery

fısıldadı. "Doğru."

"Hamile mi?" Blair gözleri dehşetle açılmış bir halde sordu.

Kesinlikle yakın zamanda bir çocuk istemiyordu. Kesinlikle istemiyordu. Ama ben?

Buna karşı değildim. Tam olarak değil.

"Öyle," diye kabul ettim. "Yani çayı içemem. Başka hiçbir doğum kontrol yöntemi işe yaramaz. Ve eğer bu işi yaparsak, zaten sahip olduğumuzdan daha fazla hamilelik riskiyle karşı karşıya kalırız."

"Yani seks yapamıyor musun?" Clementine sesinde şaşkınlıkla sordu.

"Ve bir bebekleri olabilir," dedi Izzy, bir elini saçlarının tepesinde gezdirerek. "Vay canına."

"Evet." Dudaklarımı birbirine bastırarak başımı salladım. "Olasılıksız olması gerekiyordu. Bebek olayı. Benim implantımın etrafında çalışabilmesi için çok güçlü olması gerekir."

"Ama o bir kral," diye belirtti Clem. "Eğer soru büyülerinin yeterince güçlü olup olmadığı ise, cevap genellikle evettir."

"Mmhm. Peki, senin için yeni olan ne?" Izzy'ye baktım.

"Kahretsin. Vay canına." Blair'e baktı. "Sen de mi hamilesin?"

Blair homurdandı. "Siktir, hayır. Arkadaşımla ilk tatilime bile çıkmadım. Malikânede yaşıyor ve nefes alıyoruz. Çocuklar için hazır değilim."

"Aynen," diye onayladı Clem başını

sallayarak. "Öyle mi?" Izzy'ye

sordum.

Yüzü kızardı. "Hayır. En azından henüz değil. Büyük bir aile istiyoruz ama henüz değil."

Avery beni daha yakına çekerek, "Bane'in süper spermi olmadığına dair parmaklarımızı çapraz yapalım," dedi.

Ama dürüst olmak gerekirse, içimdeki çılgın bir parça *öyle* olmasını

umuyordu. "Tatilini ne zamana ?" Clementine Blair'e sordu.

"İki hafta sonra. O zamana kadar tüm bu Oscar dramasını iyi olur," diye beni uyardı.

"Emredersiniz hanımefendi." Onu selamladım.

Gözlerini devirdi ama gülümsüyordu.

Tekrar kız kardeşlerimle birlikte olmak

güzeldi.

thirteen

B E A N

Talon dışındaki diğer krallarla sohbetim şaşırtıcı derecede rahattı. Onlarca yıldır ilk kez onlarla halkımızla ilgili olmayan şeyler hakkında konuşmak tuhaftı ama güzeldi de.

Zora sudan çıktığında gitmeye fazlasıyla hazırdım.

Ayağa kalkıp saçlarını sırtından ve göğsünden çekerken bakışlarım kıvrımlarına takıldı ve o muhteşem küçük göğüslere bakmamaya çalıştım.

Bir hafta.

Sadece bir hafta daha.

Ben ayağa kalkmadan bana doğru yürüdü.

Şarap konusunda haklıydı.

Yardıma oldu.

Kendimi pek kendim gibi hissetmiyordum ama şu anda bu iyi bir şeydi. Kendim gibi hissetmek için bir molaya ihtiyacım vardı.

"Hey, *bebeğim*," diye sırttı.

Elimde olmadan sırtarak karşılık verdim.

Sırtışı genişledi. "Ne kadar sarhoşsun?"

"Sarhoş değilim."

Sarhoş değildim.

Sadece hoş bir şekilde sakinleştim.

Homurdandı ve elimi çekti, ben de ayağa kalktım. Hızlı bir vedalaşmanın ardından Canavar Malikânesi'ne geri döndük.

Adımlarım eskisinden daha yavaştı. Her

şey daha kolay geliyordu.

"Zora'nın sesi neşeliydi: "Layla kimsenin izi kalmadan girip çıktıklarını söyledi.

bir fikir geldiğinde, "Uçmaya gitmeliyiz," dedim.

"Uçmak mı?" Sesi eğlenmiş gibiydi. "Cidden, ne kadar ?" "Sarhoş değilim."

"Çakırkeyif mi?"

"Belki." Onu kendi kanadıyla Kai'ninki arasındaki koridorda durdurdum. "Eğlenceli olurdu."

"Beni düşürecek kadar çakırkeyif misin?"

Ona hırladım. "Seni asla bırakmam. Sen benim her şeyimsin."

Dudakları yukarı doğru kıvrıldı. "Peki, tamam. Hadi uçalım."

Zafer çığlığını tutmayı başardım. *O*

kadar da çakırkeyif değildim.

Onu kollarıma alıp başka bir koridora taşıdım. Dışarıya açılan bir koridora.

Bir başka parlak fikir daha ortaya çıktı.

"Uçmadan önce benden kaçmalısın."

"Senden kaçmak mı?" Sesi şüpheliydi. "Bu senin kovalama içgüdülerini harekete geçirir, değil mi?"

"Evet. Uçuşu daha yoğun hale getirecektir."

"Ve sevişmek, eğer sevişirsek," diye belirtti. "Senden kaçarak seni azdırdıysam muhtemelen sevişiriz. Ve şu anda sevişmememiz gerekiyor."

"Yine de eğlenceli olurdu."

Homurdandı. "Çakırkeyiften daha fazlasısın, bebeğim."

"Sadece saçma lakabını umursamayacak kadar çakırkeyifim."

"Çünkü *Sweetheart* saçma değil mi?"

"Tatlım çok tatlı, tıpkı senin gibi. Uyuyor. Ben sevimli değilim."

"Ben bir , sevimli değilim. Doğru ifade inanılmaz derecede seksi." Koluma vurdu. "Ve beni yere bırak. Yürüyebildiğimi biliyorsun."

"İnanılmaz derecede seksi vücudunun bana yakın olmasını özledim. Çok uzun zamandır yüzüyordun."

"İki saat gibiydi, Bane. "İki saat çok fazla."

Bana gözlerini devirdi ama aslında rahatsız olmuş gibi görünmüyordu.

Dışarı açılan kapıya ulaştık ve onu beton kaldırımın kenarına bıraktım. Çalıların arasında kayarak geçebileceği sadece küçük bir boşluk vardı, ama onun ötesinde Malikâneyi çevreleyen şehirden ayıran bir ağaç şeridi vardı.

Adrenalin damarlarıma doldu.

Daha önce hiç arkadaşımı kovalamamıştım.

"Bane..." Zora omzunun üzerinden bana bakarak konuşmasını sonlandırdı. Bakışlarına karşılık verdim ve o da isteksizce gülümsedi. "Tamam, koşacağım. Yine de sevişmeyeceğiz, tamam mı? Sadece ağzımızı falan kullanırız."

"Anlaştık." Kıçına hafifçe vurdum ve ateşli bir bakış kazandım. "Beni yakalayamayacaksın. Bende vampir hızı var."

"Kanatlarım var." Ona tekrar şaplak attım ve arzusunun kokusu beni hemen sertleştirdi.

Nemli, ıslak buklelerini kulaklarının arkasına itti. "Sarhoş olduğunda azgın bebeğim."

"Sen bana yakın olduğunda hep azıyorum." "Ben her zaman sana yakınım."

Ona bir sırtıfış fırlattım. Dişlerim sivriydi, vücudum tamamen yer değiştirme yolunda ilerliyordu. "Aynen öyle."

Başını salladı ama ormana dönmeden önce gülümsediğini gördüm.

Sırf avucumun içinde hissetmek istediğim için kıçına bir şaplak daha attım.

Arzusu havada daha da yoğunlaştı. "Bunu içimdeyken yapmalısın."

Gümbürdedim. "Bir hafta içinde mi?" "Evet."

"Not alacağım."

Homurdandı ve çalılar arasındaki boşluğa doğru adım attı. "Hazır mısın?" "Hiçbir fikrin yok."

Zora omzunun üzerinden bana bir gülümseme fırlattı ve koşmaya başladı. Onu görebildiğimden emin olmak için önce insan hızında hareket etti, ama ben vites değiştirip kendimi havaya fırlattığımda hızını artırdı.

O kadın benimdi.

Bane'i duyamıyor ya da göremiyordum. Nerede olduğunu bilmemenin verdiği adrenalin beni daha hızlı hareket ettirdi.

Kalbim kulak zarıma çarpıyordu.

Dudaklarım gerildi, gülümsemem geniş ve hınzırca oldu.

Beni kovalayan bir canavar vardı. Dehşete kapılmam gerekirdi ama tek hissettiğim heyecandı.

Çıplak ayaklarım altlarındaki keskin kayaları ve dalları sevmiyordu ama bu yarının sorunuydu.

Kendimi daha fazla zorladım ve derin bir nefes aldım- ve sonra kollar beni sardı.

Yumuşak bir hareketle yerden kaldırılıp ağaçların arasından gökyüzüne doğru çekilirken bir çığlık attım.

Bane beni kollarında çevirdi ve ağzı benimkiyle kabaca çarpıştı. Aleti karnıma saplandı ama umurumda değildi.

de onu öptüm, öpüşürken ellerim yüzünün sert ve keskin hatlarında geziniyordu.

Kanatlarının sabit vuruşları şehvetimize eşlik ediyordu, ta ki ben çekilip altımızdaki ormanı seyrederken sertçe nefes alana kadar.

Altımızdaki *dünya*.

Mistwood'un tamamını görebiliyordum. Malikâneyi. Şehri. Ormanı. Sis her şeyi bulanıklaştırıyor, bizden tamamen saklamadan puslu hale getiriyordu.

"Çok güzel," diye nefes aldım.

"Çok güzelsin." Bane'in ağzı boğazımla buluştu, kabaca emdi. Bir morluk bırakacaktı ama çabuk iyileşecekti. "Sana çıplak ihtiyacım var."

Bir kahkaha attım.

Dürüst olmak gerekirse, bu kadar uzun süre kendini tutmasına şaşırmıştım. Arkadaşlarını kovalamak erkekler için çok zor bir şeydi. Belki alkol bunu kolaylaştırmıştır.

Ya da belki de sadece delice bir iradeye sahipti. Bu daha olası görünüyordu.

"Beni eve götür o zaman. Başka bir zaman tekrar uçabiliriz."

Kabul ettiğini hırıldayarak söyledi ve aniden yön değiştirip Malikâneye doğru spiral çizerek inerken kanatları açıldı.

İki dakika sonra balkonumuza indik. Bane beni masaya yatırırken bikini üstümün arkasındaki ipi çekiştirdi. Çift düğümlü oldukları için kımıldamadılar.

Ağzı benimkini yakaladı ve pençeleriyle ipi yırttı. Nefesim kesildi. "Bu benim en sevdiğim mayom."

"Sana bir tane daha alacağım." Ağzımı tekrar yakaladı, kumaşı yırtıp attıktan sonra pürüzsüz, taştan elleri göğüslerimin üzerinde gezindi.

Bikinin alt kısmı da aynı kaderi paylaştı ve beni sıcak, insan parmaklarıyla doldurmadan hemen önce geri çekildi.

Ağzının içine doğru inledim.

Başparmağıyla klitorisimi kabaca okşadı, ben de dudağını ısırdım.

Bir parçam yakındaki bir güvenlik kamerasının dönmeye ve arızalanmaya başladığını duydu.

Bane kameraya hırlayarak ağzımı serbest bıraktı. Sesi alamıyordu ama yine de şehvetim çabucak söndü.

İkimiz de kameranin diğer tarafında kimin olduğunu biliyorduk. Bizi izlediğini.

Bane parmaklarını kanalımdan çekip tişörtünü kafasının üzerinden yırtarak, "O şerefsiz," diye hırladı. Tişörtü başımın üzerinden çekti ve üzerimi örtmek için aşağı indirdi - tam o sırada yangın alarmı çaldı.

Şimdiye kadar duyduğum tüm yangın alarmlarından daha sessizdi ama canavar işitme duyusunun bunu gerekli kıldığını düşündüm. Bane kameraya tekrar hırladı.

Yangın yoktu.

Bunu ikimiz de biliyorduk.

Bane beni kaldırdı. Dairemize açılan kapıyı denedi ama oynamadı. Kapı kilitliydi.

"Şarabı içmemeliydim," diye homurdandı ve çirkin suretine geri döndü. Kanatlarını arkasında açtı ve beni Canavar Malikânesi'nin hemen dışındaki beton yola kadar taşıdı.

"Artık yeterince ayıksın. Sorun yok."

"Hayır, öyle değil. Bunun sadece bir kez işe yarayacağını biliyor. Gece geç saatlerde yanlış bir yangın alarmı verdikten sonra kimse onu kontrol odasına geri almayacak. Bana meydan okuyacak."

Midem sıkıştı. "Bundan daha iyisini bilmeli."

"İz, bildiği her şeyi geçersiz kılıyor. Senin onun olduğunu düşünüyor."

"Her şey girecek," diye ısrar ettim. "Vücudunda biraz alkol olsa bile onu alt edebilirsin."

"Onu öldürmek istemiyorum, Zora."

"Eğer seninle dövüşürse, Sierra'yı bulup konferans odasına falan götürürüm. Senin tek yapman gereken kavgayı uzatarak onu da Sierra'nın yanına atmak." Sesimi sıradanlaştırmaya çalıştım ama kalbim hızla atıyordu.

Eğer Bane haklıysa ve Oscar bunu ayarladıysa, şu anda bize doğru geliyor olabilir.

Yangın alarmı çalmaya devam etti.

Çiftleşmemiş birkaç erkek odalarından çıkmıştı bile, yüz ifadeleri uykulu ama tetikteydi ve Malikânenen ayrılmaya başlamışlardı. Merakla bize baktılar. Bane'in beni dışarı çıkarmak yerine Köşk'e geri götürdüğünü gördüklerinde, ayrılmayı bıraktılar ve bir açıklama bekleyerek bizi izlediler.

"Kendini riske atmanı istemiyorum," dedi Bane bana, diğer canavarları tamamen görmezden gelerek.

"Kavga edecek olan sensin. Çiftleşmemiş bir civciv bulmak pek de tehlikeli değil."

"Umurumda değil. Seni hiçbir şekilde tehlikeye atmak istemiyorum." "Neler oluyor?" diye seslendi biri.

Biri daha küfretti ve Oscar koridordan iki kişiyi iterek geçti.

Bok gibi görünüyordu.

Kan çanağına dönmüş gözlerinin altında koyu halkalar vardı. Gömleğinde birkaç yanık deliği vardı, sanki elleri yanarken birkaç kez tutmuş gibiydi. Pantolonu darmadağınktı ve maskeli balo sırasında gözlerinin içine düşen bir tutam saçı yoktu. Etrafındaki teller düzensiz bir şekilde yanmış gibi görünüyordu.

Midem sıkıştı.

görünmesinin sebebi bendim. Daha tek bir kelime bile etmeden beni etkilemiş olması benim suçum değildi, ama kesinlikle hiçbir şeye *yardım etmemiştim*.

"Siren bana ait," dedi Oscar. Başından boynuzlar çıkacak şekilde şekil değiştirirken tüm vücudu öfkeyle titredi. Alevler derisinin üzerinde de dans ediyor, ellerinin üzerinde toplanıyordu.

Ateş ona bir gargoyle karşısında yardım edemezdi ama umurunda değil gibiydi.

Bane beni yere bıraktı ve götürdü. "Smith, dostumu koru," dedi alçak bir sesle.

Oscar hırladı ama sadece bir adım atmıştı ki tanımadığım bir adam dikkatlice kolumdan tuttu ve beni koridorun kenarına götürdü.

Tekrar konuştuğunda Bane'in sesi aldatıcı bir şekilde sakindi. "Boğazında işaretimi taşıyan kadın için bana meydan mı okumak istiyorsun Oscar? Beni işaretleyen kadın için mi? Benim kıyafetlerimi giyen ve benim kokumu taşıyan kadın için mi?"

Dışlerini gösterdi. "Onu buna sen zorladın."

"O beni *seçti*."

"Onun için sana meydan okuyorum. Ölümüne."

Etrafımızdaki insanlar hep birlikte nefes alıyor gibiydi.

Kimse Oscar'ın Bane'i yenebileceğini düşünmüyordu. İyi durumda olsa bile, gargoyle kralıyla boy ölçüşemezdi.

Oscar onay beklemeden Bane'e doğru ilerledi ve kralının gözleri çenesini sarsmadan önce bir kalp atışı kadar benimkilerle buluştu.

Hoşuna gitmedi ama planımı kabul etti.

Cebimden telefonumu çıkardı ve Oscar onunla çarpışmadan hemen önce bana doğru fırlattı. Kalbim boğazıma kaçtı ama iblis taş bir duvara da çarpmış olabilirdi.

Bane onu kolaylıkla yere sererken, telefonum da sağlam kılıfının içinde yere düştü.

Oscar'ın dostuma karşı hiç şansı yoktu.

Ve eğer iblisin hayatını kurtaracaksam, harekete geçmeliydim.

Telefonumu yerden aldım. Smith, her kimse, beni durdurmaya çalıştı. Büyümün bir kısmıyla ona vurduğumda, beni anında serbest bıraktı.

Yerdeki adamların ikisi de bana hırladı.

Sanırım ikisi de sihrimi başkası üzerinde kullanmamı istemiyordu.

Sierra'nın numarası bende yoktu, bu yüzden koridorda toplanan kalabalığın arasına karışırken Layla'yı aramak için düğmeye bastım. Bane'in hâlâ iyi olduğundan emin olmak için arkama bakmak istesem de kendime izin vermedim.

Zaman yoktu ve kaybetmek istemiyordu. Layla

hemen cevap verdi. "Hey, 'aber?"

"Oscar az önce Bane'e meydan okudu. Sierra'yı hemen konferans odasına götürmeliyiz," dedim hemen. "Bane kavgayı uzatabildiği kadar uzatacak ve onları oraya kilitlememiz için bize zaman kazandıracak. Orada bir banyo var, biraz yiyecek hazırladığımız sürece orada iyi olacaklardır."

"Kahretsin. Tamam. ?" "Sana doğru geliyorum."

"Onu alıp seninle orada buluşacağım. Bir harita gördüm ve sanırım nereye gideceğimi biliyorum. Sizin düzüştüğünüz yer mi?" Layla sordu.

"Evet." Bu hikâyenin hiç ölmeyeceğini düşünmüştüm. Bir konferans salonunda seks yapmak bilinmek için en iyi şey değildi, ama sanırım daha kötüsü de olabilirdi.

"Pekâlâ. Güvenlikle ilgilenip hızlıca çıkabiliriz. Yemeği halledebilir misin?"

"Ben hallederim," diye kabul ettim. "Yakında görüşürüz ve teşekkür ."

"İyi şanslar."

Telefonu kapatır kapatmaz Lex'i aradım. Sesi sersem gibiydi ama cevap verdi. Hattın onun tarafındaki kargaşayı şimdiden duyabiliyordum ve yangın alarmının çalması sayesinde onun da dışarı çıkmakta olduğunu düşündüm. Koridorlar her geçen dakika daha da kalabalıklaşıyordu.

"Alo?"

"Oscar, Bane'e meydan okudu. Dövüşü uzatabildiği kadar uzatacak ve sonrasında Oscar'ı konferans odasına atacak. Layla Sierra'yı getirecek, böylece onları orada birlikte kilitleyebiliriz ama yemeğe ihtiyaçları olacak."

"Lanet olsun. Kapıyı ateşe dayanıklı hale getirmeleri için birkaç adam bulacağım ve yiyecek için şeytan ateşinin yakamayacağı birkaç kutu da alacağım. Oscar alarmı çalıştırdı mı?" Lex kontrol etti.

"Evet, kameranın önünde öpüşürken başladı." "O zaman ben de kapatması için birini bulayım. Benimle mutfakta buluş." "Orası neresi?"

"Yemek odasının girişinden iki kapı aşağıda. Kilitli olmayacaktır. Hemen bulamazsanız kapıları denemeye devam edin."

"Tamam, yapacağım. Acele et."

Onaylarcasına homurdandı ve telefonu kapattı.

Birkaç koridordan geçerek mutfığa giderken tanımadığım bir grup çiftleşmemiş adamın yanından geçtim. Çoğu beni görmezden geldi ama birkaçı takip etti.

Doğru kapıyı bulana kadar sadece bir yanlış kapı açtım - bakım dolabıydı -.

"Ne yapıyorsunuz?" diye sordu eşleşmemiş bir adam kapı aralığından. Yanında bütün bir ekip vardı ve şüpheli görünüyorlardı.

Kahretsin.

Bunun için zamanım yoktu ama sanırım zaman yaratacaktım. Bane Oscar'la dövüşürken başka bir adam bana dokunur ya da beni tehdit ederse katliam yaşanırdı. Arkadaşım mantıklıydı ama *o kadar* da değil.

"Oscar Bane'e meydan okudu. İblisin hayatını kurtarmaya çalışıyoruz. Lex şu anda yolda." Mutfığa doğru ilerledim, bir çeşit kiler arıyordum. Bulduğumda başım arkaya eğildi.

Lanet olsun, çok büyüktü.

Hatta korkunçtu.

"Ne demek onun hayatını kurtarmaya çalışıyorsun?" diye homurdandı adamlardan biri, beni içeri hapsetmek için kilerin kapısına doğru adım attı. Açıkça beni tehdit etmeye çalışıyordu.

Ona bıkkın bir bakış attım. "Çiftleştüğimizden beri Bane'in onu öldürmek zorunda kalmaması için onun etkisini kırmaya çalışıyorduk. İşe yaramadı, bu yüzden onunla çiftleşmeye istekli bir kadın bulduk. Onu bir odaya kilitleyeceğiz, ta ki onun yerine bir kadınla çiftleşene kadar. Görünüşe göre, uzun zaman önce bu olay olduğunda çiftleşmemiş civcivler bu yöntemi kullanmış."

Adam göz kırptı.

Arkasındaki birkaç kişi de öyle yaptı.

"Bu eşyaların çoğuna ulaşamıyorum." Elimle yukarı doğru işaret ettim. "Bir iblis adamla bir gargoyle kadının bir ya da iki hafta boyunca hayatta kalabileceği bir yığın şey yapmama yardım et."

Birkaç adam sessizce içeri girdi ve çalışmaya başladı.

"Yani bağını onun yüzüne vurmaya çalışmıyordun?" diye sordu hala kapıyı yarı yarıya kapatan adam.

Ona gözlerimi devirdim. "Tabii ki hayır."

"Peki Bane de bu işin içinde mi?"

"Evet. Onu öldürmek yerine konferans odasına atacak."

"Oscar'ı oraya doğru sürmesine yardım edebiliriz. ?" diye sordu başka bir adam.

Yerlerini söyledim ve büyük bir grup koşarak uzaklaştı.

Adamlardan biri çıkarken bana sürtündü ve bir diğeri ona hırladı. "Dikkatli ol. Eğer kral eşini gerçekten seviyorsa, ona dokunursan derini yüzer."

Bunun onlar için bir "eğer" olduğu gerçeği muhtemelen Bane'in onun derisini yüzmek istemesi için yeterliydi, ama bunu söylemedim.

Daha büyük sorunlarımız vardı.

Elimizde oldukça büyük bir yiyecek yığını varken Lex geldi ve hemen yiyecekleri garip görünümlü bir malzemeden yapılmış kutulara atmaya başladı. Kutuları yüklerken ben de ona katıldım.

"Kral gerçekten sireni seviyor mu?" diye sordu çocuklardan biri, benimle birlikte yiyecekleri çöp kutularına atmaya başlarken.

Lex homurdandı. "Şimdiye kadar üzerine basmak istediği ilk kadın o. Sen ne düşünüyorsun?"

İçlerinden birkaçı nefeslerinin altında küfretti.

"İnsanların ondan bu kadar nefret etmesine çok kızacak," diye uyardı biri.

"Zaten öyle," diye onayladı Lex. "Henüz hiçbirinizi öldürmemiş olması bir mucize." "Haberı yayacağız," dedi biri.

"Clark, ürünlerle dolu son kutuyu da paketle," diye emretti Lex, devasa küvetlerden birini kucağına alırken, diğer adamlar da dolu olan diğer ikisini aldılar. "Bizimle konferans salonunda buluş. Haydi gidelim."

"Konferans odasında..." "Evet."

Hepimiz koridorda ilerlerken yanaklarıma doğru süzülen sıcaklığı görmezden geldim. Kendimi pek işe yarar hissetmiyordum ama yine de her şeyin olması gerektiği gibi olduğundan emin olmak için peşime takılacaktım.

"Kral, sireninin pantolon giymediğini biliyor mu?" diye mırıldandı biri Lex'e.

Lex, "Ona sormalısın," diye söylendi.

Adam yüzünü buruşturdu ve başını salladı.

Gözlerimi devirmek için içimden gelen dürtüyle savaştım. Kız kardeşlerim ve ben çoğu zaman üzerimdeki büyük tişörtten çok daha azıyla dolaşıyorduk. Mayo giymediğimizden daha sık mayo giyiyorduk.

"Kapıyı tutabilir misin, Zora?" Lex sordu. "Sierra'nın kıyafetlerini giydiğinden emin olmanı istiyoruz. Eğer bu genç, azgın piçlerden biri işi berbat ederse başımız belaya girer."

"Elbette." Önlerinden koşarak geçtim ve kapıyı açtım, kapatmadan önce içeriye göz .

Hem Sierra hem de Layla pijamalarını giymişlerdi. Sierra'nın geceliği tıpkı bir filmde görebileceğiniz o küçük ipek numaralardan birine benziyordu. Çok da şeffaftı.

Layla benim giydiğim gibi bir tişört giymişti ama boyu benden çok daha uzundu, bu yüzden tişört onu çok daha az örtüyordu. Kıyafeti düpedüz seksi değildi ama bir çırpıda iz bırakabilen çiftleşmemiş bir canavar için?

Olmazdı.

"Eğer çiftleşmediyseniz, kutuları koridora bırakın," diye emrettim.

Çocuklar bakıştılar.

"Kraliçe bir emir verdi. Buna uyun," diye bağırdı Lex.

Kutularını yere bıraktılar.

"Gidip dövüşü bulun ve herkesin Oscar'ı koridordan aşağı sürmesine yardım edin. Burada işimiz çabucak bitecek," diye ekledi Lex ve onları hemen kovdu. Bazıları buna sinirlenmiş görünüyordu ama tartışmaya cesaret edemediler.

Layla onlar gider gitmez kapıyı açtı. "Biz hazırız. Hadi gelin." Bana içeri girmem için el salladı, ben de onu takip ettim.

Lex ayağını ikinci bir kutuya taktı ve onu da kendisiyle birlikte sürükledi. Her ikisini de duvara dayadı.

"Bazı çiftleşmiş adamlar çoktan uğramış ve kapıları yanmaz bir şeyle kaplamışlar. Kapıları dışından engellemek için başka bir şey bulmaya gittiler. kapatacaklar koridor giriş içine bağlı

Banyoyu da. Sierra ihtiyaç duyarsa geçebilecek ama Oscar kapana kısılacak," diye açıkladı Layla, Lex'e zar zor bakarak.

Diğerkutular için koridora geri döndü ve tek başına geri dönmeden önce dışarıda eşleşmemiş bir adamla birkaç kelime konuştuğunu duydum.

"Bunu yaptığın için teşekkür ederim," dedim Sierra'ya, bakışlarıyla buluşarak.

Sarı saçlarını omuzlarının arkasına atmış, dönen bir sandalyede oturuyor ve elbisesinin hiçbir şeyi saklamamasına yardımcı oluyordu. "Bunu senin için yapmıyorum. Bunu gargoyle türünün iyiliğiiin yapıyorum."

"Doğru." Başımı salladım.

Bunu neden yaptığiiumurumda bile değildi. Benim için önemli olan tek şey bunu yapıyor *olmasıydı* ve Bane ve ben sonunda onun sayesinde bir nebze de olsa normallik bulabilecektik.

Lex kutulardan uzaklaşıp yüzünü bize dönerek, "Pekâlâ, bu kadar yiyecek yeter," dedi. "Bu size yaklaşık iki hafta yeter. Vay be. Siktir." Bakışları Layla'nın üzerinde sabitlendi. "Merhaba."

"Hey." Bir kaşını kaldırarak bana baktı. Omuz silktim.

"Layla?" diye sordu.

"Daha önce tanışmıştık."

"Sen..." diye yüzünü işaret etti.

"Kar maskesi takıyor. Bu gece zaman yoktu. Hayatta kalacaksın," dedi sert bir şekilde.

Boğazını temizledi ve geriye doğru bir adım attı. "Bunu bensiz yapmak zorunda kalacaksın. Ben Bane'i bulacağım."

"İşimiz bitti, unuttun mu?" Layla kapının yanına yığdığı kutuları işaret etti. "Sierra hariç hepimiz gidip Bane'i bulabiliriz."

"Burada eşimi bekleyeceğim," diye duyurdu.

Kimse ona cevap vermedi.

Lex'in odadan çıkışını izlemekle meşguldük.

"Kar maskene ihtiyacın var," dedi, sesi gergindi. "Ya da o şapkaya. Büyük, çirkin olan. Kişiliğin etrafta bu şekilde dolaşmak için fazla iyi."

Ona kaşlarını çattı.

Kapı aralığında aniden durdu ve çenesini sıktı. "Bane beni öldürecek."

Alnım kırıştı. "Ne için?"

Bir adım öne çıktı ve birden nedenini anladım.

Gözleri değişmişti. Biri Layla'nınkiyle aynı renkteydi.

"bile geçirme," diye uyardı ellerini önünde birleştirerek. "Bir dakika oldu. Sakın-"

Göz açıp kapayıncaya kadar odayı geçti ve onu omzunun üzerinden fırlattı.

İnledim.

Onu konferans salonundan çıkardı ve ben de peşlerinden koştum.

Bana bakabilmek için başını onun bedeninden kaldırdı. Yüzü kızarmıştı ama "Oscar'la anlaş, sonra da gel beni bu piçin dairesinden kurtar" diye seslenirken gülümsemeye çalışıyordu.

"etmeyin," diye verdi Lex. "O kadar yatağında çıplak olacak."

Başının arkasına bir şaplak attı ve adamın kahkahası koridorda yankılandı.

Kahretsin.

Bu...

Evet, bu daha sonrası için bir sorun olacaktı. Kimsenin hayatı tehlikede değildi.

Ŗu anda öncelik Oscar'daydı.

Sierra'ya dönüp baktım. "Hazır olduğuna emin misin?"

Bana utangaç bir gülümseme fırlattı. "Gecenin sonunda dizlerinin üzerine çökmüş, bana tapıyor olacak."

Kadından pek hoşlanmasam da bu özgüvene saygı duymak zorundaydım. Ona başımı salladım ve koridorda koşarak çocukların daha önce gittiği yöne doğru ilerledim.

Oscar sorunumuzu sonsuza dek sona erdirmenin zamanı gelmişti.

Onları koridorda yavaşça ilerlerken, konferans odasından sadece bir dönüş uzakta buldum. Bane'in ellerine biraz kan bulaşmıştı ama bunun dışında gayet iyi görünüyordu.

Oscar'ın birçok yeri morarmış ve kanlar ama yine de iyi durumda görünüyordu. Ne kadar uzun süredir dövüştükleri ve daha başlamadan önce ne kadar harap olduğu düşünüldüğünde, bu Bane'in kontrolünün büyük bir kanıtı gibi görünüyordu.

Onun kontrolü hakkında herhangi bir soru yoktu.

"Arkamızda kal," diye homurdandı tanımadığım bir adam. "İhtiyacımız olan son şey Bane'in gerçekten savaşımaya başlaması."

Daha da kötüleştirmeyecektim.

Bitirecektim.

"Biz hazırız!" Arkadaşıma bağırdım.

Oscar'ın başı bana doğru sarsıldı, kanayan yumruğu Bane'in taş yanağını sıyrırken dostum başını eğdi, böylece Oscar'ın yumruğu yana doğru gitti.

Bu iblis için iyi bir şeydi. Elinin sallanmak için başka bir kemik çarpışmasına ihtiyacı yoktu.

Bane adamı yakaladı ve geçmişte bana yaptığı gibi omzunun üzerinden fırlattı. Tıpkı Lex'in Layla'ya yaptığı gibi.

Ve koridorda hızla ilerledi.

Bağırışlar onu takip etti. Çoğu insan nereye gittiğini ya da ne yaptığını bilmiyordu.

Kalabalık bir bütün olarak onun peşinden hareket etti.

Bane onu konferans odasına fırlatırken ya da kapıyı arkasından çarparken hiçbir şey göremedim.

Yine de kapandığını duydum.

Ve Bane'in, biz kapıları kapatmaya hazır olana kadar kapılara barikat kurması için birine emir verdiğini duydum.

"Eşim nerede?" diye sordu kral, acil sorunlar halledilir halledilmez.

Bana en yakın olanlar hızla uzaklaştı ve diğerlerini de yanlarında sürüklediler. Bir an sonra, koridorda doğrudan bana açılan bir boşluk vardı.

Bane'e baktım.

Gözleri vahşiydi, göğsü hızla inip kalkıyordu. Uzun bir süre arkasından baktı.

Sonunda birkaç büyük adımda mesafeyi aştı ve beni kollarına çekti. Dudakları boynumun omzumla birleştiği yere çarptı, beni o basit, yoğun şekilde sahiplenirken keskin dişleri derimi kesti.

Kollarını sahiplenici bir şekilde belime doladı ve salonda bize karşı bir şey söyleyecek olanlara meydan okurcasına etrafına baktı. "Zora benim eşim. Senin kraliçen. Oscar'ın baskısını kırmak ve hayatını kurtarmak için onu istemiyormuş gibi davrandım, her ne kadar ona uyarıda bulunmadan, onun iradesi dışında baskı yapmış olsa da. O da aynı sebepten kendini hedef haline getirdi. Ya onunla çiftleşene ya da ölümünü seçene kadar Sierra Garin'le birlikte konferans odasında kalacak. Bu karmaşadaki rolümüz resmen sona erdi."

Koridordaki sessizlik yoğundu. Yoğun. Sanki herkes nefes almış ve tutuyormuş gibiydi.

"Eğer olanlarla ilgili bir sorunu olan varsa, onlara kapıyı ya da bir mezarın içini göstereceğim. Eşime kraliçelerinden başka bir şeymiş gibi bakan bir sonraki kişi ölecek. Bana ondan mutsuz olup olmadığımı soran bir sonraki kişi, kalbinin boğazından sökülüp atılması hissiyle bizzat tanışacak. Anlaşıldı mı?"

Bir an için kimse cevap vermedi.

Sonra, nihayet, anlaşma mırıltıları .

Bane başka bir şey söylemeden beni ayağımdan kaldırdı ve koridorun sonuna kadar taşıdı.

İlk defa ona yürüyebildiğimi söylemedim.

Başımı omzuna yasladım ve gözlerimi kapatarak uzun bir nefes aldım.

Başka her ne olduysa, sonunda bitmişti.

Dairemize döndüğümüzde, Bane beni doğruca duşa götürdü.

Soyunup suyun altına girdiğimizde ikimiz de tek kelime etmedik. Günün kanı ve stresi yavaşça akıp gitmiş, bizi çıplak ve bitkin bırakmıştı.

Benim için saçlarımı ovdu ve zihnim son birkaç saat içinde olan her şeyi gözden geçirdi.

Bane'e Lex ve Layla'dan bahsetmediğimi fark ettiğimde gözlerim fal taşı gibi açıldı. Duştan çıkmak için bir adım atmaya çalıştım ama elini ortama koyarak beni durdurdu.

"Gitmemiz gerekiyor. Lex, konferans salonunda buluştuğumuzda Layla'nın üzerine baskı yaptı."

"Ne?" Bane'in sesi alçak ve keskindi. Tarafsızlığı bu gece için tamamen ortadan kalkmış gibiydi ve bu hoşuma gitmişti.

"Her şey çok hızlı oldu," diye itiraf ettim. "Bir dakika önce yiyecek kutularını yere koyuyorduk. Sonra, onu odadan dışarı taşıyordu. Gülümsüyordu ama Oscar sorunu çözüldükten sonra onu bulmamı söyledi."

Bane yüzünü buruşturdu. "Onları arayacağız. Açmazlarsa odasına gideriz."

Kabul ettim.

Duşumuzu çabucak bitirdik ve havluları üzerimize sardık. Bane'in kolları bana dolandı ve ben ona seslenirken bedenimi kendi bedenine yasladım.

Duvara yaslandı, çenesi başımın üstünde duruyordu. Telefon çalarken ona doğru sokuldum.

Telesekretere düşmeden hemen önce nefes nefese cevap verdi. "Selam, Zora. Ben iyiyim. Biz iyiyiz."

Göz kırptım.

Uzun bir an geçti.

"Söylediği gibi seni çoktan yatağına aldı, değil mi?" Sonunda sordum.

Güldü. "Belki de. Bağımızı mühürledik. Gitmem gerek. Birkaç gün sonra görüşürüz!"

Telefonu kapattı ve beni cihaza bakarken bıraktı. "Sanırım endişelenecek bir şey yok."

Bane kabul etti ve telefonumu elimden alıp tezgahın üzerine koydu. "Her şey yolunda tatlım. Şimdi dinlenmemiz gerekiyor. Gecenin bir yarısı."

Saati kontrol etmek için telefonuma

dokundum. SABAH 3:33.

Vay canına, gerçekten gecenin bir yarısıymış.

"Sanırım bugün hayatımın en uzun günüydü," diye itiraf ettim.

"Benimkini de." Alnımdan öptü ve beni odanın diğer ucuna çekmeden önce havlularımızı kuruması için astı.

Beni yatağa çekip kanatlarını çıplak bedenime doladığında dudakları tekrar yüzüme değdi. Onun kollarına sarıldığımda kendimi hayatımda hiç hissetmediğim kadar güvende ve rahat hissettim. Neredeyse hemen uykuya daldım.

Artık endişelenecek bir şey yoktu. Hiçbir şey...

potansiyel hamilelik dışında. Ki bu aslında

oldukça fazlaydı.

Ve dürüstçe?

Bunu umduğumdan mı yoksa karşı olduğumdan mı

emin değildim. Bu da beni daha çok strese

sokuyordu.

Ama yine de hızlıca uykuya dalmayı ve kaya gibi uyumayı başardım.

...kelime oyunu yapmak istemedim.

sixteen

Z ROA

Her zamanki rahat, taştan kanatlarım yerine üzerime örtülmüş bir battaniyeyle uyandığımda gözlerim kamaşmıştı. Battaniye gerçek bir tabut kadar iyi değildi, ama karanlık ve ağırdı, bu yüzden Bane ne kadar uzun süre gitmiş olursa olsun işini yapmış gibi görünüyordu.

Yüzümden ittim ve doğrulup etrafıma bakındım.

Yatak odasında ya da bağlantılı banyoda ondan hiçbir iz yoktu. Düşün çalıştığını da duyamadım.

Alnım kırıştı ve "Bane?" diye seslendim. Cevap vermedi.

Gözlerimi ovuşturdum ve daha dik oturdum. Biraz kımıldadığımda kolumun altında bir kırışıklık duydum.

Üstünde adımın yazılı olduğu katlanmış bir kâğıt parçası çıkardım. Açıp notu hızlıca okudum.

Eoöd mo'>ing, Cneer³eaxr.

5 ^are co cLe h on cLe Os a sir a9iørn anb meer nir³ cLe
in e ci' le, anb dib>'c na 9 co na e ;o . 5'et
;o no ltn'c slee lo p NIR³Ø'c me, so 5 pvr ;o ' coffee in cLe
mi ønare nLe> 5 nas do e ma i>g ic.

Texr me NLE> ;o 'xe vp, anb 5'll co e sa a fo' ;o .

Yani,

Şane

İç çekerek başımı yastığa koymadan önce mesajı birkaç kez okudum.

İşler artık değişecekti. Bundan kaçış yoktu. Çok daha sabırlı olacak ve duygularını kontrol edecekti, bu da Malikâne'ye odaklanmak için çok daha fazla zaman ve enerji anlamına geliyordu. Bazen yalnız kalacaktım. Ya da çoğu zaman.

Bu çok baktandı.

Bane ile uyanmak hoşuma gitti.

Ona hemen mesaj atmak yerine yataktan kalktım ve mikrodalgadan kahvemi almak için mutfığa doğru yürüdüm.

Bir ya da iki saat bekleseydi bu kadar iyi olmazdı ama yine de jest çok hoştu.

Yudumladığımda, bir süredir kullanılmadığını anladım ama yeniden yapmaya zahmet etmedim. Zaten zahmete girmiş ve mükemmel bir şekilde yapmışken olmazdı.

Hâlâ çıplaktım, bu yüzden bir battaniye kaptım ve üzerime sardım. Üzerimi örttüğümde balkondaki sandalyeye oturup telefonumu aldım ve kız kardeşlerime mesaj attım.

BEN

Lex dün gece Layla'yı kar maskesi olmadan gördü ve

Clem aradı.

CLEM

OMG

SONUNDA

BEN

Bir günden az oldu.

CLEM

Dün gece diyara geri döndük, bu yüzden benim için birkaç gün oldu, ama OMG

Heyecanlı mıydı?

Heyecanlı olmalı, adam yakışıklı!

BEN

Onu kontrol etmek için aradığımda yatakta birlikteydiler ve sesi mutlu geliyordu, bu yüzden öyle düşünüyorum

AVERY

Aww, bu çok tatlı

Birlikte iyi olacaklar gibi görünüyorlar.

BEN

Sanırım öğreneceğiz.

IZZY

Neden birbirlerini gördüler?

Porter, Bane'in Oscar dramasıyla ilgilendiğine dair bir mesaj aldı, ancak ne olduğunu söylemedi

BLAIR

Ben de bunu merak ediyordum, Damian da aynı mesajı aldı

CLEM

Kai de yaptı!

BEN

Bu uzun bir hikaye.

BLAIR

?

IZZY

?

CLEM

?

AVERY

?

BEN

Temel olarak, Oscar benim için Bane'e meydan okudu. Gargoyle olayı yüzünden asla kazanamazdı. Bane'e dövüşü uzatmasını söyledim ve Layla'yı arayıp Sierra'yı hemen getirmesini istedim. Getirdi de. Lex ve ben yiyecekleri paketledik. Onu konferans odasına bıraktığımızda, Lex kar maskesini almaya vakti olmadığı için kızın üzerine basmıştı. Ben Bane'e hazır olduğumuzu söylerken onunla birlikte gitti ve Bane Oscar'ı Sierra'yla birlikte konferans odasına attı.

Şimdi sadece birbirlerinden hoşlandıklarına karar vermelerini ve ortaya çıkmalarını bekliyoruz, sanırım

Idk

Bu sabah toplantıya giderken beni odamızda bıraktı çünkü ilk kez uyudum

CLEM

Uyumana izin vermesi çok hoş.

Toplantılar çok sıkıcı

IZZY

Şimdi de Canavar Malikanesi'ni yönetmesine yardım mı edeceksin?

BEN

Bilmiyorum.

Henüz hiçbir şeyi çözemedik. Yine de terk

edilmeyi sevmiyorum.

BLAIR

Bunu ona söyle. Eminim seni incitmek için yapmamıştır.

Haklı olduğunu biliyordum, ama bu...

Şey, rahatsız ediciydi.

Açılmak baktandı ve onunla tanıştığımndan beri bunu çok kez yapmışım gibi hissediyordum.

Kız kardeşlerim birkaç mesaj daha gönderirken yeni bir mesaj geldi. Bane'den geliyordu, bu yüzden önce ona dokundum.

BANE

Uyanık mısın?

Diğer krallar dün gece olanların tüm hikayesini birinden almış gibi görünüyor.

BEN

Evet, kız kardeşlerime söyledim.

Bunun bir sır olduğunu düşünmemiştim.

BANE

Bu değildi.

Ama uyandığında bana mesaj atman gerekiyordu.

BEN

Öyle miydin?

BANE

Eminim notumu bulmuşsundur.

Öyle değil mi?

BEN

Evet.

BANE

O zaman neden bana mesaj atmadın?

Mesaja hemen cevap vermedim.

Kız kardeşlerim de hâlâ mesaj atıyordu ama onlara da cevap vermedim. Sadece bakışlarımı manzaraya kaldırdım ve ormana baktım.

Kahretsin, görmeye bayıldım. Ağaçları. Şehri. Sis. Bane bana tekrar mesaj attı.

BANE

Alo?

Gerçeği itiraf etmek ... ama etmezsem ne olacaktı? Nasıl hissettiğimi asla bilemeyecekti.

Ve bu daha kötü olurdu.

Muhtemelen.

Ben de uzun bir nefes aldım ve ona geri mesaj attım.

BEN

Yalnız uyanmak beni şaşırttı.

Bana cevap yazmaya başladığında noktalar belirdi, sonra yazdıklarını göndermemeye karar verdiğinde kayboldu.

BEN

Canavar Malikânesi'ni yönetmeye yardım etmemi mi istiyorsun? Clem'in rolü Izzy ve Blair'inkinden daha rahat görünse de tüm kız kardeşlerim arkadaşlarına yardım ediyor. Blair ve Izzy bu işle delicesine meşguller.

BANE

Vampirlerin ve kurtların, tutulmalar sona erdiğine göre, fae'lerden çok daha fazla işi var.

Dürüst olmak gerekirse, yardım etmeni hiç düşünmedim. Özellikle yardıma hiç ihtiyacım olmadı, ama buna karşı değilim. Çok çalışıyorum. İstediğimden daha fazla, bakmam gereken bir arkadaşım var.

BEN

Benimle ilgilenmene ihtiyacım yok.

Yaptığım ima karşısında içimi bir öfke kapladı. Tek başıma iyiydim.

BANE

Tabii ki hayır.

Ama ben istiyorum ki

Mesaja baktım.

BANE

Ve eğer seni hamile bıraktıysam, muhtemelen yakında hastalanacaksın. Özellikle de bir gargoyle büyütüyorsan. Hamileliklerimiz pek kolay geçmez.

Gözlerim büyüdü.

Bunu unutmuştum. Olası hamileliği değil, benim için ne anlama geleceğini. Vücudumdaki değişiklikleri. Hayatımdaki değişiklikleri.

Gerçek anlamda, gereken biri olabilirdi.

Ve bu fikirden nefret
etmedim. Hem de hiç.

BEN

Keşke şimdi bilebilseydim

Merak etmekten nefret
ediyorum.

BANE

Seni becerememekten
nefret ediyorum.

BEN

Şok oldum.

BANE

Seni kırmızıya boyamayı ve çoklu doruklardan kurtulurken nefes
nefese bırakmayı tercih ederim.

BEN

Adet dönemim gelene kadar kendini mavi toprakla boyay.

BANE

İnanın bana, ben

Bu sabahki duş bunu kanıtlayabilir.

BEN

Mastürbasyon mu
yaptın?

BANE

Eğer yapmazsam bütün sabah acı çekecektim.

BEN

Beni uyandırmalıydın.

BANE

Uykuya ihtiyacın vardı.

BEN

Belki de senin dokunuşuna daha çok ihtiyacım vardı.

Belki de elimi kalçalarımın arasına sokup kendi başımın çaresine
bakmalıyım.

BANE

Aklından bile geçirme.

Beş dakika içinde yakın çevremle bir toplantım var. Biter bitmez
kalkacağım.

BEN

K

BANE

Oraya çıktığımda salgının kokusunu alırsam, günün geri kalanında seni yatağa bağlarım.

BEN

Bu düşündüğün gibi bir tehdit değil.

Ama belki duşta yaparım.

Böylece kokumu alamazsın.

BANE

Sakin cüret etme.

BEN

Yalnız uyanmak yalnızlıktır

Kendimi bir şekilde rahatlatmalıyım.

Tarafsızlığının bu mesajla sarsılacağını bilmek için yanında olmam gerekmiyordu. Dudaklarım geniş bir sırıtışla gerildi.

BANE

Bir daha olmayacak

Beni bekle.

Bir dakika boyunca dudağımı ısırarak düşündüm.

Çemberle sorun yaşamasına neden olmak istemedim... ama o toplantılardan birine . Ona bir e-posta gönderebilirlerdi ve muhtemelen önemli bir bilgiyi kaçırmazdı. Kaçırdığı her şey de muhtemelen iki dakikalık bir telefon görüşmesiyle özetlenebilirdi.

Ve daha birkaç gün önce eş bağımızı mühürlemiştik. Konsey birkaç günlüğüne onsuz da idare edebilirdi. Ya da en azından birkaç saat. O benim *eşimdi*.

Dolaptan bir çift külot ve uzun kollu bir gömlek aldıktan sonra yatak odasına geri döndüm ve yatağa uzandım. Kahve fincanım yanımdaki çarşafın üzerine düştü. Kalp atışlarım hızlandı ve sırıtışımı gizleyemedim.

Çok kızacaktı.

Elveda, tarafsızlık.

K lotu  ekiştirerek giydim ve battaniyeyi bacaklarımın  zerinde ayarladım, hızlı bir fotoğraf  ekmeden  nce elimi bel bandına soktum. Profesyonel bir fotoğraf olmaktan uzaktı ama içimi g recekti.

Bana bir şeyler yazdığını s ylemesi i in ekranda noktalar belirmesini bekledim ama belirmediler.

Heyecanım biraz azaldı.

Muhtemelen toplantı ya da başka bir şey i in telefonunu kaldırmıştır. Bu iyiydi. Mesaj attığında cevap verirdi.

Kahvemi alıp balkona geri d nd m ve sandalyemde tekrar .

Kız kardeşlerimden gelen bir d zine cevapsız mesajı yanıtladım ve Layla'ya mesaj atmayı d ş nd m. Buna fırsat bulamadan kanat  ırpma sesi dikkatimi  ekti.

Bane g r ş alanıma girdi ve bir kalp atışı sonra gargoyle formuyla balkona indi.

G mleği devasa kaslarını zorluyordu ve kot pantolonunun d ğmeleri a ıktı, kaya gibi sert ereksiyonu boxer-şortunu geri yordu.

"Umarım toplantıya bu kadar iyi g r nerek gitmemişsindir," dedim kahvemi yudumlarken.

Bane bardağı elimden aldı ve masanın  zerine koydu. Bir

kaşımı kaldırdım.

Eğildi, sonra beni belimden yakaladı ve dairenin i ine taşıdı.

seventeen

Z ROA

Beni içeri çekip kapıyı sertçe kapatırken GÜLDÜM.

Beni yatağın kenarına oturttu ve kalçalarımı açtı, insan formuna geri dönerken kalçalarımın arasında yere diz çöktü. "Seni kendine dokunurken bulacağımı düşünmüştüm."

"Sen daha iyisin."

Gözleri ısındı, bakışları benimkilerle buluştu. "Elbette öyleyim. Senin bedenim benim." Eğilerek içime derin bir nefes çekti. Göğsü gümbürdedi ve burnunu merkezimin üzerinde gezdirdi.

Parmaklarımı saçlarına gömdüm. "Tekrar yalnız uyanmak istemiyorum."

"Tamam." Dili külotumun önünü okşadı, kumaşın üzerinden hafifçe bana sataştı ama onu durdurmak için başını ittim.

"Toplantınıza geri dönmenizi istemiyorum. Birbirimizi tanımak için herkesten uzakta birkaç gün geçirmemizi istiyorum."

"Tamam." Parmağıyla külotumu yana çekti ve dilini klitorisimin üzerinde hafifçe gezdirerek kalçalarımın sallanmasına neden oldu.

"Bekle." Yüzünü tekrar kendimden uzaklaştırdım. "Bir takım olmamızı istiyorum, tamam mı? İşin içinde bir bebek olsa bile. Senin kral olmanı istemiyorum."

Evde kalıp çocuğa bakıyorum. Bu bazı insanlar için mükemmel olabilir ama ben çalışmayı seviyorum. Yardım etmek istiyorum. Malikane işlerini bizim halletmemizi ve bebek işlerini de bizim halletmemizi istiyorum. Birlikte."

"Tamam."

"Tamam demeyi bırak da konuş benimle," diye homurdandım.

Gözleri benimkilerle buluştu ve gözlerindeki bakış o kadar sabit, o kadar sakindi ki göğsümü sızlattı.

Belki de tarafsızlık her zaman kötü

değildi. Belki bazen güvenlikti.

"Tatlım, toplantılar umurumda değil. Onları atlayacağız. Eğer almak istiyorsan, izin alırız. İşimizi eşit olarak bölüşmemizi istiyorsan, bunu yaparız. İstekleriniz fazlasıyla makul."

"Tamam."

Kıkırdadı, ellerimi saçlarından çekip parmak eklemlerimi öptü. "Herhangi bir isteğin var mı?" Sonunda sordum.

"Sen. Çıplak. Dört ayak üstünde, bu küçük güzel amcığın tadına baktıktan sonra."

Nefesim kesildi. "Eğer tamamen geri , bitirdiğinde çekilmelisin."

Tamamen geri durmak söz konusu olamazdı. Seksten tamamen kaçınma konusunda zaten fevkalade başarısız olmuştuk. Eğer geri çekilirse, en azından çaba göstermiş olacaktık.

"Anlaştık." Elimi bıraktı ve külotumu bacaklarımdan aşağı çekti. Külotumu tamamen çıkardığında beni daha geniş bir şekilde açtı, eğildi ve çekti.

Göğsü guruldadı. "Kahvenin üzerinde mi oturuyordun?"

Kaşlarımı çattım ve başının yan tarafına hafifçe vurdum. Sırıışı bana umursamadığını gösteriyordu. "Eğer bana duş almam gerektiğini söyleme şeklin buysa, toplantına geri dönebilirsin."

Dilini klitorisimin üzerinde gezdirince küfrettim, saçlarını tuttum ve başını tekrar itmek için kavrayışımı kullandım. "Madem bu kadar kötü kokuyorum, yapma-"

"Çok lezzetli kokuyor ve tadıyorsun. Seninle dalga geçiyordum. Ve kahve bugün o kadar da kötü kokmuyor." Beni tekrar yaladı.

"değil mi?" Sesimdeki heyecan belli oluyor olmalıydı.

"Hayır. Aynı derecede güçlü ama artık rahatsız edici değil. Yine de konseyim kokudan neredeyse öğürüyordu. Muhtemelen gittiğime sevinmişlerdir."

İçimden bir kakhaha yükseldi.

Kalçalarımın arasından bana bir sırtış fırlattı. "Kahveyi bu kadar çok sevdiğine sevindim. Diğer canavarları senden daha uzak tutacaktır."

"Sanırım maskeli önce biraz almalıydım," diye takıldım.

"Hayır. Oscar durumu berbattı ama beni sana getirdi. Seni kaybetmemek için gerekirse her şeyi tekrar tekrar yaşarım." Klitorisimi tekrar yaladı, saçlarını kavrayışım sıkılaşıırken ürpermeme neden oldu.

"Sanırım bu bana söylediğin en romantik şey." "Dikkatimi

dağıtmayı bırak. Seni yemeye çalışıyorum."

"Belki de en romantik ikinci şey budur," diye soluklandım.

Güldü, sonra ben zevkle haykırana kadar diliyle klitorisimi yokladı.

Doruk noktam azalırken beni karnıma doğru yuvarladı ve dizlerimin üzerine kaldırdı. Eliyle kıcımı okşarken, üzerimdeki kırpılmış tişört çıplak göğüslerimin üzerinde yükseliyordu.

"Kahretsin, mükemmelsin," diye homurdandı, arka tarafımı kocaman bir avuç içinde sıkarken.

"Bunu az önce beni rekor sürede ağzına boşaltan adam söylüyor," diye mırıldandım çarşaflara.

"Belki ben de mükemmelimdir."

Güldüm, kıcıımı onun ereksiyonuna doğru sürüyordum. "Neden hâlâ bütün kıyafetlerini giyiyorsun bebeğim?"

"Bu lakaptan hoşlanmayı öğrenmem gerekecek, değil mi?" "Öyle görünüyor."

Aletini serbest bıraktı ve ucunu giriş yerimle hizaladı. "İkinci tur için tamamen soyunacağım. Şu anda senin içinde olmam gerekiyor."

"O zaman ne bekliyorsun?" Kalçalarımı indirdim ve onun ucunu içime aldım.

Hırladı, çekilirken kıcıma hafifçe vurdu ve horozunun başını klitorisimin üzerinde gezdirdi. "Belki de bunun için yalvarmanı istiyordumdur."

"O zaman yanlış kadını seçtiniz, çünkü ben hiçbir şey için yalvarmayacağım."

Güldü; sesi alçak, çakıllı ve seksiydi. "Seninle sonsuza kadar birlikte olmak eğlenceli olacak, tatlım." Kıcıımı hafifçe okşadı, sonra tekrar tokatladı. "Eğer yalvarmayacaksan, o zaman talep et."

Başıyla klitorisimi tekrar okşarken, "Bana ver, göt deliği," diye nefes aldım.

Arka girişimi okşadı. "Burada mı istiyorsun?" "Seni öldüreceğim, Bane."

Yüksek sesle güldü. "Denediğinde hoşuma gidecek."

Sonunda, giriş yerimle aynı hizaya geldi ve sertçe itti. doldururken tüm tartışmalar ve protestolar boğazımda düğümlendi. İnsan formunda bile çok büyüktü.

"Kahretsin, bu çok iyi," diye nefes nefese kaldım.

"Daha yeni başlıyorum, tatlım." Çekildi ve eli hâlâ arkamdayken yavaşça içimi tekrar doldurdu. "O güzel küçük kıcını daha yukarı kaldır. Seni içime alırken her santimini görmek istiyorum."

"Pis bir ağzın var."

"Bunu ne kadar sevdiğini hissedebiliyorum." Kıçıma tekrar vurdu ve kalçalarım tepki olarak sallandı.

Tam olarak ne istediğimi öğrenmişti. Ve lanet olsun, bana bunu nasıl vereceğini de biliyordu.

Beni yavaşça ve derinlemesine çalıştırdı, birlikte uçurumun kenarına gidene kadar, tırnaklarım yatağa kazındı ve belimi serbest bırakmak için tam zamanında çekerken kıcımlı delicesine sıktı.

"Böyle çok iyi görünüyorsun tatlım," diye gürledi, elini yavaşça serbest bırakırken sanki tenime sürmeye çalışıyordu.

"Ben her zaman iyi görünüyorum."

"Doğru." Elini bacaklarımın arasından geçirerek içimi zevkle kapladı ve kalçalarım sıkıştı. "Hâlâ daha fazlasını istiyorsun, değil mi?"

"Bana yaptın bilmiyorum," diye homurdandım. "Seksten hoşlanmıyordum bile."

"Seni benim yaptım." Şişmiş klitorisimi hafifçe okşadı. "Bir şey denemek istiyorum."

"Şaplak dışında mı? Açıkçası onun hayranıyım." "Fark ettim."

"Ne denemek istiyorsun?"

Bana cevap vermek yerine klitorisimle oynadı.

"Sırtımı tişörtünle ki oturabileyim," dedim, kalçalarımı biraz oynattım ve kıcıma bir şaplak daha yedim. "Hâlâ çok fazla kıyafet giyiyorsun."

Söylediğim gibi yaptı, gömleğini çıkardı ve tenimi temizledi.

Aletinden kaydım ve pantolonunu devasa kalçalarından aşağı iterek yuvarlandım. "Bana ne istediğini söyle, Bane. Lafı dolandırmayız, unuttun mu?"

Göğsü guruldadı. "Sana baskı yapmak istemiyorum."

Pantolonunu çıkarırken gözlerimi devirdim. "Belki de gidip banyo yapmalıyım."

Ayağa kalktığımda kalçalarımı tutarak hırladı. Beni tekrar döndürdü ve ellerimin ve dizlerimin üzerine indirdi. Kıç yanaklarımı ayırıp içimi tekrar doldurduğunda kalçalarım kalktı.

"İçimde *çok* iyi hissediyorsun."

"Çok güzelsin tatlım." Kalçalarımı daha geniş açtı. "Ne denemek istiyorsun, Bane?"

"Vites değiştirmek istiyorum," diye homurdandı.

"Tanıştıktan hemen sonra taş sikinin üzerine oturmuştum, hatırladın mı? Açıkçası bununla ilgili bir sorunum yok-oh, siktir!" Aleti kabarıp sertleştikçe lanet okuyarak nefes nefese kaldım.

Önceden de büyüktü, ama şimdi?

İçimde kalın, sert bir kaya vardı.

Ve hayal edebileceğimden çok daha iyi hissettirdi.

İlk başta hareket etmedi, bana alışmam için bir an verdi. Kalçalarım sallanıyordu, ben hareket ettikçe daha fazla küfür kaçıyordu, vücudum onun etrafında kenetlenirken ağlayana kadar onu kullanıyordum.

Hırladı, benimle birlikte boşalmamış olmasına rağmen doruk noktamla zonkluyordu.

"Ne bekliyorsun?" İnledim. "Seni incitmek istemiyorum," diye . "Sesim incinmiş gibi mi geliyor?"

Kıçıma tekrar vurdu, biraz daha sert. Kalçalarım sarsıldı ve omzumun üzerinden baktığımda, gözlerinde kontrol için savaştığını görebiliyordum. Kendini tutmaya çalışıyordu. Ne istediğini. Neye ihtiyacı olduğunu. Bana yaptıklarını.

Ve o kontrolün koptuğunu görmek istedim.

"Parmaklarını ağzına sok. Birlikte tadımızın nasıl olduğunu anlat bana," dedim nefes nefese, onu zorlamaya çalıştığımı düşünmesin diye kıpırdamadan.

Gerçi ben öyleydim.

Bu bizim olayımızdı.

Parmaklarını ağzına götürüp emmeden önce bir an için kıcımı sıkıca kavradı.

Karşılık veren hırlaması hayvani bir

hırlamaydı. Canavarca.

Hepsi canavar.

Ve ben tamamen, tamamen bunun için buradaydım.

Kendisiyle savaşırken vücudu , kendini tutmaya çalıştı. İsteddiği şeyi yapmaya direnmek için. İhtiyacı olan şeye.

"Tadımız neye benziyor?"

"Kahve." Kelime bir hırıltıdan biraz daha fazlasıydı.

Heyecanım biraz azaldı.

Kahveden nefret ederdi.

Parmaklarını tekrar klitorisime indirdi ve orada bıraktığı kayganlığın üzerinde gezdirdi. Onun ve benim serbest kalışımız.

Sonra elini tekrar ağzına götürdü ve parmağını tekrar emdi.

Sikinin etrafında kenetlendim. Bu duygu o kadar gerçek dışıydı ki, bir iniltiyi ısırmak zorunda kaldım.

Dişlerini sıkarak gözlerini kapattı. "tattığım en güzel şey biziz."

"Bırak tadına bakayım."

Sahiplenici bir şekilde homurdandı ama parmaklarını dudaklarımın arasına bastırmadan önce klitorisime tekrar dokundu. Tenindeki kayganlığı emdim ve kanalım tekrar sıkıştı.

Küfretti ve kalçalarını salladı.

"Eee?" diye homurdandı.

"Lezzetli."

Bu kelime kontrolünü kaybetmesine neden olmuş gibiydi. Kükredi, kıcıımı kavradı ve sert ve hızlı bir şekilde içime girdi. Birlikte hızlıca boşaldık ama o durmadı. Beni daha sert sikti. Ve daha hızlı.

Piç kurusu haklıydı. O

mükemmeldi.

SONUNDA, Bane beni küvete taşıdı ve beni kollarına alırken çeneme kadar mutluluk verici sıcak suyla doldurdu. Alnımı onun taştan boynuna yasladım ve o da belimi hafifçe okşadı.

"Ne kadar ağrın var?" Sesinde endişe vardı ama açlık da vardı. Adam doymak bilmiyordu.

"Bana suda bir saat verin, tekrar gitmeye hazır olacağım," dedim boynuna karşı.

Gürledi ve siki kıcımda zonklamaya başladı.

Bir süre sonra kapı çalındı ve belinde bir havluyla kapıyı açacak kadar uzun süre küvetten çıktı. Bir dakikalığına biriyle konuşmaya başladı ve o geri gelmeden önce yerde bir şeyin kaydığını duydum.

"Kimdi o?" Ben sordum.

Havlusunu bıraktı ve benimle birlikte tekrar suya girdi, beni tekrar kollarına çekti. "Vampirilere yatağımız için bir gölgelik teslim ettirdim. Bugün daha sonra kuracağım."

Ruh halim karardı. "Yani sensiz uyuyabilir miyim?"

"Böylece bensiz yatman gerekirse yine de dinlenebileceksin," diye düzeltti ve kaşlarımı çattım. "Kanatlarımı sana sararak uyumamı istiyorsan, buna asla itiraz etmeyeceğim. Ama gölgelik olmaması seni olumsuz etkileyebilir tatlım. Bu benim için sorun."

Öfkem azaldı.

Elini sırtımda gezdirdi. "Dışarı çıktığımızda sana yiyecek bir şeyler hazırlamalıyım."

"Kahve içtim."

Bana attığı bakış, kahvenin yiyecek olarak nitelendirilemeyeceğini söylüyordu. Aslında pek de haksız sayılmazdı.

"Bizim için yemek yapabilirim." Göğsüne

yaslandım. "Bu benim işim."

"Her şey senin işin olamaz. Biz bir takımız, unuttun mu? Pantolonuma girmeye çalışırken kabul etmiştin."

"Hatırlıyorum. Birlikte yemek yapabiliriz,

ortak." Homurdandım.

Kıkırdadı. "Yani birkaç günlüğüne Malikâne'yi görmezden geleceğiz ve birbirimizi tanımak için zaman harcayacağız."

"Doğru," diye kabul ettim.

"Ofisimde birkaç saat geçirirsek, önce hemen yapılması gereken her şeyi halledersek daha sorunsuz ilerler."

"Asistanınız bunlardan herhangi birini yapabilir mi?"

"Seksi olan mı?" Sesi şakacı değildi ama yine de benimle dalga geçtiğini biliyordum.

"Bu," diye kabul ettim.

"Yıllardır daha fazla sorumluluk istiyor. Sanırım ona birkaç tane verebilirim."

"Kulağa hoş geliyor. Ofisinize uğrayıp işleri hallederiz, sonra da bir hafta izin yaparız. Tatile falan çıkabiliriz. Malikânenen tamamen uzaklaşırız," diye önerdim.

Bane'in dudakları kıvrıldı. "Sadece birkaç günlüğüne evde kalacağımızı sanıyordum." "En son ne zaman tatile çıktın?" Kontrol ettim.

Bunu düşündü. Sonunda, "*Hiç* tatile çıktığımı sanmıyorum," dedi.

"Peki, o zaman anlaştık. Tatile çıkıyoruz. Bize bir yer ayırtacağım ve senin hesabına yazacağım."

Güldü - sırtışımı gizlemek için dudağımı ısırma neden olan derin, gürültülü bir ses. "Beni çiftleştirdin, tatlım. Benim sekmem artık senin."

"Sanırım her şeyi paylaşıyoruz, ha?"

"Evet." Yanağımdan öptü. "Ne tür bir tatil düşünüyorsun?"

"Ya sahili olan bir yer ya da büyük, özel bir havuzu olan bir yer. Ya da bir göl. Dağlarda göl kenarında bir kulübe harika olabilir. Bir sürü uçuş yapabiliriz. Sence en iyisi hangisi?"

"Ne seçersen seç, hoşuma gidecek."

Ona ters ters baktım. "Saçmalık. Tarafsız olmayı bırak."

"Pekala, kulübeyi tercih ederim. Eğer aramak için zaman ayırmak istemiyorsanız, bir şeyler bulmak için birkaç telefon görüşmesi yapabilirim."

"Bu kulağa daha da hoş geliyor." Gözlerimi kapatarak ona yaslandım. "Oscar ve Sierra baskıyı kırdılar mı?"

"Öyle. Kameralara göz kulak olması için birini görevlendirdim. Gecenin çoğunu yüzü kızın kalçalarının arasında geçirdi, bu yüzden yakında bağlarını mühürleyeceklerini söylemek güvenli görünüyor."

Dudaklarım bir gülümsemeyle gerildi. "Güzel. Bundan kurtulduğumuza ve o piçle çiftleşmek zorunda kalmadığıma inanamıyorum."

"İnan buna, tatlım. Sen tamamen benimsin." Ellerini vücudumda gezdirdi.
"Onu reddettiğin için çok mutluyum."

"Ben olmasaydım böyle bir bağdan birkaç yüzyıl daha kaçabilirdin."

Dudaklarını yanağıma indirdi ve beni hafifçe öptü. "Bir bağdan kaçmak abartılıyor."

"Daha doğru sözler hiç söylenmedi."

Hayal ettiğimden çok daha memnun bir şekilde ona yaslanırken ağzı kulağıma gitti ve piercinglerimi .

Senetten kaçmak abartılıyordu.

Bane ile olan bağımı mühürlemek verdiğim en iyi karardı.

Bir göl evi ayarlamak için telefon ettikten sonra giyindik ve ofisime gittik. Asistanıma daha rutin evrak işlerinin ve görevlerin nasıl yapılacağını öğrettim ve o da gururla gülümsedi.

Kapı hızla çalındığında ofis bilgisayarımdaki her şeyin masaüstümle senkronize olduğundan emin oluyordum. Bir dakika sonra kapı açıldı ve burnum bana kimin geldiğini hemen söyledi.

Annem odaya girdiğinde gözlerim kısıldı. Bir kolunda çikolatalarla dolu bir sepet, diğerinde de birkaç süslü su şişesi vardı.

Beni tamamen görmezden geldi ve Zora'ya baktığında yüzüne bir gülümseme yerleştirdi. "Yeni kızım bugün nasılmış bakalım?" diye sordu, sesine zorla neşe katarak.

Zora'nın yüz ifadesi tam bir şaşkınlık ifadesiydi.

"Bak, yanlış bir başlangıç yaptığımızın farkındayım," diye başladı annem odaya girerken. Elindeki çikolata sepetini Zora'nın kucağına koydu. "Ama az önce Sierra'yı gördüm ve mutlu görünüyordu. Bunun için teşekkür ederim. Ve sanırım bu çiftleşme yöntemiyle daha da fazla gargoylle üretebiliriz. Bir süredir

Sirenleri de araştırıyorum ve gerçekten olağanüstü görünüyorlar. Parıltıyı ben de duydum. Bu eşsiz. Yapabiliriz-"

"Bana nane suyu ve siren ikolatası mı getirdin?" Zora şaşırmış bir sesle sordu.

Annem hızla başını salladı, Zora'nın gevezeliğine son vermesinden dolayı rahatlamıştı. "Sirenleri sorduğumda, birisi Malikânenin kurt sürüsünün sirenlere hediye konusunda çok iyi olduğunu söyledi. Oradaki bir arkadaşına mesaj attım ve o da bana çikolataları yapan kadının adresini verdi. Daha sonra suyu özel bir dükkanda buldum."

Çenesini kaldırmadan önce sakinleştirici bir nefes aldı. "Çiftleşmenizden bu kadar kısa süre sonra sizi böldüğüm için özür dilerim. O zamanın kutsal olması gerekiyordu. Bağlı mühürlediğinizin farkında değildim ve oğlumla olan bağınıza saygı duyuyorum. Umarım çok yakın bir gelecekte çocuklarınız olduğunda, onların büyükannesi olmaktan heyecan duyacağım. İster siren, ister gargoyle olsunlar. Gerçi muhtemelen onları Sierra'nın çocuklarıyla çiftleşmeye ikna etmeye çalışacağım, tabii hepsinin iblis olmadığını varsayarsak."

Zora uzun bir süre anneme baktı ve sonunda ayağa kalktı. Elindeki ikolata sepetini sandalyesine bıraktı.

Ne yapacağını merak ederek izledim. Annem ilk çiftleştiğimizde sınırlarını açıkça aşmıştı ve bana gönderdiği Sierra'nın fotoğraflarının hâlâ eşimin aklını kurcaladığını biliyordum.

Zora daha önceki öfkesi ya da rahatsızlığıyla hareket etmek yerine kollarını anneme doladı ve ona sarıldı.

Annemin bakışları benimkilere kayd, gözleri irileşmiş ve hafifçe telaşlanmıştı. Omuz silktim.

Cevap vermeyince ya da benden başka yere bakmayınca kollarımı kucaklamak için kaldırdım.

Gözleri daha da büyüdü.

Sonunda dostuma tekrar sarıldı ve gözlerini benden kaçırdı. Bir an sonra havada tuz kokusu aldım. Gözyaşları Zora'nın değildi, onun kokusunu fark ederdim.

eğer öyleyse tuzla karışmış. Kokusunu çok yakından tanıyordum.

"Teşekkür ederim," dedi Zora ve sonunda annemi bırakıp geri çekildi. Annem onun gitmesine izin verdi ve gözyaşlarını silmek için hiçbir hareket yapmadı. Onu tanıdığım kadarıyla, muhtemelen gözyaşlarını hiç kabul etmeyecekti. "Bane senin harika bir anne olduğunu söyledi. Eminim çocuk sahibi olmaya karar verdiğimizde sen de harika bir büyükanne olacaksın."

Bunu tam olarak söylememiştim ama söylediğimi söylemesi çok hoştu. Bunun onun için çok şey ifade ettiğinden emindim ve içinde bulunduğu durumda her zaman elinden gelenin en iyisini yaptığını biliyordum.

Tuz kokusu yoğunlaştı ve annem sonunda gözlerini zarifçe sildi. "Bana Nana denmesini tercih ederim."

Zora'nın dudakları yukarı doğru kıvrıldı. "Nana o zaman."

"Oğlum dün sana gülümsedi," dedi. "Arkadaşlarımdan biri söyledi." "Bana çok gülümsüyor."

Göğsüm ısındı.

Belki de yaptım.

"Daha önce hiç gülümsemedi. Gülümsediğinde de gözleriyle buluşmazdı. Sierra'nın bunu düzeltebileceğini düşünmüştüm ama sanırım seni bekliyordu" dedi annem.

"Sanırım öyleydi." Bana baktı, dudakları hâlâ hafifçe kıvrıktı. "Birkaç saat sonra tatile çıkıyoruz ama birkaç hafta sonra döndüğümüzde üçümüz akşam yemeği yiyebiliriz, eğer istersen?"

Annemin omuzları kalktı. Mutlu olduğunu anlamak için yüzünü görmeme gerek yoktu. Sadece *mutlu* değil, kendinden geçmişti.

"Bunu çok isterim. Seni yakında göreceğim. Belki o zamana kadar hamile kalırsın?" Sesindeki umut bir kahkahayı saklamak için öksürmeme neden oldu.

Zora sadece homurdandı. "Belki bir mucize için dua edersen."

Annemden bir kahkaha kaçtı. Bunun uzun zamandır duyduğum ilk kahkaha olduğunu fark . Hiçbir zaman sık sık gülen biri olmamıştı. Belki de

ona sebepler vermek için daha çok uğraştı. "Hemen ilgileneceğim," diye söz verdi.

Bir an tereddüt ettikten sonra Zora'ya hızlıca, garip bir şekilde sarıldı ve kapıya doğru ilerledi. Su şişelerini masamın üzerine koydu ve geçerken elimi okşadı, sonra da odadan çıktı.

Kapı arkasından kapandı ve Zora beni inceledi.

"Ne?" diye sordum. Ona sordum.

"O kadar kötü biri değil," dedi Zora sonunda, başını sandalyesinin arkasına yaslayarak. "Sierra'nın seni mutlu edebileceğini düşündü."

"Ailelerimizin hiçbirinin hayatında görücü usulü çiftleşmenin birilerini mutlu ettiğine dair en ufak bir kanıt yok, bu yüzden bu fikre nasıl kapılmış olabileceğini bilmiyorum."

"Görücü usulü evliliği seni doğurdu ve bence senin onu mutlu ettiğin çok açık. Benimle baş başa yemek yemekten bu kadar heyecan duymazdı."

"Belki de değil."

"*Kesinlikle* hayır. Seni seviyor, bunu gösterme şeklinden hoşlanmasan bile."

Göğsüm ağrıyordu. "Onunla daha çok uğraşmalıydım. Kimsesi yok."

"Elinizden gelenin en iyisini yaptınız. Artık işler değiştiğine göre, daha iyisini yapacaksınız. İkimiz de daha iyi olacağız." Zora ayağa kalktı, ofisi boydan boya geçti ve kucağıma oturdu. Ellerini göğsümün üzerine koydu. "*Ortak*."

Dudaklarım hafifçe kıvrıldı. "Eğer seni bıraktıysam, dayanılmaz biri olacak."

Zora'nın gülümsemesi şakacı bir hal aldı.

"Onunla başa çıkabilirim." Bunu yapabilecek

biri varsa o da eşimdi.

"Eğer beni hamile *bırakmadıysan*," dedi, gülümsemesi hafifçe soldu. "Çayı kullanmama konusunda ne hissediyorsun?"

Vücudum hareketsiz kaldı. "Bebek sahibi olmak istiyor musun?"

"Büyük bir ailem olsun istiyorum," diye itiraf etti. "Tatili birbirimiz hakkında her şeyi öğrenmek için kullanabiliriz, böylece hamile kaldığımda işler daha kolay olur. Ve eğer regl dönemim gelirse, tekrar deneyebiliriz. Bu sefer gerçekten."

Göğsüm yanıyordu. "Bu hoşuma gider, tatlım."

"*Ne gibi?* Sana baskı yapmak istemiyorum. İstersen bekleyebiliriz. Esnek olabilirim. Ya da esnek-ish. I-"

"Bunu çok isterim." Yüzünü ellerimin arasına aldım ve onu derinden öptüm. Yoğun bir şekilde. Ta ki hem benim hem de onun telefonunu aydınlatan ve bilgisayarımın bildirimle çınlamasına neden olan bir kısa mesajla bölünene kadar.

Uzaklaşıp telefonunu kaldırdığında ikimiz de zor nefes alıyorduk. "Görünüşe göre bu gece diğer kral ve kraliçelerle bir toplantıya davet edildik."

"Bunu biz olmadan da yapabilirler."

"Ya da daha sonra ayrılabiliriz, çünkü birkaç hafta burada olmayacağız." Bana şakacı bir gülümseme fırlattı, bu konuda ona meydan okumam için beni cesaretlendirdi.

"Bu tatili uzatıp , değil mi?"

"Etrafta kimse yokken pençelerimi sana gerçekten batırmak için zamana ihtiyacım var," dedi parmaklarını sahte pençeler şeklinde kıvrarak.

Sırtışıımı bastıramadım. "Ne kadar istersen o kadar kalacağız, tatlım. İç çember burayı yeterince iyi işletebilir ve onlar yapamazsa bizi geri uçurabilirim."

"Güzel." Eğildi ve beni öptü. Dilimi tekrar ağzına sokamadan telefonum ve bilgisayarım bir kez daha çaldı.

Zora geri çekildi ve onu .

Gözleri kısıldı. "Sierra sana bir resim gönderdi."

Zora telefonuma kodumu yazarken alnım kırıştı. Kodu yanlış girince telefon öttü ve o da kaşlarını çatarak gözlerini benimkilere dikti. "Kodunu mu değiştirdin?"

"Bana güvenli olmadığını söylemiştin. Daha sonra bana neredeyse çıplak bir fotoğraf gönderdiğinde, güvenlik eksikliğini ciddiye aldım."

"Yeni kod nedir?"

"9876."

Sertçe güldü ama yazıp resmi çıkardı. Gözlerindeki kaş çatma ifadesi tamamen kayboldu ve bana fotoğrafı göstermek için telefonu çevirirken gülümsedi. Sierra ve Oscar'ın yatakta birlikte çekilmiş bir fotoğrafıydı, ikisi de uykulu gözleri ve dağınık saçlarıyla kırmızı suratlı ve sırtıyordı.

Ve eşleşme işaretleri.

Yanında bir mesaj vardı.

SIERRA

Siz olmadan daha mutluymuz
çocuklar.

Zora homurdandı. "Pislikler ama birlikte çok tatlılar. , kay bakalım."

Daha yakına eğildim ve beni dürttüğünde fotoğrafını çekmek için sırttım. Onlara gönderdi ve benim için mesaj attı.

BEN

İkinizin iyi anlaşmasına
sevindik.

Yanağından öptüm, o da dönüp dudaklarımdan öptü. Telefon masaya geri döndü ve ellerini saçlarıma gömdü.

Öpücük başka bir şeye dönüşmeden önce tekrar geri çekildi. "Artık işin bittiğine göre, ama toplantı bitene kadar burada sıkışıp kaldık, yüzmeye dolu bir güne ne dersin?"

"Bir gargoyle için havuzda çok fazla zaman geçirmek gibi görünüyor. Yüzme dolu yarım güne ne dersiniz?"

"Ne zaman sudan sıkılmaya başlasan, bana başka bir şey yapmana izin vermeme ne dersin? Çıplak olarak. Yeni havuzumdaki mağaralardan birinde. İkimiz de suyun altında nefes alabildiğimiz için sonsuz sayıda olasılık var bebeğim."

Ereksiyonum onun altında zonkluyordu. "Sanırım bu başa çıkmayı kolaylaştırır."

Sırıttı. "Şu anda planıma tamamen dahil değilmişsin gibi davranma. Hadi gel." Beni ayağa kaldırdı ve ben itiraz etmedim.

O haklıydı.

Yatırım yapmıştım.

nineteen

Z ROA

Lex'in odasına dolambaçlı yoldan gittik. Onlar yataktan kalkıp cevap verene kadar kapıyı çaldık, sonra da sarılıp tebrik ettik. Daha sonra mayolarımızı giydik ve birlikte öğle yemeği yedik, ardından günün geri kalanını suyun altında geçirdik.

Havuzdan geç çıktığımız için toplantıya mayolarımızla gittik. Benim elbisem vardı, böylece Bane'in sahiplenme duygusu devreye girmedi.

Kralların her zaman toplandığı geniş, açık odaya vardığımızda orada sadece Kai, Clementine ve Talon vardı. İçeride sadece birkaç kitap rafı ve daire şeklinde dizilmiş beş kanepe vardı.

Clem kendisinin ve Kai'nin koltuğundan kalkıp kollarını bana doladı ve ne kadar iyi görüldüğümü haykırdı - her ne kadar son derece normal görünsem de. Kai ile işleri yoluna koyduklarından beri delicesine mutluydu ve onu böyle görmek hoşuma gidiyordu.

Kucaklaşma sona erdiğinde Bane beni kanepemize götürdü, ben onun yanına yaslanırken kolunu arkalığa doladı.

Clem haklıydı.

Sirenlerin sarılmaya ihtiyacı vardı. Bu her şeyi daha iyi yapıyordu.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Talon'un sesi alçaktı ve öne doğru eğilip devasa kollarını kalçalarının üzerine koyarken içindeki öfkeyi saklayamıyordu. "Sana da mı siren verdiler? İhtiyacın bile yoktu."

Arkadaşımla konuşuyordu ama benim de savunmam yükseldi. "*Beni* Bane'e kimse *vermedi*. Canavarlarından biri beni etkiledi ve ben bu durumdan kurtulmaya çalışırken o da beni etkiledi. Her şey karmakarışık. Hiçbiri planlı değildi."

Talon'un burun deliklerinin açılma şekli bana bunu yemediğini söyledi.

Azıcık bile. Bunu aşmak zorundaydı, çünkü gerçek buydu.

Izzy ve Porter içeri girdi ve Izzy Clementine'a bakmadan önce kızgın ejderhayı süzdü. Clementine omuz silkti. Bana baktıklarında Talon'a doğru kaşlarımı çattım.

Blair ve Damian nihayet birkaç dakika sonra ortaya çıktılar ve odadaki gerginliği hissettiklerinde hepimize baktılar. Bunu görmezden gelmek mümkün değildi.

Clementine bana hızlıca gülümseyerek, "Sanırım Mistwood kraliyetinin en yeni üyesine hoş geldin diyerek başlamalıyız," dedi. "Millet, bu Zora. Zora, bu da herkes."

Talon hırladı ve ayağa kalktı. Göğsü kabarmış, sert nefes alıyordu. "Sana defalarca lanet olası bir sirene ihtiyacım olduğunu söyledim ve şimdi bir taneye düştün. Onu bana verecek misin, yoksa ben mi almak zorunda kalacağım?"

Gözleri Damian'ın üzerindeydi ama bakışları yavaşça odayı tararken gözlerindeki tehdit açıktı.

Hepimizle konuşuyordu.

Bane bir anda ayağa kalktı, vücudu şekil değiştirdi.

Etrafına baktığımda diğer erkeklerin de ayakta olduğunu gördüm. Eşlerini kendi bedenleriyle koruyorlardı.

"Başından beri size yardım etmeyi teklif ettik," dedi Bane, sesi alçak ama kontrollüydü. "Arkadaşlarımızın kız kardeşini tehdit edersen, hepimizi tehdit etmiş olursun."

"Eğer savaş istiyorsan Talon, sana savaş verebiliriz," dedi Hale

yumuşak bir sesle. Ejderha kralının yüzü öfkeyle çarpıldı.

Başka bir şey söylemeden döndü ve odadan çıktı. Arkasından bir kapı çarptı.

Adamların hepsi oturmadan önce birkaç dakika gerginlik yaşandı, koltuklarına yayıldılar ve suratları asıktı.

"Endişelenmeli miyiz?" Izzy sordu.

"Hayır. Talon'un havlaması ısırmasından daha büyüktür," dedi Hale.

"Çoğu zaman." Bane bu konuda Blair'in arkadaşı kadar kendinden emin .

Blair, "Güvende olması için onu Malikânenin diğerkanatlarından birine götürmeliyiz," dedi.

"Bizimki değıl." Clem başını hızla salladı. "Eğer bir fae onu diyarda tuzağı düşürürse, yandı demektir."

"Sürü güvende. Bizimle gelebilir," diye teklif etti Izzy.

Hale, "Onun için en güvenli yer dişi canavarların yanı," dedi.

Herkes bize baktı.

Başımı salladım. "Orada güvende olur."

"O zaman anlaştık. şimdi tek yapmamız gereken onu taşınmaya ikna etmek," dedi Clem yüzünü hafifçe buruşturarak. "O işi istemiyorum."

"Ben onunla konuşurum." Blair ayağı kalktı. "O anlayacaktır."

"Bunu birlikte yapacağız," diye kabul etti Izzy.

BİR SAAT SONRA, hepimiz Blair'in havuzunun kenarında oturuyorduk.

"Hayır," diye tekrarladı Avery kararlı bir şekilde, en azından onuncu kez. "Saklanmayacağım ve bir eş almayacağım. Eğer beni yakalarsa, yakalar. Beni bir bağı mühürlemeye zorlayamaz."

"Dinlemiyorsun," diye hırladı Izzy. "Talon gerçek bir tehdit, Avery."

"Peki kralların geri kalanı değil mi?" Yanımızdaki  ezlonglarda oturan dört devasa adamı i aret etti. Hiçbir  ey duymuyormu  gibi davranabilecekleri kadar uzaktaydılar ama hepimiz her kelimeyi dinlediklerini biliyorduk. "Herkes bizim için bir tehdit. Her zaman tehlikedeyiz. Bir daha hareket etmeyeceğim. Eğer burada güvende değilsem, orada da güvende olmayacağım."

"Delirmiş gibi davranıyorsun," diye itiraz etti Clem. "Curtis bize yakla tığında buraya ta ındık. Gvenliğimiz her zaman önce gelir. İdeal olmadığını biliyorum ama-"

"Ama hiçbir  ey," dedi kararlılıkla. "Ejderha kralından kamayacağım. Eğer beni burada yakalayacaksa, orada da yakalayacaktır. Saklanmaktan bıktım."

Blair inledi ve bir elini saçlarında gezdirdi. "O kadar da büyük bir değil. Tehdit geçene kadar hareket edersen-"

"Bu onun için büyük bir

mesele," dedim. Dördü de bana

baktı.

Avery'nin gözlerinde minnettarlık vardı.

"Aramızda e i olmayan son ki i o," dedim. "Hiçbirimizin olmadığı kadar yalnız. Eğer ta ınmak istemediğini söylüyorsa, o zaman istemiyordur. Bu onun hayatı. Yapmak istediği buysa riske girebilir."

Izzy, "Burada oturmasına ve özgürlüğünü kaybetme riskine girmesine izin vermeyeceğiz," diye kar ı ıktı.

"Beni nasıl durduracaksın?" Avery sordu.

Soruyu sessizlik izledi.

"Arkada larından birine beni kaırtabilirsin sanırım. Beni kurtadam kralının tutsağına evirirsin. Ya da Fae Kralı'nın. Ya da canavar kralın. Hatta vampir kralının bile," diye önerdi.

Hepimiz bu fikirle alay ettik.

"Ya da beni sokağa atabilirsiniz. Bırakın kendi yolumu ve hayatımı kendim bulayım," dedi, sesi aldatıcı bir şekilde sakindi.

Clementine, "Açıkçası bunu asla yapmayız," diye karşı çıktı.

Blair ellerini uzattı. "Anlamıyorsun, Avery. Eğer seni alırsa, dostlarımız savaş ilan etmek *zorunda kalır*. Eğer yapmazlarsa, Mistwood'daki herkese sirenlerin serbest oyun olduğunu söylemiş olurlar. *Bizim de serbest olduğumuzu*. Kendinizi tehlikeye atarak hayatınızı riske atmanıza izin verebiliriz ama onlar yapamaz. Tüm içgüdülerini bizim güvenliğimiz etrafında dönüyor."

Avery omzunun üzerinden baktı. "Hale?" diye sordu sesini yükselterek. Adam ona baktı.

"Bu doğru mu?"

İfadesinde tereddüt vardı ama sonunda başını eğdi. "Eğer birisi bir sireni alıp kaçarsa, daha fazla insan bunu yapabileceğini düşünecektir. Bu talihsiz bir durum ama burada işler hep böyle yürür."

Avery dudağını ısırды, sonra yavaşça başını salladı. Tekrar havuza dönüp suya baktı.

"Tamam," dedi sessizce. "Dişi canavarların yanına taşınacağım. Yarın öğle vakti ayrılabiliriz. Eşyalarımı toplamak ve kafamı toparlamak için bu geceyi istiyorum. Yalnız başıma."

Sesinde ve gözlerinde beni alarma geçiren bir şey vardı. Yine de bu konuyu açmadım. Avery ve ben kız kardeşlerimiz arasında en yakınları değildik ama diğerlerinin anlayamayacağı ortak noktalarımız vardı.

Onlara fiziksel olarak baktım.

Duygusal olarak her zaman onların yanındaydı.

Yine de ikimiz de kimsenin bize bakmasına izin vermedik. Ve onun durumunda, dişi canavarlarla saklanmayacağımdan emin olabilirsiniz.

Izzy, Avery'nin elini tutup sıkarak, "Anladık," diye söz verdi. "Teşekkür ederim."

Avery başını salladı.

Diğer kızlar ona sarıldılar ve teşekkür ettiler, hepsi de ona biraz yer açmak için geri çekildiler. En son ben gittim ve ona sarılırken kulağına "Ne yapıyorsun?" diye mırıldandım.

"Bir erkekten *asla* kaçmayacağım Zor. O beni kovalama zevkini hak ." Sesi fısıltıdan öteye geçmiyordu ama onu durdurmaya çalışmayacağımı biliyordu.

"Dikkatli ol," diye fısıldadım.

"Lütfen kimsenin savaşı

başlatmadığından emin olun." Ona

küçük bir gülümseme verdim. "Seni

seviyorum."

"Ben de seni seviyorum." Dudakları yumuşakça kıvrıldı ama gözlerindeki karanlığı görebiliyordum.

Baskın ve kontrolcü bir erkekten kaçmıştı. Bir başkasından kaçabileceğine güvenmek zorundaydım.

Hepimiz ona istediği mahremiyeti sağlamak için dışarı çıktık ve Bane ailemin geri kalanından ayrılana kadar konuşmadı.

"Bekleyeceğiz ve onun iyi olduğunu öğrendikten sonra tatile çıkacağız," dedi.

Avery'nin bana söylediklerini duyduğunu gerek yoktu. O yarasa kulaklarıyla, istese de duymamazlıktan gelemezdi.

"Ona zarar vermez, değil mi?" Sessizce sordum.

"Hayır. Ona ne için ihtiyacı olduğunu bilmiyorum ama Talon'un bir kız kardeşi var. Onu kız kardeşiyle gördüm ve bambaşka bir adam oldu. Ona zarar vermez."

O iyi olacaktı. Buna

inanmak zorundaydım.

Ertesi sabah, Blair panik içinde beni aradı. Avery gitmişti.

Bir not bırakmıştı, biz de hep birlikte notu okumak için onun odasında buluştuk - ki o oda tıka basa doluydu ve yarısı boştu.

Dördümüz ve arkadaşlarımız küçük bir alanda olduğumuz için çok dar ve gergin hissediyorduk ama kimse bundan bahsetmedi.

Bayanlar,

Hepinizi seviyorum ve arkadaşlarınızla mutluluğu bulduğunuza çok sevindim. Talon'un gelip bunu mahvetmesi riskini almayacağım. Beni ne için istiyorsa, onu bulacağım ve eve döneceğim. Benim için endişelenmeyin ve hayatlarınızı yaşamayı bırakmayın. Tatillerinize gidin ve bakın. Beni asla kontrol edemeyecek. Elimden geldiğince çabuk ulaşacağım.

Avery <3

"O kalbi benim için çizdi." Sulanan gözlerini silerken Blair'in sesi çatallaştı. "Bunu yapmak zorunda değildi."

"Eninde sonunda onu bulacaktı," dedim. "Bunun kendi şartlarında olmasını istedi. Telefonu da burada değil, yüzden yanında. Eğer konuşmaya ihtiyacı olursa

yapabilir."

Hepsi bana doğru döndü, yüzlerinde suçlayıcı bir ifade vardı.

Bane onlara hırladı ve arkadaşları gerginliği azaltmaya çalışarak onları nazikçe geri çekti.

"Biliyor muydun?" Izzy talep etti.

"Bu hepimizin yapacağı bir şeydi. Blair bizi Curtis'ten korumak için Hale'le çiftleşti, hatırladın mı?" Ona doğru işaret ettim. Tekrar gözlerini sildi ve adam kalçasını hafifçe sıktı. "Sen de Vampir Malikânesi'nden çıkmak için Porter'la çiftleştin Iz, ama o piçin tehdidi başımızda olmasaydı bunu yapacağını dürüstçe söyleyebilir misin?"

Izzy'nin çenesi sıkıştı ama gözlerindeki duyguyu gördüm. Hepimiz gerçeği biliyorduk.

"Clem ve ben kendi kışımızı kurtarmak için dost olduk ama eğer ikimizden biri ayakta kalan son kadın olsaydı, biz de o kurşunu yerdik. Bu onun vereceği bir karardı ve Talon Curtis değil. Pislğin teki ama zalim değil. Ona ne için ihtiyacı olduğunu anlayacak ve üste çıkmak için elinden geleni yapacak. Eğer başaramazsa, onu geri alacağız."

"Yine de bize söylemeliydin," dedi Clem, sulu gözlerini silerken. "Bunu onunla birlikte yapabilirdik."

"Bazı şeyler yalnız yapılmalıdır."

"Biraz zamana ihtiyacım var." Kai'yi de yanına alarak Avery'nin çıktı.

Blair başını iki yana salladı, Hale'le birlikte oradan ayrılırken boğazının duygu yüklü olduğu belliydi.

"Çıktığı piç ne kadar kötüydü?" Izzy bana sordu, sesi kararsızdı. "Bana hiç anlatmadı. Bu konu hakkında hiç konuşmadık," diye itiraf ettim.

"O bir kurttu." Izzy avucunun içiyle bir damla gözyaşını sildi. "Birkaç ay önce ağzından kaçırdı."

"Sana bir isim verdi mi?" Porter sordu.

"Hayır. Onun kim olduğunu kimseye söylemedi. Ona ne olduğunu bile bilmiyoruz," dedim.

Izzy başıyla onayladı. "O iyi olacak, değil mi?"

"Ona zarar vermeyecek," dedi Bane.

"Bir kız kardeşi var," diye ekledim. "Onunla yakınlar. Bane onları birlikte görmüş. Belki Avery'yi korumaya yardım edebilir."

"Sadece umut edebiliriz." Izzy bir damla gözyaşını daha sildi. "Sürüye geri dönmeliyiz ama Blair ve Clem'le konuşacağım. Kendilerine geleceklerdir."

Başımı salladım, göğsüm

sıkışıyordu. Umarım öyledir.

BANE ve ben tatilimizi biraz daha ertelemeye karar verdik. Dikkatimi dağıtacak bir şeye ihtiyacım olduğunu açıkça görerek bana Manor'u nasıl çalıştırdığını öğretti.

Birkaç gün sonra reglim başladı ve kendimi doğurganlık hakkında araştırma yapmaya verdim. Büyülü varlıklar hakkında okunacak pek bir şey yoktu, ama temelde insanlarla aynı işlevi görüyorduk, bu yüzden buna odaklandım.

Bane'le ilk kez ilişkiye girdiğimizde hamile kalmak için döngüde çok geç kaldığımız ortaya çıktı, bu yüzden boş yere strese girmiş ve heyecanlanmıştım. Hay aksi.

Ama regl dönemim sona erdiğinde oturduk ve gerçekten hamile kalırsam hayatımın nasıl olacağına dair bir plan yaptık.

Çok güzel bir plandı.

Şimdiye kadar

gördüklerimin en

iyisiydi.

Kız kardeşlerim sonraki birkaç gün içinde beni affettiler, ancak her şey hâlâ hamdı. Avery hala kayıptı. O gittikten yaklaşık iki hafta sonra bir kez yüzmek için buluştuk, ama bu... farklıydı.

Onu özledik.

BUNDAN BİRKAÇ GÜN SONRA, bir müfettişle birlikte Malikânenin çiftleşmemiş dişiler bölümünde yürürken telefonum çaldı. Çiftleşmişti ama garip davranıyordu. Ürkütücü değil, tuhaf, ama bu yönde bir dönüş yapabileceğinden endişelendim. Sirenler hakkında çok fazla soru soruyordu.

Bane'e çoktan mesaj atıp bana katılmasını istemiştim. Önümüzdeki birkaç dakika içinde orada olacaktı ve bu tuhaflık kesinlikle sona erecekti. Arkadaşım oradayken kimse böyle şeyler yapmazdı.

Bane'in bana yaklaştığını haber verdiğini düşünerek ekrana baktım ama ismi gördüğümde bir kez daha düşündüm.

Mesaj Avery'den, kız kardeşlerimiz ve tüm arkadaşlarımızın dahil olduğu aile grup sohbetimize gelmişti.

Gökyüzünde, yüzünde gerçek bir gülümsemeye çekilmiş bir fotoğrafı ve yanında ejderha pullarından bir şerit vardı. Ejderhanın sırtında olmalıydı.

AVERY

Benim için endişelenmeyi bırakın ve hayatlarınıza devam edin. Talon beni onunla çiftleşmem için zorlamıyor, sadece bir konuda sirenin yardımına ihtiyacı var. Bulunduğum yerde telefon çekmiyor, ama birkaç ay içinde geri geleceğim. Hepinizi seviyorum! Keyfinize bakın, ben kesinlikle seviyorum!

Ekrana baktım, mesajı okudum ve sonra tekrar okudum. Ve tekrar. Ve tekrar.

Telefonum çaldı. Kız kardeşlerimle bir grup görüşmesi.

Müfettiş bana bakıyor olsa da hemen cevap verdim. "Gördünüz mü?"

Clementine sordu.

"Tabii ki gördüm. O iyi." Beklediğimi fark etmediğim bir rahatlama sonunda içime yerleşirken gözlerim yaşardı.

"Boynunda bir ısırık izi var." Blair'in sesi . Endişeliydi. "Bana mutlu görünüyor," diye karşı çıktı Izzy.

"Belki de ısırılmak *istemiştir*," diye önerdi Clem. "Belki de oradayken onu besleyecek birini buldu ve ondan hoşlandı."

"Sahiplenici biri," diye belirtti Blair. "Isırmanın bir anlamı var."

"dünyadaki en seksi özelliklerden biri olmadığını düşünmeyelim," diye alay etti Clem. "Önemli olan onun iyi olması. Avery istese bile o gülümsemeyi taklit edemez."

"Sanırım," diye itiraf etti Blair. "İyi olmalı."

"Mutlu," diye düzeltti Izzy. "Mutlu olmalı."

"O zaman sanırım bir süreliğine hayatımızı onsuz nasıl yaşayacağımızı bulmamız gerekiyor," dedim.

"Düşündüğün kadar kötü değil. Fae diyarına gittiğimizde sizi özlüyorum ama ben de çok eğleniyorum. Hepimizin eğlenmeye ihtiyacı var. Avery öyle."

"Tatilimi daha fazla ertelemeyeceğim," diye karar verdi Blair. "Hâlâ Damian'a o dalgıç kıyafetini giydirmem gerekiyor. Muhteşem bir sahil evi beni çağırıyor."

"O kulübeye gidiyorum. Şu anda eşimi tanımaya çalışıyor olmam gerekiyordu. Her yönden," dedim Bane elinde iki fincan kahveyle odaya girerken. Müfettiş kahve kokusunu alınca yüzünü buruşturunca dudaklarım kıvrıldı ve fincanımı kabul ettim.

Adamım kahveyi severdi.

Bane bir elini belime koydu ve sakince müfettişe başka bir gün gelmesi gerektiğini söyledi.

Clem güldü. "Bunu yapmak için bir kulübeye ihtiyacın yok."

"Hayır ama orada daha az dikkat dağıtıcı şey olacak," dedim Bane'in

bakışlarıyla buluşarak. "O iyi mi?" diye mırıldandı.

Başımı salladım ve dudakları yukarı

doğru kıvrıldı. O da hafifçe gevşedi.

Birbirimizi çok uzun zamandır tanımıyorduk ama onun umursayacağı kadar uzun bir süreydi. Ve bu benim için bir şey ifade ediyordu. Belki de benim için çok şey ifade ediyordu.

"Sürüdeki bazı pislikler tarafından çağrılıyorum," dedi Izzy. "Gitmem gerek ama sizi seviyorum çocuklar, tamam mı? Gezilerinizden döndüğünüzde yüzmek için buluşalım."

Hepimiz aynı fikirde olduğumuzu belirttik ve görüşmeyi sonlandırdık. Telefonumu indirdim, kalbim yerinden çıkacak gibiydi.

Aramızdaki şeyler değişmişti. Hem de çok değişmişti. Ama biz hâlâ bizdik ve hâlâ kardeşlik. Dinamikler farklıydı ama bunu çözecektik.

Hepimiz iyiydik ve önemli olan da buydu.

"Sonunda tatile mi çıkıyoruz, tatlım?" Bane elleriyle belimi kavrayarak sordu.

"Öyle görünüyor."

Beni öptü ve daha ateşli bir şeye dönüşmeden geri çekti. Beni koridora doğru çektiğinde dudaklarım bir gülümsemeyle gerildi.

Oscar'la son bir kez konuşmak için o odaya girdiğimde her şeyin yolunda gideceğini hayal bile edemezdik ama öyle oldu.

İşe yaradı.

Ve hayal ettiğimden çok daha iyi bir şekilde sonuçlandı.

epilogue one
B EAN—A FEW MONTHS LATER

"Hoşuna gitse de gitmese de hamilelik testi alacağım," diye uyardım.

"Bunu aklından bile geçirme." Zora bir parmağını uzattı, gözlerindeki tehdit çok açıktı. Klozetin önünde diz çökmüştü, parmakları oturağa gömülmüş, çenesi oturağa yaslanmıştı. Son iki hafta içinde onun için yüzlerce kez temizlemiştim ve her seferinde bana teşekkür ederken gözleri doluyordu.

Kusarken saçını tuttuğumda ya da bağladığımda hâlâ şaşıırıyordu. Onunla ilgilenmeme alışması zaman alacaktı ama umurumda değildi. Bunun onun için ne kadar önemli olduğunu görmek hoşuma gidiyordu.

"*İki haftadır* kusuyorsun ve regl dönemin tam olarak iki hafta gecikti. Burada net bir cevap var, Zora."

"Sadece mide gribi," diye ısrar etti, bakışlarıyla yalvarıyordu.

"Tatlım, seni hamile bırakmaya *çalışıyorduk*, hatırladın mı? Aylardır."

Gözlerinden yaşlar süzüldü. "Ama ya gerçekten öyleysem?"

"O zaman muhtemelen kusmaya devam edeceksin."

Eliyle bana zayıf bir şekilde vurdu. "Ben ciddiym, Bane. Bir aile istiyorum ama nasıl anne olunacağını bilmiyorum."

Yine ağlıyordu.

Kahretsin.

Belki de bebek sahibi olmayı denemeden önce daha fazla beklemeliydik ama artık geri dönüş yoktu. Bir yolunu bulmamız gerekiyordu. Ve *de*.

Yanına diz çöktüm, yüzünü ellerimin arasına aldım ve gözleriyle buluştum. "Bana bak, tatlım. İkimiz de nasıl ebeveyn olunacağını bilmiyoruz ama yanımızda bir yığın ebeveynlik kitabı getirdin, değil mi? Onları okuyorduk."

"Doğru," diye fısıldadı.

"Ve bu noktada, bu bir mide gribi değil, değil ?"

"Doğru."

"Ne yaptığımızı bilmiyoruz ama bunu planlıyorduk. Finansal olarak da üstesinden . Zamanımız var. Enerjimiz ve çabamız var ve yardıma ihtiyacımız olduğunda başvurabileceğimiz insanlar var. İyi olacağız. Değil mi?"

"Doğru." Yüzünden daha fazla gözyaşı aktı.

"Hamilelik testi yapmanın zamanı geldi, tamam

mı?" "Tamam."

"Seni seviyorum. Bunu biliyorsun, değil mi?" Hâlâ yüzünü

kucaklarken sordum. Daha fazla gözyaşı döktü. "Ben de seni seviyorum."

Göğsüm yandı.

O benim her şeyimdi.

"Kusman biter bitmez bir test almak için markete gideceğim." "Dolaplarımdan birinde bir tane var," diye itiraf etti.

Kıkırdadım ve o da bana küçük, mide bulandırıcı bir gülümseme verdi. "Tabii ki var. Burada bekle."

Çıkardım ve testi ona getirdim. Testi yaparken odadan çıkmamı isteme zahmetine girmedi. Son iki haftayı hastayken ona bakarak geçirdikten sonra olmazdı. Artık mahremiyetin pek bir anlamı yoktu.

İşi bittiğinde onu tezgâhın üzerine koydu ve beklerken onu göğsüme yasladım. Kolları karnına sarılmıştı ve yüzünün solgun hali bana yine kusmak üzere olduğunu söylüyordu.

Testin süresi dolmadan çok önce dizlerinin üzerine çökmüş, tuvaletin üzerine eğilmiş ve kusmaya başlamıştı. Alarmı kapattım, ellerim omuzlarında ve belinde onu tutuyordum.

Test onun iyiliği içindi. İlk kusmasından bir gün önce kokusundan hamile olduğunu anlamıştım.

Ama bunun gerçek olduğunu görmesi gerekiyordu. Mide gribi olmadığını. Ve bununla başa çıkabileceğimizi.

Birkaç dakika sonra, testi tezgahıtan çekip görüş alanına indirirken alnını klozet kapağına dayamıştı. Uzun, çok uzun bir süre iki çizgiye baktı.

Sonra testi düşürdü ve tekrar kustu. Bana yaslanana kadar onu yakınımnda tuttum.

"Biliyorsun, hamile bir kadının midesini sakinleştirmeye yardımcı olacak bitkilerimiz var," diye mırıldandım.

"*Neyimiz var?*" diye sordu, sesi zayıftı.

"İşe yarayacaklarından emin değilim, çünkü sen bir canavar değilsin, ama denemeye değer gibi görünüyor. Tabii bunun bir mide gribi olmadığını kabul etmeye hazırsan."

"Bu lanet bir mide gribi değil, Bane. Ben hamileyim."

"Bebeğime."

Başımı güçsüzce itti, gülerek. "Bebeğimizle birlikte. Ve bir siren olabilirler."

"Ne oldukları umurumda değil. Onlar bizim ve onları çok seveceğiz tatlım."

Birkaç damla gözyaşını daha sildi. "Pekala, hadi eve gidelim."

Home.

Hamile arkadaşım.

Çok gerçeküstüydü ama çok da iyiydi.

epilogue two

Z R E I HTIOA—GSMON HTHS A FTER EPILOG UE EON

"Şu anda zar zor yürüyebiliyorum ve sen *bebek partisine* gidebileceğimi mi düşünüyorsun?" Telefonda Clem'e sordum, sesim şüpheciydi. Şu anda havuza park , devasa göbeğimin ağırlığının bir kısmını suyun taşımasına izin veriyordum.

Şu anda hemen hemen her gün bütün günümü suda geçiriyorum.

Bane'in beni hamile sonsuza kadar sürecekmış gibi geldi (ama aslında sadece birkaç aydı). Ama yaptığında, beni o kadar iyi becerdi ki, içime *iki* bebek koydu.

Dürüst olmak gerekirse, ilk başta bu yüzden ondan nefret etmiştim.

Ama karnımla konuşmak, ayaklarımı ovma ve tek yemek istediğim McDonald's çizburgerlerini aşırı miktarda yedirmek gibi pek çok tatlı şey yaptı. Yani ondan nefret edemezdim. Her zaman değil en azından.

Tamam, iyi, onu sevdim.

Her zaman.

İkizlerim olmasına ve hamile olduğumu öğrendiğim andan itibaren kusmamın neredeyse hiç durmamasına rağmen. Bana sık sık serum takmak zorunda kaldılar.

Berbattı. Ve canavarların otları mideme iyi gelmedi, çünkü ben canavar değildim.

"Ne bebek partisi?" Bane, Malikâne'nin öbür ucuna kadar taşıdığı ve artık benim olan havuz odasında kurduğu masadan sordu. Hamileliğimle baş etmem için beni yalnız bırakmıyordu, ki bunu son derece takdir ediyordum.

"Clem bir parti vermek istiyor ama onu vazgeçirmeye çalışıyorum," diye açıkladım.

Bebeklerimden biri tekmeledi ve ben .

Karnım döndü.

"Bu seferki kimdi?" Clem sordu. Bebeklerimden hangisinin tekmelediğini her zaman anlayabilirdim çünkü biri çirkin yaratıktı ve neredeyse tüm zamanını taş formunda geçiriyordu. O küçük sevimli serseri yüzünden sezaryen olmak zorunda kalacaktım.

Ve sevimli olacaktı. Babası onun olamayacağı kadar muhteşemdi ve ben de bir sirendim, Tanrı aşkına. Şirinlik kanımızda vardı.

Ya da seksilik, ama bunu tam olarak hissetmedim. Hamileyken değil. Bane hâlâ üzerimdeydi ve onu geri çevirmek gibi bir arzum hiç olmamıştı ama kendimi seksi hissetmiyordum.

Küçük gargoyle'ımın ikiz kardeşi bir sirendi ve bu beni biraz endişelendiriyordu. Hayatları boyunca onlara bu kadar farklı bakılacağını bilmek hoşuma gitmiyordu. Ya da birinin avcı, diğerinin av olacağını bilmek hoşuma gitmiyordu. Muhtemelen farklılıklarını yönetmelerine yardımcı olacak bir yol bulmamız gerekecekti, ama bunu başaracaktık.

Sierra benden daha önce hamile kalmayı başarmış ve birkaç ay önce büyük, güçlü bir erkek gargoyle dünyaya getirmişti. Bane'in annesi çoktan onunla kızımız arasında bir düğün planlamaya başlamıştı ama bunu gizli tutuyordu.

Ergenlik çağına geldiklerinde penis resimleri hakkında bir şey duysaydık, Bane çocuğu öldürürdü. Tek bir soru bile sorulmayacaktı. Zaten kızlara karşı aşırı korumacıydı ve annesi de sakın ama sert bir

Bir keresinde bebekler arasında anlaşmalı bir çiftleşmeden bahsetmişti.

"Hailey," dedim. Hailey sirendi. Amelia çirkin adamdı.

Clem mutlulukla içini çekti. "Çok sevimli olacaklar. Onlar doğduktan sonra evinizden asla ayrılmayacağım."

"İçimden bir ses arkadaşının bunu kabul etmeyeceğini söylüyor. Benimkinin de." "Evet, muhtemelen değil. Yine de emebilirler."

Ben güldüm, o da güldü.

"Bak, bebek partisi *istemediğini* biliyorum, bu yüzden işleri basitleştirmeme ne dersin? Sen havuzunda kal, biz de sana duşu getirelim! Klor da dahil. Biliyorsun, kadınlık organlarının her yerinde parıltı olması doğum yapmayı çok daha rahat hale getirecektir," diye alay etti Clem.

"Hiçbir şeyin bunu daha rahat hale getireceğini sanmıyorum."

"Ama kaç kişiye teşhircilik yapmayacağını bir düşün," diye işaret etti. "Parıltı seni koruyacak. Bane doktorunu öldürmek zorunda kalmadığında bunu takdir edecektir."

"Haklı olduğu bir nokta var," diye kabul etti.

"Az önce evet dedi, değil mi?" Clem sordu.

"Hayır." Gözlerimi ona diktim ve o da bana sırtıttı.

Öfkem onu hiç korkutmuyordu. Hoşuma gitse de sinir bozucuydu.

Yine de çılgılık attı. "Kesinlikle yaptı! Yirmi dakika içinde orada olacağız, tamam mı? Şu anda bir araba dolusu süslemeyle mağazada olabiliriz de. Bebeğinin şişliği simlerle kaplanınca çok sevimli olacak!"

"Benim bebek *dağım* mı demek istiyorsun?"

Ben çizdim. Güldü. "Yakında görüşürüz!"

Seni seviyorum!"

Amelia bana sert bir tekme attı, sanki kız kardeşinden geri kalmaya dayanamıyormuş gibiydi ve tekmesi nefesimi kesecek kadar sertti. Elimi tuttum.

Kendime gelmeye çalışırken nefesimi içime çektim.

Kesinlikle daha fazla dayanamayacaktım.

Bane'in elleri omuzlarıma ve ben de yüzümün yan tarafını göğsüne bastırdım.

"Tahliye edilmelerine kaç gün kaldı?" Nefes nefese

kaldım. "Sadece iki gün."

"Ben hallederim."

"Kesinlikle öyle."

"Clem'e söyle gelmesin. Parıltıyla kaplanmamı bile sevmiyorsun."

"Tatlım, seni her şekilde seviyorum. Parıltı ruh halini hafifletebilir.

Önümüzdeki iki günün daha hızlı geçmesini sağlar. Bence bunu yapmalısın."

"Peki, tamam." Nefesimi tutmuş olmama rağmen yüzümü onun göğsünden ayırmadım. "Bana bir ya da iki hamburger getirmelerini söyler misin?"

"Onlara çoktan mesaj attım."

Dudaklarım yukarı doğru kıvrıldı ve sonunda ona baktım. "Ben de seni seviyorum, biliyorsun."

"Biliyorum."

Beni hafifçe öptü ve yemin ederim, her şeye değdi.

O ve içimde büyüyen küçük tatlı hayatlar. İstedğim her şey onlardaydı ve ben dünyanın en şanslı kadınıydım.

afterthoughts

Tamam.

Vay canına.

Bu kitap beklediğimden çok daha uzun sürdü. Çoğunu oldukça hızlı bir şekilde yazdım, sonra çöp olduğunu düşündüğüm için bıraktım. Ondan sonra neredeyse baştan başlıyordum. Ama bir süre ara verdim ve başka bir şey yazdım, sonra büyük kız külotumu giydim ve kendimi bu bebeği acımasız bir vahşetle düzenlemeye zorladım. Bu, tüm yıl boyunca yaptığım en uzun düzenleme oldu. Çok fazla düzenleme. Çok fazla kelime değişti. Ve eklendi.

Ve şimdi, sanırım şimdiye kadar yazdığım en sevdiğim kitaplardan biri. İşte kurgunun gücü bu, millet. Nefret ediyorum ama sonucu seviyorum.

Her neyse, Zora'nın Bane' eşiyle karşılaşma şeklini ve onun ateşini ortaya çıkarma şeklini seviyorum. Dağınık, hızlı ve mantıksız olsa da birbirlerini sevmeye şekillerini seviyorum.

Hayat bazen böyledir.

Bazen mantıksız şeyler yaparız ve bunların mantıksız olduğunu biliriz.

Benim için bu dizi onlardan biriydi. Sirenler. Parıltılar. Eğlenceli ama saçma başlıklar. Hiçbiri mantıklı değil.

Ama bir patlama yaşadım ve bunun için uğraştım ve bir mucize eseri bir ton kitap sattı. Okuduğunuz için teşekkürler!

Genellikle mantıksız şeyler işe *yaramaz*. İşler genellikle istediğimiz gibi gitmez, bilirsiniz. Bundan iki seri önce tutkuyla bağlı olduğum tuhaf bir seri yazdım ve bir yıldan uzun süredir her şeyden daha kötü sattı.

Ve sonra bu oldu.

Hayat mantıksızdır. Ben de buna karar verdim. Aynı şey kitap yayıncılığı için de geçerli.

Ve sirenlerimi çok seviyorum. Sıradakinin son kardeş olduğuna inanamıyorum ve Avery'nin hikayesinin nasıl ilerlediğini görmek için sabırsızlanıyorum!

Bir dahaki sefere kadar!

Sevgilerimle,

Lola Glass <3

stay in touch

Lola'nın yeni bültenlerini almak istiyorsanız (spam yok!) bu bağlantıyı kullanın:

[LINK](#)

Ya da onu bulun:

[FACEBOOK](#)

[TIKTOK](#)

[INSTAGRAM](#)

[PINTEREST](#)

[GOODREADS](#)

all series by lola glass

Bağlantılı Bağımsızlar:

Kralla iftleşen Cub

Lake Romanları

iftleşen Eşin Hayatta

Kalması Mountain

Wildwood

Aldatma ve Bağlılık

Kurt Tarafından

Sahiplenilen Yasak

Eşler Vahşi Av

Felaketin Kralları

Gecenin Laneti

Outcast Paketi

Feral Paketi

Eş Avı

Seri:

Yanan Krallık Fae Kralı

Şekil Değiştiren Kraliçe'ye

Kurban Edildi

Kurtboğan

Şekil

Değiştiren

Şehir

Doğaüstü Yeraltı Dünyası

Canavarların Ayı Reddedilen

Eş Sığınağı

about the author

Lola, *hafif* bir romantizm takıntısı ve aşk tutkusu olan bir kitap aşığıdır. Özellikle şımarık kadınlar ve kocaman, büyülü erkekler arasındaki aşk;) Okumadığı ya da yazmadığı zamanlarda kocası ve iki küçük oğluyla takılıyor ya da muhtemelen yememesi gereken (ama yiyeceği) şekerli bir şeyler pişiriyor.

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.